

30

*jubilarnе
svečanosti*

GLAZBENI PROGRAM:
5.-19. lipnja 2021.

GALERIJSKI PROGRAM:
20.-31. ožujka 2021.

**PASIONSKA
BAŠTINA**

*jubilarne
svečanosti*

PASIONSKA
BAŠTINA

GLAZBENI PROGRAM:

5.-19. lipnja 2021.

GALERIJSKI PROGRAM:

20.-31. ožujka 2021.

PASIONSKA BAŠTINA 2021.
5.-19. lipnja (Glazbeni program)
20.-31. ožujka (Galerijski program)

utemeljitelji udruge Pasionka baština:

†akademik Nikola Batušić, †akademik Jerko Bezić, akademski slikar Josip Botteri-Dini, †mr. sc. Antun Celio-Cega, mr. sc. Jozo Čikeš, †Zvonko Festini, prof., dr. sc. Darko Lukić, vlč. Vlado Magić, g. Mladen Martić, prof. dr. sc. Stjepan Pepeljnjak, †prof. dr. sc. Petar Selem, †akademik Ante Stamač, †mo. Ljubo Stipišić, Davor Šišmanović, prof.

umjetnički direktor Pasionke baštine:

mr. sc. Jozo Čikeš

nakladnik: Pasionka baština, Zagreb
Barutanski breg 20
tel.: 01 24 21 537
mob.: 091 52 65 364
e-mail: jozo.cikes@gmail.com
www.croatianhistory.net/etf/pasion.html
www.pasionka-bastina.hr

za nakladnika: Jozo Čikeš

urednica: Dijana Hrebak

korektura: Kristina Čikeš

grafičko oblikovanje: Gordana Karabogdan

tisak: Cerovski d.o.o., Zagreb

naklada: 50

motiv na ovitku: motivi iz fotografske arhive Pasionke baštine. Motiv siluete: J. Botteri-Dini, *Procesija*, 1990.

pokroviteljstvo:
Gradska skupština Grada Zagreba

Potpورا:

Ministarstvo kulture Republike Hrvatske
Gradska skupština Grada Zagreba
Gradski ured za kulturu Grada Zagreba
Hrvatsko društvo skladatelja
Turistička zajednica grada Zagreba

zahvaljujemo na suradnji:

Muzej Mimara
Matica hrvatska
Crkva sv. Jeronima
Crkva Bezgrješnog Srca Marijina
Dominikanski samostan bl. Augustina Kažotića
Crkva sv. Ivana Krstitelja
Crkva sv. Petra
Knjižnice grada Zagreba, Gradska knjižnica
Knjižnica Marija Jurić Zagorka
Galerija Šira
Crkva sv. Barbare, Draž
Crkva sv. Križa, Branjin Vrh

Jednako zahvaljujemo i svima koji su činom, savjetom ili kojom drugom dobrohotnošću pridonijeli održavanju ovih Svečanosti.

Trideseta obljetnica Pasijske baštine (1991.–2021.)

Rana hrvatska književnost, i latinskoga i hrvatskoga jezičnog izraza, kao i druge europske srednjovjekovne književnosti, ostvarila je brojne tekstove o mucu i uskrsnuću Kristovom. Uz liturgiju Velikog tjedna paralelno se razvijaju paraliturgijske pobožnosti s narativnim a kasnije i dijaloškim pjesmama o mucu Kristovoj, podjednako na hrvatskom jeziku na sva tri naša narječja i na latinskom jeziku. Ta je književnost izraz pučke pobožnosti, koja muku Isusovu i žalost njegove Majke identificira sa svakim kršćaninom, ili upravo sa svakim čovjekom kao potomkom Adama i Eve, na teškom životnom putu patnje, bolesti, nepravde i smrti.

Rano svjedočanstvo o takvoj tradiciji imamo u glagoljskoj Pariškoj pjesmarici s kraja XV. st. Razvijeniji su i kompleksniji tekstovi koji opisuju Kristove posljednje dane i smrt na križu i Gospin plač ili Prigovaranje (= razgovor) Blažene Djevice Marije s križem, iz istoga stoljeća, a zatim prikaz i opis skidanja Kristova mrtvog tijela s križa i postavljanja u krilo njegove Majke i zatim polaganja u grob, kako je zabilježeno u Petrisovu zborniku iz 1468. U kasnijem razvitku toga književnoga žanra sudjeluju brojne osobe, apostoli, žene pod križem, stotnik koji je progledao na slijepo oko kad mu je pala kap krvi Kristove, te je posvjedočio Kristovo božanstvo, kao brojni svjedoci i sudionici muke, pa i Juda koji se očajan ispovijeda pred gledateljima prije odlaska u smrt, koju je sam sebi presudio vješanjem.

O prikazanjima su se brinule brojne bratovštine, udruge pobožnih vjernika, jednako u Dalmaciji i Istri kao i diljem cijele Hrvatske, posebice na dalmatinskim otocima gdje se taj običaj, unatoč komunističkim zabranama, očuvao do danas.

Na temeljima te tradicije je 1991. osnovana Hrvatska pasionska baština, na način kako je dugo prisutna u drugim europskim kulturama. Utemeljitelji su mr. Jozo Čikeš sa skupinom kulturnih radnika koji su prihvatili taj izazov. Neki su već umrli, a drugi su prišli i nastavili djelo pobožnosti prema Muci Kristovoj. Obnovila se i zatim ustrajno nastavila davna tradicija spomena Muke Spasiteljeve. Stoljećima se svake godine u hrvatskom narodu, kroz korizmu, tj. kroz četrdeset dana, koliko je Krist boravio u pustinji i postio prije svoga javnoga djelovanja, u organiza-

ciji pučkih bratovština bile organizirane pučke pobožnosti s tematikom Kristove muke i smrti. Dolaskom Francuza te su bratovštine ukinute, a one koje su kasnije, pa i u naše vrijeme, kad god se to moglo, obnovljene nastavile su spominjanje tih povijesnih dana. Udruga Pasijska baština nastojala je kroz ovih 30 godina vratiti vjersko i kulturno dostojanstvo Muke i Uskrsnuća Kristovog kroz svoje Svečanosti, koje su svoju inspiraciju nalazile u književnosti (kako domaćoj tako i svjetskoj), likovnosti, glazbi, te pučkim paraliturgijskim sadržajima.

Svojim natječajima iz književnosti, likovnosti i glazbe, nastoji stvoriti nove izražaje smrti i uskrsnuća Kristova, svjesna da je misterij križa nepresušno nadahnuće kulture.

Kroz svoje bienalne simpozije otkriva u hrvatskoj kulturi, pa i među Hrvatima koji danas ne žive u granicama Republike Hrvatske zaboravljene i još neotkrivene pasionske stranice bogate hrvatske kulture uopće.

Hrvatska pasionska baština naslanja se svojim kulturnim nastojanjima na kršćansku kulturu Europe, u velikom njezinom opsegu. Rana se kršćanska crkva služila u obredima grčkim jezikom. Tek je dolaskom sv. Jeronima u Rim, u službu pape Damasa, latinski jezik, koji vjerojatno nije bio Jeronimov materinski jezik, prevladao je u rimskoj crkvenoj praksi, te je Rim pokršćanjen-polatinjen, a s tim i Zapadna kršćanska crkva. Latinski jezik vjerojatno nije bio Jeronimov materinski jezik. O tome svjedoči ime njegova oca Eusebija ("pobožan, dobrodušan"), ali i njegovo vlastito - Hieronymos - Sveto ime, koje je prihvatio kad se kao zreo čovjek dao krstiti. Svet Jeronim je u liturgiju i upravu Rimske crkve uveo latinski jezik kad je preveo Bibliju na latinski jezik, te je taj jeronimovski jezik, koji su mnogi lako razumjeli i prihvatili, zahvaljujući i crkvenim obredima i čitanjima iz Biblije nazvana *Vulgata*, knjiga koju priprosti puk ("vulgus") može razumijeti i prihvatiti kao Božju Riječ. Zajedno sa svetim Augustinom pokršćanio je latinsku i rimsku tradiciju. A imao je i veći broj protivnika zbog toga posla, tim više što je jezik njegove Biblije bio pučki ("Vulgata") a ne visoko stilizirani jezik rimskih pisaca.

U vremenu snažnijega organiziranja Crkve, posebice s redovništvom, kad su ustanovljene regule, pravila samostanskog života, jedno se pravilo upravo u korizmi poštivalo: svaki je brat u korizmu, uz obvezan post, morao poraditi na svom duhovnom uzdizanju, te je zato bio dužan pročitati jednu knjigu. Skromniji manju, učeniji veću i zahtjevniju. Zato se i osnivaju u krugu samostanskih zdanja knjižnice i skriptoriji koji uz liturgijske knjige prepisuju i sastavljaju knjige za subraću. Ubrzo je donesena odredba da nitko iz samostanske knjižnice ne smije iznositi, ili ne daj Bože, ukrasti neku knjigu. Tako je - zahvaljujući toj odredbi - sačuvano mnogo knjiga iz antičke i ranokršćanske književnosti.

Kad su se uspostavljali liturgijski kodeksi, gradualni, antifonari, lecionari i drugi dijelovi današnjega misala, središnji dio *Čin mise*, s Ka-

nonom, srcem obreda, posebno je ukrašen, i to su vjerojatno prve iluminacije kršćanskih knjiga. Kako su prve riječi Kanona mise u latinskom tekstu *Te igitur, Tebe, dakle* - bilo je najjednostavnije to slovo **T** ukrasiti, i u njemu oslikati lik Krista na križu. Najprije u okviru osnovnoga teksta, a zatim i kao posebni list, jednako u rukopisnim kao i u tiskanim izdanjima. I tako je lik Raspetoga Krista potakao ukrašavanje i drugih slova u kodeksima, a zatim je prešao kao slobodna slika u slikarstvo: na zidove prezbitarija, a zatim i cijele crkve, zatim i sa izrezbarenih drvenih ploča slike su otiskivane na pergamentu, platno, na papir. Umnažanje pomoću drvenih pločica porodilo je europsko tiskarstvo, koje je unijelo novo svjetlo u europsku kulturu. Do toga izuma traje Srednji vijek, od izuma tiska Novi vijek.

Rano kršćanstvo Uskrs, i korizmu kao pripremu za taj dan, shvaćalo je kao središte crkvene godine. Božić, porođenje Kristovo, došlo je kasnije. Dapače: svečanije se slavilo "Upućenje" - utjelovljene Kristovo, 25. ožujka, nego rođenje Kristovo, 25. prosinca. Često puta je i u ispravama iz toga ranog razdoblja datum glasio: od upućenja Kristova, a rjeđe od porođenja, a još kasnije od obrezanja, kad je Isus, kao građanin, dobio ime, i upisan u knjige (ako su postojale).

U okviru korizme vrlo rano se odvijaju obredi koji su željeli naglasiti vezu između Staroga i Novoga zavjeta, tj. povijest čovječanstva gledati u jednom jedinstvenom tijeku, u kojemu je smrt Kristova, i njegovo slavno uskrsnuće, središte ljudske povijesti, i puna afirmacija osobe, ne samo Kristove, nego svakog čovjeka, i napose kršćanina.

Kršćanin, christianus, sljedbenik je Kristov, ne kao pripadnik neke zajednice kakve su danas stranke, nego kao član ljudske zajednice u kojoj su svi ljudi ravnopravni jer je za svakoga pojedinog čovjeka, i cjelokupno čovječanstvo Krist došao na svijet, podnio groznu muku i poniženje, umro, pokopan, ali je i uskrsnuo slomivši vrata smrti i pakla: jednako su u toj zajednici važni i prezbiteri-svećenici, njihovi pomoćnici - danas bismo rekli socijalni radnici, ali i djeca, žene, muševci mladi, stari, učeni i neuki. I muškarci i žene, i bogati i siromašni. Odnos paganus - čovjek sa sela, paganin, nasuprot slobodnom čovjeku ustaljuje se jer je kršćanstvo bilo više prisutno u gradovima, s određenom kulturnom nadgradnjom, nego na selu, s robovima ili najamnim obespravljenim ljudima, najčešće robovima.

U okviru bogatoga obrednoga programa Korizme i Uskrsa, uz službenu crkvu, bratovštine, od srednjega vijeka organiziraju paraliturgijske pobožnosti: najprije recitacije s temom muke Kristove, i muke njegove majke Marije, s malim brojem likova: Ivan, Petar, Juda, tri Marije. Kasnije se broj sudionika, recitatora, i konačno glumaca povećao, a kad je uveden lik đavla, groteskna figura kojoj je bilo dopušteno ludovati u toj ozbiljnoj kazališnoj predstavi i priredbi, zanimanje za taj teatar bilo

je mnogo veće nego za svete obrede. Zato su oni iz crkve protjerani, i odvijali se izvan crkve, pred ulaznim vratima, s velikim brojem glumaca i statista, na radost pobožnih kršćana nakon prijekora i opomena propovjednika koji su za korizmu držali posebne, ozbiljne i poticajne propovijedi.

I naše srednjovjekovno dramsko kazalište sudjeluje u tom europskom procesu. Sačuvana su brojna prikazanja. Naša je Akademija dio do tada poznatih tekstova objavila u znamenitoj seriji Stari pisci hrvatski, knjiga 20, *Crkvena prikazanja starohrvatska XVI. i XVII. vijeka* (1893.). Knjigu je priredio Matija Valjavac. U njoj su dva cjelovita teksta Muka Spasitelja našega, jedna na Veliki petak, druga za Cvjetnicu; zatim slijedi Mišterij od Isusa kako je s križa snet, za tim u grob postavljen: posebno još Prikazanje slimenja s križa tila Isusova. U isoj knjizi i dva druga prikazanja, vezana uz uskrsne dane: *Prikazanje kako Isus oslobodi svete oce iz limba*, i *Prikazanje slavnoga uskrsnutja Isukrstova* (sve na str. 1-137. Naši istraživači starije hrvatske književnosti objavili su nakon toga cijeli niz tekstova s istom tematikom: Franjo Fancev, Vjekoslav Štefanić, Nikica Kolumbić, Nikola Batušić, Amir Kapetanović i drugi.

Posebno mjesto imaju plačevi blažene djevice Marije: npr. kontrast *Prigovaranje blažene dive Marije i križa Isusova*, *Plač Marijin*, *Tri Marije hojahu* i druge.

Jedna od najprevođenijih pjesama Marka Marulića nosi naslov: *Car-men de doctrina Domini nostri Iesu Christi pendentis in cruce* - Pjesma u nauku Gospodina našega Isukrsta propetoga.

Dok je drama privukla znanstvenike, mnogo se manje pisalo o korizmenim propovijedima, koje su bile tiskane u zbornicima propovijedi, posebice u vremenu katoličke obnove (Filip Lastrić, Ardelio della Bella, Đuro Rapić, Šime Starčević i mnogi drugi. Danas nam zvuče neobično riječi iz propovijedi Đure Rapića: "Ah! N. N. [propovjednik je tada neposredno imenovao slušatelje - vjernike iz župe] Evo ja na dan današnji, kako drugi Komikus ("glumac"), odredi(h) jednu žalosnu i tužnu komediju ("predstavu") vama staviti prid oči na visokome Theatru planine Kalvarije, obećajući tako živo i bogoljubno prikazati da se sviju vas srca.... na gorki plač probude, ako ću i ja zatim takija glavu izgubiti. Suze, suze, N.N. od vas danas ištem. Ma kako? Nismo mi ljudi razložiti? ... Ah! Nut samo na planinu Kalvariju oči vaše bacite i viditi hoćete jednu komediju, kojoj priličnu nije jošter svit vidio. Koje početak jest žalostan, sridina tužna, a svrha gorka i čemerna; jednu komediju koju ljubav uređuje, gorka muka upravlja, a vičnja slava kruni: jednu komediju svrhu koje svi anđeli stoje začuđeni, a svi ljudi zblesnuti; svrhu koje sva stvorenja žalno uzdišu, a svi vrazi od straha dršču i jauču; Sunce na sebe tmine oblači, a Miesec oblak navlači, pritvrde pećine od žalosti raspadaju se, a grobovi od jada otvoraju se: onaj veliki

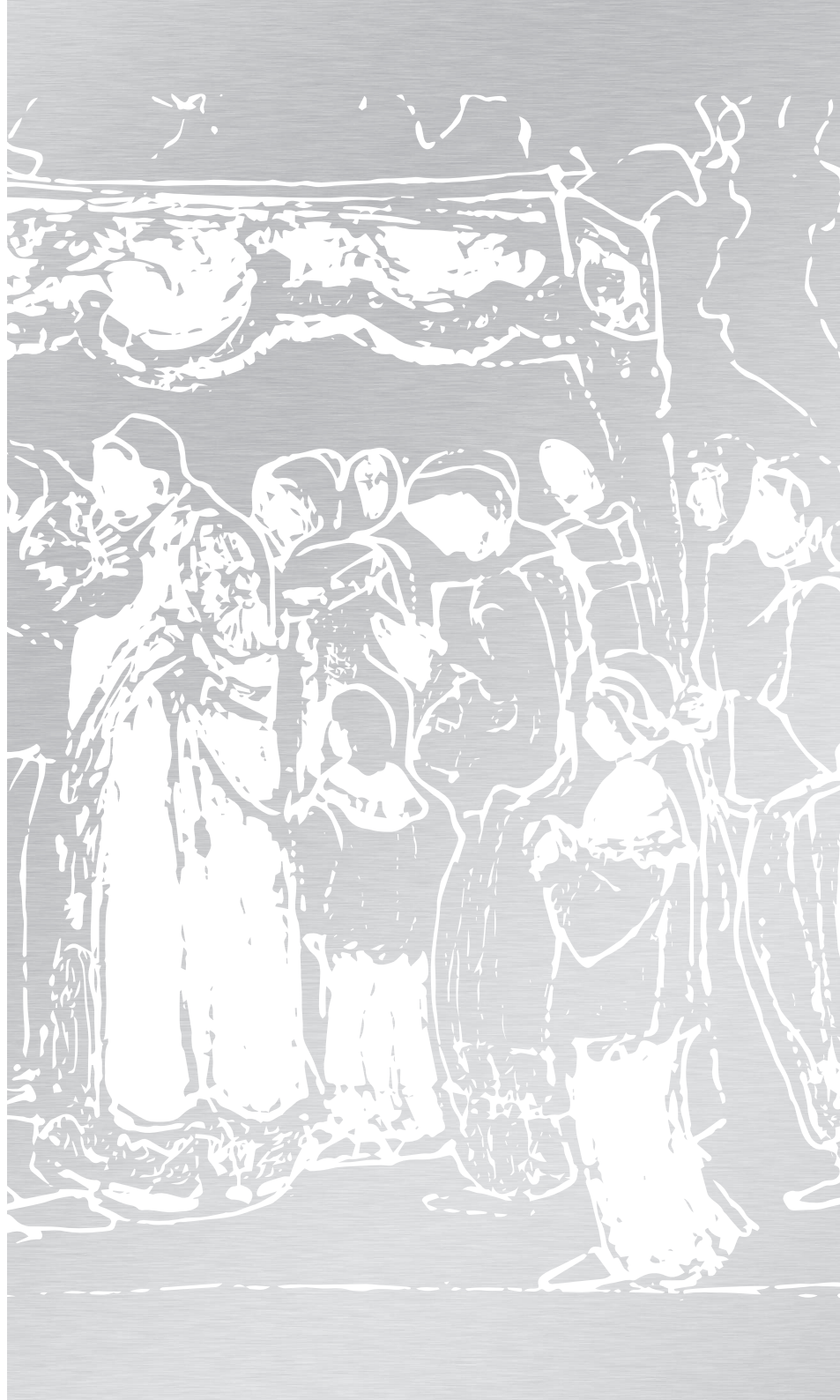
zaklon crkve Jerusolimske od dna do vrha razdira se, a sav svit čudi se kako da su se svakolika naopako okrenula..." (Na veliki petak, Svakomu po malo, 1762, 215-220).

U XVII. stoljeću u mnogim su našim crkvama postavljeni križni putovi, a neki se penju uz brdo koje su nazvali Kalvarija, koja je služila za brojne pobožnosti, većim dijelom vezane za pučku duhovnost.

Tako je i Križni put na Ksaveru, postavljen uz isusovačku crkvu, u vrtu njihove rezidencije 1732-33, 1925. obnovljen, uz postaje s pisanim naznakama krvave i časne hrvatske povijesti, kako ju je 1925. prikazala i osmislila s natpisima na popratnim pločama Marija Kumičić, supruga Eugena Kumičića, tada predsjednica Društva hrvatskih književnica.

Potrebno je spomenuti brojne Križne putove u hrvatskoj umjetnosti nakon 1950. kao spomen na križni put Hrvata nakon Bleiburga: šezdesetak slikara i grafičara, tridesetak kipara i medaljera ovjekovječili su tu tragediju hrvatskoga naroda u XX. stoljeću. Neka budu spomuti tek pojedini slikari - Ivica Antolčić, Josip Biffel, Ivo Dulčić, Vasilije Jordan, Ljubo Lah, Ivan Lovrenčić, Vladimir Meglič, Ivan Lacković Croatia, a i kipari: Želimir Janeš, Šime Vulas, Marija Ujević, Ante Starčević, Kruno Bošnjak i brojni drugi.

Akademik Josip Bratulić

5. 6.
SUBOTA

Crkva sv. Petra ►
Vlaška 93
u 19:30 sati

Zagrebački kvartet:
KRIST NA KRIZU, koncert

Andelko Klobučar: **Krist na križu**

*Oče oprostí im jer ne znaju što čine!
Bože moj, zašto si me ostavio?
Oče, u ruke tvoje predajem duh svoj!*

Edvard Grieg: **Gudački kvartet u g molu op. 27, br.1**

*Un poco andante-Allegro molto ed agitato
Romance-Andantino
Intermezzo-Allegro molto marcato-Piu vivo e scherzando
Finale-Lento-Presto al saltarello*

izvode: Martin Krpan, *violina*
Davor Philips, *violina*
Hrvoje Philips, *viola*
Martin Jordan, *violončelo*

6. 6.
NEĐJELJA

Crkva sv. Jeronima ► **THE LAMB / JAGANJČE / AGNUS**, koncert
Maksimirska cesta 125
u 19:30 sati

(T. Tallis, O. di Lasso, A. Lotti, J. Taverner, J. Ostojić,
C. Borrett, T. Uhlik, S. Møller, C. Saint-Saëns)
izvodi: Ansambli **CELESTE**
dirigentsica: Jasenka Ostojić

8. 6.
UTORAK

Dominikanski samostan
bl. Augustina Kažotića ►
Ivanićgradska 71
u 17:00 sati

Dražen Trogrlić: VIA CRUCIS, izložba

konceptija i postav: Dino Milinović, Dražen Trogrlić

Dominikanski samostan
bl. Augustina Kažotića ►
Ivanićgradska 71
u 19:30 sati

PASIONSKE SKLADBE, koncert

(J. S. Bach, C. Saint-Saëns, G. Rossini, G. Bizet,
M. Marchesi, L. Boccherini, F. Mendelsohn)

izvodi: Ansambli **SERIOSO**:
Željka Martić, *sopran*
Neda Martić, *mezzosopran*
Miljenko Đuran, *tenor*
Mirta Kudrna, *orgulje*

9. 6.
SRJEDA

Dominikanski samostan
bl. Augustina Kažotića ►
Ivanićgradska 71
u 19:30 sati

TRIDUUM SACRUM, koncert
(T. L. de Victoria, A. Bruckner, O. di Lasso, J. Gallus,
W. Byrd, G. P. da Palestrina, S. Rahmaninov)

izvodi: Akademski zbor Bazilike Srca Isusova u Zagrebu "Palma"
dirigent: Franjo Klinar

10. 6.
ČETVRTAK

Crkva sv. Ivana Krstitelja ►
Nova Ves 64A
u 19:30 sati

ZDRAVO, ZVIZDO MORSKA, koncert
*Skladbe Zrinke Posavec na tekstove iz kantuala
Ivana Vlahovića Kapušarca (1737.)*

izvode: Zrinka Posavec, *glas*
Katarina Javora, *orgulje*

11. 6.
PETAK

Dominikanski samostan
bl. Augustina Kažotića ►
Ivanićgradska 71
u 19:30 sati

ČASTIMO TE KRIŽU SVETI, koncert
(Josip Andrić, Lorand Kilbertus, Albe Vidaković,
Stanislav Preprek, Milan Asić)

Multimedijsko predstavljanje vojvodanskih skladatelja
predstavljač: mr. Miroslav Stantić, Subotica, Vojvodina

izvode: Margareta Klobučar, *sopran*
Iva Mihelić, *sopran*
Tihana Herceg Ivšić, *mezzosopran*
Marin Čargo, *bariton*
Eva Kirchmayer Bilić, *orgulje*

13. 6.
NEĐJELJA

Crkva sv. Petra ►
Vlaška 93
u 19:30 sati

**Zoran Novačić: SEDAM POSLJEDNJIH
KRISTOVIH RIJEČI NA KRIŽU**
Septem ultima verba Christi in cruce, *praižvedba*

Giovanni Battista Pergolesi: STABAT MATER

izvode: Gudački komorni orkestar Muzičke akademije Sveučilišta u Zagrebu
solistice: Josipa Lončar, *sopran*
Emilia Rukavina, *mezzosopran*
mentorica solistica: Snježana Bujanović Stanislav, prof. art.
umjetnički voditelj: Jože Haluza, prof. art.

Crkva Bezgrješnog
Srca Marijina ►
Jordanovac 110
u 19:30 sati

PASSIO CHRISTI, CONFORTA ME, koncert
(V. Jelić, J. S. Bach, G. B. Pergolesi, C. Franck,
G. F. Händel, W. A. Mozart, J. B. Faure, C. Saint-Saëns)

izvode: Ana Tiel, *sopran*
Marija Kuhar Šoša, *sopran*
Josipa Leko, *orgulje*

Crkva Bezgrješnog Srca Marijina ▶
Jordanovac 110
u 19:30 sati

Gudački kvartet Sebastian: PASSION CHRISTI, koncert

Hans Kugelmann / Johan Sebastian Bach: Koral *Nun lob', mein Seel', den Herren*
(Slavi dušo moja Gospodina)

Cithara octochorda / Vinko Žganec: *Nek mine Majko s lica tvoja*

Peter Schulthorpe: Osmi gudački kvartet (1969.)
*Con dolore – Risoluto – Con dolore –
– Con precisione – Con dolore*

Petar Iljič Čajkovski: Treći gudački kvartet u es-molu, op. 30
*Andante sostenuto / Allegro moderato
Allegretto vivo e scherzando
Andante funebre e doloroso, ma con moto
Allegro risoluto*

izvode: Anđelko Krpan, *violina*
Teodora Sugal Matej, *violina*
Nebojša Floreani, *viola*
Zlatko Rucner, *violončelo*

Matica hrvatska ▶
Ul. Matice hrvatske 2
u 12:00 sati

LIRIKA VELIKOG PETKA – PASIONSKA BAŠTINA U DJELIMA SUVREMENIH HRVATSKIH KNJIŽEVNIKA – Danica Bartulović, Luka Tripalo, Kristina Semenjuk, Željko Reiner

Crkva sv. Jeronima ▶
Maksimirska cesta 125
u 19:30 sati

KORIZMENI LAMENTO, koncert (J. S. Bach, J. H. Schmelzer, H. Koessler, C. Franck, A. Pärt, J. D. Zelenka, M. Durufle)

izvode: Dora Draclin, *oboa*
Silvio Richter, *violina*
Anthony Havelka, *violončelo*
Katarina Javora, *orgulje*

PUČKI KORIZMENI NAPJEVI, koncert

izvodi: Vokalni ansambl ANGELUŠ

Crkva sv. Ivana Krstitelja ▶
Nova Ves 64A
u 19:30 sati

NEGVE RANE SVETE, VELIKE I MALE, koncert *Korizma u Šenkovcu i Donjoj Lomnici*

izvode: KUD *Nova zora*, Donja Lomnica
KUD *Mihovil Krušlin*, Šenkovec

tekstove govore: Jasna Horvat, Leticija Pavlović, Ivan Klafurić
Jozo Kraljević, *orgulje*

suradnici: Zlatica Krznarić, Karmen Luketić, Jozo Kraljević

odabir i animacija: Krunoslav Šokac

Dominikanski samostan
bl. Augustina Kažotića ▶
Ivanićgradska 71
u 19:30 sati

Ivo Nižić: **KRIŽINA**, pasionski oratorij

izvode: Zbor *Condura Croatica*, Zadar
Zbor sv. Cecilije župe Preko
Udruga žena *Luzor*, Preko
KUD Preko
dirigent: Ivo Nižić

GALERIJSKI PROGRAM (20.–31.03. 2021.):

Dostupno na web
adresama: ▶
www.mimara.hr
www.pasionska-bastina.hr

VIRTUALNA IZLOŽBA na web stranicama Muzeja Mimara: SIMBOLIKA TVARNOG U ZBILJI PUTA KRIŽA

konceptija i autorski odabir: Stanko Špoljarić,
Sanda Bajzek

Knjižnica Marija Jurić Zagorka ▶
Krvavi most 2
u 20:00 sati

Matko Antolčić: ARMA CHRISTI, izložba

Knjižnice grada Zagreba,
aula Gradske knjižnice ▶
Starčevićev trg 6
u 12:00 sati

GLAZBOM I SLIKOM KROZ KRISTOVU MUKU,

izložba glazbene građe hrvatske i europske
pasionске baštine, te grafičkih listova i reprodukcija
hrvatskih likovnih umjetnika

autori izložbe: Andrea Šušnjar, Igor Pugelnik

Galerija Šira ▶
Preradovićeve 13
u 19:00 sati

MOJ DOŽIVLJAJ MUKE, izložba studenata ALU, Zagreb Mihael Kolarić: PUT I ISTINA

MEĐUNARODNA KULTURNA SURADNJA:

Sombor,
Subotica ▶
Vojvodina

O MOJ MILI JEZUŠ, koncert

– vijenac hrvatskih crkvenih te starih kupljenskih
i baranjskih pučkih korizmenih pjesama

izvode: Vokalni kvintet VANKA KUD-a Kupljenovo

Mario Kambić, *orgulje*, Desinac
Filip Golubov Car, *tradicijska glazbala*, Draž

odabir i animacija: Ivica Ivanković
i

URBANI ŠOKCI, Sombor

Martinec-Baja ▶
Mađarska

OŠMI DANI PASIONSKE BAŠTINE U MAĐARSKOJ

30

*jubilarne
svečanosti*

GLAZBENI PROGRAM:
5.-19. lipnja 2021.

**PASIONSKA
BAŠTINA**

Zagrebački kvartet KRIST NA KRIŽU, koncert

	1	2	3	4	5	6
7	8	9	10	11	12	13
14	15	16	17	18	19	20
21	22	23	24	25	26	27
28	29	30				
P	U	S	Č	P	S	N
LIPANJ 2021.						

Anđelko Klobučar: **Krist na križu**

*Oče oprosti im jer ne znaju što čine!
Bože moj, zašto si me ostavio?
Oče, u ruke tvoje predajem duh svoj!*

Edvard Grieg: **Gudački kvartet u g molu op. 27, br.1**

*Un poco andante-Allegro molto ed agitato
Romance-Andantino
Intermezzo-Allegro molto marcato-
-Piu vivo e scherzando
Finale-Lento-Presto al saltarello*

*izvode: Martin Krpan, violina
Davor Philips, violina
Hrvoje Philips, viola
Martin Jordan, violončelo*

Zagrebački kvartet osnovan je kao prvi trajni i profesionalni ansambl svoje vrste na hrvatskoj glazbenoj sceni, Zagrebački kvartet prvi je koncert održao 25. travnja 1919. godine. Članovi su tada bili Václav Huml, prva violina, Milan Graf, druga violina, Ladislav Škatula (kanije Miranov), viola i Umberto Fabbri, violončelo – redom profesori na konzervatoriju u Zagrebu. Tijekom prvih desetljeća, u Kvartetu su se izmijenili brojni glazbenici (Jan Prybyl, Jan Holub, Francis E. Arány, Dragutin Aranyi, Zlatko Topolski, Stjepan Šulek, Aleksandar Szegedi, Ljudevit Dobronji...) no već tada Zagrebački je kvartet uspostavio visoke kriterije djelovanja koji ga i danas čine okosnicom zagrebačkog i hrvatskog kvartetetskog muziciranja. Ansambl je rano formirao koncept svojih programa koje čini široki repertoarni raspon, od klasike, Haydna, Mozarta, Beethovena, Brahmsa, i tzv. željeznog kvartetetskog repertoara, do suvremenih autora s posebnim

naglaskom na hrvatsko stvaralaštvo; djela Božidara Širole, Josipa Štolcera Slavenskog, Frana Lhotke, Antuna Dobronića, Borisa Papandopula, Mila Cipre, Milka Kelemena, Marka Ruždjaka, Frane Paraća, Dubravka Detonija i brojnih drugih redovito su na koncertnim rasporedima. U sezoni 1930./1931. članovi kreću na prvu inozemnu turneju po Češkoj i Njemačkoj stječući laskave kritike i epitet 'slavni'; redovito muziciranje diljem domovine i inozemna gostovanja praksa je koju su zadržali do danas. Osim po Europi u više navrata održavaju velike turneje po Sjedinjenim Američkim Državama, bivšem Sovjetskom Savezu, Rusiji, Kanadi, Australiji, Novom Zelandu... Rano započinju i s praksom suradnji s drugim istaknutim glazbenicima-solistima.

Prvo razdoblje djelovanja Zagrebačkog kvarteta zaključio je Drugi svjetski rat da bi novo poglavlje počelo 1954. zahvaljujući inicijativi glazbenika iz tadašnjeg Akademskog gudačkog kvarteta - Josipa Klime, Tomislava Šestaka, Dušana Stranića i Zvonimira Pomykala. Upravo violonist Josip Klima, uz kraće prekide, predvodi Kvartet sljedeća gotovo dva desetljeća, a nasljeđuju ga, do 1987., Zlatko Balija, Edo Pečarić i Đorđe

Trkulja. Drugi violinisti bili su Zlatko Balija, Edo Pečarić, Nikola Jambrošić, Ivan Kuzmić i Marija Cobenzl, violisti Dušan Stranić i Daniel Thune, a violončelisti Fred Kiefer i Josip Stojanović. Najdulji staž u kvartetu, punih 37 godina, ostvario je violist Ante Živković. (Muzikologinja Hana Breko izdvojila je dva glavna sastava u tom drugom razdoblju djelovanja: Josip Klima, Zlatko Balija, Dušan Stranić i Fred Kiefer te Josip Klima, Ivan Kuzmić, Ante Živković i Josip Stojanović.) Znakovito je i da se tijekom tog perioda, novosti i suvremene tekovine koje donosi Muzički biennale Zagreb od 1961., odražavaju na repertoar ansambla pa on redovito izvodi i praizvodi najnovija domaća i inozemna kvartetska dostignuća.

Godine 1987. na mjesto prvog violinista dolazi Goran Končar što označava početak još jednog novog razdoblja; ostaje na tom mjestu do 2012., a s njim muziciraju Goran Bakrač i potom Davor Philips (od 2001.) na drugoj violini, violisti Ante Živković, i od 2005. Hrvoje Philips, te Martin Jordan na violončelu (od 1991.). To je vrijeme obilježeno ciklusom koncerata u Muzeju Mimara i u Preporodnoj dvorani Narodnog doma, a od 2008. u Hrvatskom glazbenom zavodu gdje se i danas održava sezona Zagrebačkog kvarteta. Ugled ansambla učvršćuju nove inozemne turneje i gostovanja na kojima devedesetih godina osobito skreću pažnju javnosti na ratna zbivanja u Hrvatskoj, nastupi od Concertgebouwa u Amsterdamu, praškog Rudolfinuma i londonskog St. John's Smith Squarea preko zgrade Ujedinjenih naroda u New Yorku do Guangyuan Concert Halla, izvedbe kapitalnih djela poput Bachova *Umijeća fuge* i Beethovenovih posljednjih gudačkih kvarteta, kao i jedinstvena izvedba *Sedam posljednjih Kristovih riječi* Josepha Haydna u kripti crkve Sv. Ane u Jeruzalemu. Mjesto prvog violinista 2012. nakratko preuzima Sergej Evseev i Marin Maras, a od sezone 2017./2018., uz Davora Philipsa, Hrvoja Philipsa i Martina Jordana, kao prvi violinist muzicira Martin Krpan.

Bogata diskografija Kvarteta, stvarana tijekom gotovo devet desetljeća, uključuje izdanja za Jugoton, PGP RTB, Melodicom, Sastruphon, Nuova Era Records, ZYX Classic, RCA, Da Camera Magna, Croatiaj Records, ZG Zoe, Cantus/HDS i druge. Posljednji album – s kvartetima Leoša Janáčka i Antonína Dvořáka – objavila je etiketa Spona Classics.

Brojne nagrade i priznanja uključuju najvažnije nacionalne nagrade: od Nagrade grada Zagreba 1957. preko Nagrade *Milka Trnina*, Vjesnikove nagrade *Josip Štolcer Slavenski*, nagrada *Vladimir Nazor* i *Vatroslav Lisinski*, Povelje Republike Hrvatske za osobite zasluge u kulturi 1999., Nagrade grada Zagreba 2001., niza diskografskih nagrada *Porin* do nagrade *Vladimir Nazor* za životno djelo 2009. godine.

THE LAMB/ JAGANJČE / AGNUS.

koncert

(T. Tallis, O. di Lasso, A. Lotti, J. Taverner, J. Ostojić, C. Borrett,
T. Uhlík, S. Møller, C. Saint-Saëns)

izvodi: Ansambli CELESTE

dirigenta: Jasenka Ostojić

Program :

Glazbeni program:

- Thomas Tallis (c. 1505–1585): *In manus tuas*
 Orlando di Lasso (c.1532–1594): *Missa De Feria*
 Antonio Lotti (c. 1667–1740): *Crucifixus a 6*
 John Taverner (1944–2013): *The Lamb*
 Jasenka Ostojić (1969): *Psalam 22, prazivedba*
 Christopher Borrett (1985): *The Two Adams*
 Tomislav Uhlík (1956): *Jedro Gospodnje*
 Svein Møller (1958–99): *Ave Verum*
 Camille Saint-Saëns (1835–1921): *Ave verum u Es duru*

Literarni program:

- Caedmon iz Whitbyja *Hymn / Himna*
 (? - ?, 680):
 Nepoznati autor (cca. 10. st.): *Dream of the Rood / San križa*
 (staroengleska kršćanska poema)
 Paul Gerhardt (1607–1676): *O Haupt voll Blut und Wunden /*
O, glavo puna krvi i rana
 Christina Rossetti (1830–1894): *Good Friday / Veliki petak*
 Emily Dickinson (1830–1886): *Hope is the thing with feathers /*
Nada je ono pernato biće
 Pablo Neruda (1904–1973): *No me siento solo en la noche*
(Canto general) /
Nisam sâm u toj noći
(Sveopći spjev)

	1	2	3	4	5	6
7	8	9	10	11	12	13
14	15	16	17	18	19	20
21	22	23	24	25	26	27
28	29	30				
P	U	S	Č	P	S	N
LIPANJ 2021.						

Silvije Strahimir Kranjčević *Golgota*
 (1865–1908):

Vladimir Nazor (1876–1949): *Via crucis omnium peccatorum*
miserrimi (izbor)

Vlado Vlaisavljević (1900–1943): *Balada o sutonu na Golgoti*

Rajmund Kupareo: (1914–1996): *Zadnji počinak*

O programu:

Projekt *The Lamb / Jaganjče / Agnus* posvećen je pasionskoj tematici. Glazbeni brojevi prožimaju se kroz pet stoljeća glazbene povijesti, još od davne renesansne 1500. godine pa sve do današnjeg, suvremenog vremena. Nakon tečnog Tallisovog moteta slijedi Lassova *Missa de Feria* koja svoj suženi opseg duguje namjeni izvedbe u utorak Velikog tjedna. Čuveni Tavernerov *The Lamb* prema stihovima Williama Blakea, u svojim intervalskim mikroodnosima djeluje kontrastno u odnosu na rezonantno bogati šestero-glasni Lottijev *Crucifixus*. Nova skladba pisana za ovu prigodu (Ostojić) svoju okosnicu ima u tekstu Psalma 22: *Sve kosti svoje mogu izbrojiti*. Suvremeni akordički sklopovi skladatelja Borretta, Uhlíka i Møllera donose umirujuće ozračje koje zaokružuje posljednja skladba programa, *Ave verum* Saint-Saënsa u pratnji orgulja. Jednako je široko postavljen literarni program, od pradavnog, arhaično zvučnog korijena starih jezika do neizbježih klasika strane i domaće literature. Programski koncept ima u svom središtu odnos prema žrtvi. On oslikava svu patnju, bol i muku Boga čovjeka, ali i čovjeka promatrača koji već generacijama suosjećá i žali, prolazeći isti put od beznađa i mraka do vjere, i na kraju nade, s kojom ova glazbena priča završava.

Ansambl Celeste (foto: Lana Silver Dominić)

Ansambl CELESTE donosi tematske projekte u kojima se, poput svojevrsnog glazbenog teatra tumači glazbom, stihom, prozom i pokretom, koristeći puni umjetnički potencijal njegovih protagonista. Jedan je od ansambala koji djeluju pod krunom Hrvatskog društva Collegium pro arte, a čine ga: Marta Brkljačić, sopran, Vlatka Kladarić, sopran, Jasenka Ostojić, sopran, Ines Grubišić, alt, Emanuel Tomljenović, tenor, Fabijan Komljenović, bariton i Marin Čargo, bas.

Orgulje: Eva Kirchmayer-Bilić

Odabir literarnog programa:

mag. philol. ang. i mag. litt. comp. Marta Brkljačić

mag. mus. Fabijan Komljenović

Odabir glazbenog programa i umjetničko vodstvo:

red. prof. art., ma Jasenka Ostojić

Jasenka Ostojić

Dirigenticica **Jasenka Ostojić**, redovita je profesorica na Muzičkoj akademiji Sveučilišta u Zagrebu gdje je diplomirala dirigiranje u klasi prof. Pavla Dešpalja kod kojeg je, kao stipendistica Fonda Lovro & Lilly Matačić, završila i jednogodišnje stručno usavršavanje. Predaje kolegije Zbor i Komorni zbor s kojima ostvaruje izvrsne vokalne – instrumentalne projekte pohvaljene od strane javnosti i glazbene kritike u zemlji i inozemstvu. U razdoblju od 2007. do 2016. godine obnašala je dužnost pročelnice III. Odsjeka za dirigiranje, harfu i udaraljke. Predavač je i voditelj seminara i stručnih usavršavanja u zemlji i inozemstvu, te gost predavač na sveučilištima u Poljskoj, Austriji, Sloveniji, Srbiji i SAD-u. Od akademske 2018./2019. godine profesor je i na Muzičkoj akademiji u Sarajevu (Bosna i Hercegovina) gdje predaje dirigiranje i srodne stručne predmete.

Članica je stručnih ocjenjivačkih sudova na natjecanjima dirigenata, orkestara i zborova u Zadru, Zagrebu, Splitu, Novigradu, Primoštenu, Dubrovniku itd., i inozemstvu: u Italiji (Arezzo), Poljskoj (Wrocław), Sloveniji (Celje), Bosni i Hercegovini (Tuzla i Prijedor), Crnoj Gori (Herceg Novi), Makedoniji (Ohrid) i Bugarskoj (Varna).

Kao dirigenticica zborova i orkestara osvojila je desetke državnih i međunarodnih nagrada, među kojima su i dva međunarodna Grand Prix-a. Bogatu koncertnu djelatnost ostvaruje na uglednim festivalima u Hrvatskoj (Osorske glazbene večeri, Varaždinske barokne večeri, Samoborska glazbena jesen i td.) i inozemstvu (Velika Britanija, Francuska, Belgija, Austrija, Italija, Slovenija, Srbija, Bosna i Hercegovina, Makedonija, Grčka I SAD). Ravnala je praizvedbama brojnih skladatelja (A. Marković, N. Njirić, P. Gotovac, J. Magdić, T. Uhlík, I. Josipović, D. Bobić, D. Bukvić, S. Drakulić, M. Tarbuk, A. Knešaurek, F. Đurović, I. J. Skender, V. Čop, B. Vlahek i drugi), za čije je izvedbe u nekoliko navrata nagrađena posebnim priznanjima. Kao dirigenticica surađivala je sa Zagrebačkim solistima, Hrvatskim komornim orkestrom, Varaždinskim komornim orkestrom, Simfonijskim puhačkim orkestrom OSRH, Zborom Hrvatske radiotelevizije, Samoborskim gudačima, Zagrebačkim omladinskim komornim orkestrom, te Simfonijskim, Komornim i Baroknim orkestrom Muzičke akademije. U sklopu CEMAN projekta dirigirala je orkestrom sastavljenim od studenata s jedanaest muzičkih akademija iz devet europskih zemalja u KD Vatroslava Lisinskog (Zagreb) i Teatro Verdi (Trst, Italija) 2018. godine.

Specijalizirala je vokalnu izobrazbu pjevača mladalačke dobi kod Bečkih dječaka, Austrija. Djelovala je kao dirigenticica zbora Zagrebački dječaci, te je bila mentor brojnim dječacima koji su u posljednja dva desetljeća nastupali kao solisti u profesionalnim produkcijama nacionalnih opernih i koncertnih kuća. Godine 2006. osniva Hrvatsko društvo Collegium pro arte pri kojem djeluju priznati i nagrađivani zborovi Cappella Zinka i Cappella Odak čiji je rad okrunjen izdavanjem nosača zvuka Mir/Peace izdavačke kuće Croatia Records, te profesionalnih ansambala Odak Camerata i Ansambl Celeste, glazbeni teatar.

Opsežan je popis izvedbi najzahtjevnijih djela vokalno – instrumentalne literature koje je kao zborovođa ostvarila: *II. i VIII. Simfonija* G. Mahlera, *Gurre Lieder* A. Schönberga, *Mors et vita* C. Gounoda, *Mesija* G. F. Handela, *Istarske freske* B. Papandopula, *Prayers of Kierkegaard* S. Barbera, *Jeanne d'Arc* A. Honeggera, *Ivan Grozni* S. Prokofjeva, *IX simfonija* L. van Beethovena, *Stabat Mater* K. Szymanowskog, *Misa u Es-duru* F. Schuberta, *Nelson misa* J. Haydna, *Requiem* W. A. Mozarta, *Requiem* G. Fauréa, *Njemački rekvijem* J. Brahmsa, *Quattro pezzi sacri* G. Verdija, *Petite Messe Solennelle* G. Rossinija, *Religiofonija* J. Štolcera Slavenskog, *San ljetne noći* F. Mendelssohna, *Planeti* G. Holsta, *Carmina Burana* C. Orffa, *Requiem u c - molu* L. Cherubinija, *Messa da Requiem* G. Verdija, opere *Čarobna frula* W. A. Mozarta, *Ljubavni napitak* G. Donizettija, *Le Rossignol* I. Stravinskog, *Orfej i Euridika* C. W. Glucka, *Madame Buffault* B. Papandopula, *Lukava mala lisica* L. Janačeka, *Carmen* G. Bizeta itd, surađujući s eminentnim umjetnicima današnjice (Milan Horvat, Valerij Gergijev, Riccardo Muti itd). Sve veću pozornost privlači svojim skladateljskim radom i aranžiranjem. Autorica je zadanih skladbi za sve kategorije zborova koje su izvedene na Glazbenim svečano-stima hrvatske mladeži u Varaždinu 2019. godine. Umjetnička je ravnateljica World Choir Festival on Musical, Thessaloniki, Grčka.

PASIONSKE SKLADBE,

koncert

(J. S. Bach, C. Saint-Saëns, G. Rossini, G. Bizet, M. Marchesi,
L. Boccherini, F. Mendelsohn)

izvodi: Ansambli SERIOSO:

Željka Martić, *sopran*

Neda Martić, *mezzosopran*

Miljenko Đuran, *tenor*

Mirta Kudrna, *orgulje*

Program :

J. S. Bach: *Aus tiefer Not Schrei ich zu Dir BWV 1099* orgulje solo

L. Boccherini: *Stabat Mater*

"Stabat Mater dolorosa" arija soprana

J. S. Bach: *"Du Herr, du krönst allein das Jahr"*

"Es wartet alles auf dich", arija br. 3 BWV 187 arija alta

G. Bizet: *Agnus Dei – sull Intermezzo dell'Arlesiana* arija tenora

C. Saint-Saëns: *Pro Defunctis op. 150 br. 3* orgulje solo

G. Rossini: *Messe Solennelle*

„Qui tollis peccata mundi“ duet
soprana i alta

M. Marchesi: *Ave Maria* arija tenora

Korizmene pjesme – Cithara octochorda

"Svaka duša" tercet

"Dobri Kriste" tercet

F. Mendelsohn: *Sonata u A-duru op. 65. br. 3*

Con moto maestoso

Andante tranquillo orgulje solo

	1	2	3	4	5	6
7	8	9	10	11	12	13
14	15	16	17	18	19	20
21	22	23	24	25	26	27
28	29	30				
P	U	S	Č	P	S	N
LIPANJ 2021.						

O programu:

J. S. Bach: *Aus tiefer Not schrei ich zu Dir BWV 1099*

Bachova je ovo obrada korala na temu psalma "Iz dubine duše va-
pijem k tebi Gospodine" koja se koristi u protestantskim sprovodnim
obredima. Ovo je jedan od njegovih ranijih koralnih preludija iz zbirke
Neumeister –Sammlung.

L. Boccherini: *Stabat Mater:*

"Stabat Mater dolorosa" – arija soprana

Ovo je prva verzija djela napisana 1781.godine za sopran solo, gu-
dački kvartet i dva violončela. Druga verzija datira iz 1800. godine, a
pisana je za skoro isti sastav instrumenata, ali za tri glasa – dva soprana,
tenor i gudačku pratnju (dvije violine, viole, violončela i kontrabasa).
Dok je prva verzija bila nepoznata, druga je doživjela veliki uspjeh i od-
mah bila tiskana kao Op. 61.

J. S. Bach: *"Du Herr, du krönst allein das Jahr"*

"Es wartet alles auf dich" – arija alta br. 3 BWV 107

Kantata je Izvedena prvi puta u Leipzigu 1726.godine. Bach ju je
napisao na vrhuncu svog stvaralaštva Napisao je više od 220 kantata, od
kojih je 200 bilo pisano za potrebe crkve i bogoslužja, a ostale za druge
prigode.

G. Bizet: *AGNUS DEI – sull Intermezzo dell'Arlesiana*

"Jaganjče Božji, koji oduzimaš grijehe svijeta, smiluj nam se....."

Snaga i poticaj ovih riječi, sve je što je čovjeku potrebno u životu. U
svoj, a i naš život, Bizet je kroz Intermezzo svoje L'Arlesiane to podario
svijetu na najbolji mogući način, glazbom koja ispunjava naše biće, moje
biće. "Agnus Dei" daje nam nadu, za kojom svi tako čeznemo, za snagom
i radošću za boljim, smirenijim i mirnijim životom.

" Jaganjče Božji, koji oduzimaš grijehe svijeta, daruj nam mir!"

C. Saint-Saëns: *Pro defunctis op. 150 br. 3*

U ovoj improvizaciji na temu Domine Jesu Christe iz Offertoriuma Requiema skladatelj je u svoj prepoznatljivi stil utkao miksolidijske i eolske moduse približivši se tako drevnom gregorijanskom pjevanju. Sedam improvizacija op.150 nastalo je između prosinca 1916. i veljače 1917. a posvećene su skladateljevom velikom prijatelju, također kompozitoru i orguljašu Eugenu Gigoutu.

G. Rossini: *Messe solennelle*

"Qui tollis peccata mundi" – duet soprana i alta

Djelo datira iz 1863. godine. Pisano je za manji ansambl od 4 solista, mali zbor od 12 članova, 2 klavira i harmonij. Djelo je izvedeno 1864. godine, a kasnije je napisana i orkestralna verzija djela koja je javno izvedena 1869. godine. Kako je ova misa po veličini ansambla bila u suprotnosti s velikim sakralnim djelima onog doba koje se izvodilo s velikim brojem izvođača, djelo je dobilo naziv "mala Svečana misa".

M. Marchesi: *Ave Maria*

Skladna, pitka i pjevna Ave Maria, začinjena duhom vjere i snagom ohrabrenja. Intezitet i skladnost harmonija orgulja i glasa, budi optimizmom kod svakog zapjeva i cjelovite izvedbe.

Korizmeni napjevi *"Svaka duša"* *Cithara octochorda 1757. g.* - tercet
"Dobri Kriste" *Cithara octochorda 1757. g.* - tercet

Dva stara hrvatska korizmena napjeva uzeta su iz **Cithare octochorde**, najpopularnijeg i najopsežnijeg starog hrvatskog tiskanog zbornika crkvenih pjesama na latinskom i hrvatskom jeziku. Od tri izdanja pjesmarice prva dva su tiskana u Beču 1701. g. i 1723. g., a treće je tiskano u Zagrebu 1757. g. Obadva napjeva je harmonizirao i obradio naš poznati skladatelj i orguljaš prof. Franjo Dugan.

F. Mendelsohn: *Sonata za orgulje u A-duru op.65 br. 3*

Zanimljivost ove dvostavačne sonate koja se ubraja u majstorski skladana orguljska djela je da je zajedno sa još pet sonata opusa 65 izdana u vremenu kada je Mendelsohn objavljivao ponovno otkrivena Bachova orguljska djela. Utjecaj velikoga Bacha može se isčitati i iz koralne teme "Aus tiefer Not schrei ich zu Dir" koja se javlja u prvom stavku ove sonate.

Željka i Neda Martić, Mirna Kudrna (u sredini)

Željka Martić, sopran, rođena je u Zagrebu, Hrvatska. Paralelno s učenjem oboe, uči i pjevanje kod istaknutog tenora zagrebačke Opere prof. Noni Žuneca. Nakon toga odlazi na studij u Ljubljani na Akademiju za glasbo, gdje je prvo diplomirala obou u klasi prof. Bože Rogelje, a zatim pjevanje s odličnim uspjehom u klasi prof. Eve Novšak-Houške. Za vrijeme studija oboe bila je stipendistica ljubljanske Opere kao najperspektivniji mladi oboist, a zatim kao pjevačica postiže zapažene uspjehe i tako se potpuno posvećuje pjevačkoj karijeri. Za vrijeme studija debitirala je u ulozi Arminde u operi "La finta giardiniera" W. A. Mozarta 1993. god. u Slovenskom narodnom gledališću, Ljubljana. Nakon Akademije usavršava se kod poznatih pedagoga prof. Marije Borčić i prof. Mladena Raukara, a zatim odlazi na postdiplomski studij u Graz, Austrija na Hochschule für Musik und darstellende Kunst (smjer Lied und Oratorium) u klasi svjetski poznate Kammersängerin OH. prof. Lilian Sukis. Nakon Graza slijedi njen zagrebački debi 1995. god. u produkciji "Vero Vision" istaknute vagnerijanke prof. Dunje Vejzović, a zatim 1996. god. i debi u zagrebačkom HNK-u kao Pamina u Mozartovoj operi "Die Zauberflöte". Nastavlja zapažene nastupe u ulogama prvog faha što ju od početka svrstava u sam vrh hrvatske reproduktive. Svoje usavršavanje dalje nastavlja u Italiji (u Rimu i Parmi) gdje radi sa uglednim dirigentima i režiserima - Sergio La Stella, Lü Ja, Giuseppe Giuliano i dr. U toku školovanja sudjelovala je na brojnim kursevima (masterclass) kod poznatih umjetnika i pedagoga.

Na Državnom natjecanju mladih umjetnika Slovenije 1993. god. prima prvu nagradu i četiri posebne nagrade žirija i publike. Za ulogu Pamine u Mozartovoj operi "Die Zauberflöte" 1996. god. dobiva najveću nacionalnu nagradu "Nagradu hrvatskog glumišta". Također dobiva i nagradu "Marijana Radev" za najbolje umjetničko ostvarenje u sezoni 1996./97. u ulogama Pamine u operi "Die Zauberflöte" W. A. Mozarta i Micaele u operi "Carmen" G. Bizeta. Na jednom od najjačih i najvećih svjetskih pjevačkih natjecanja "Maria Callas - Nuove Voci per Verdi" u Napulju, Bussetu i Parmi 2000. god. postiže izvanredan uspjeh. Bila je favorit za prvu nagradu i ušla je u finale među 6 najljepših verdijanskih soprana, od 800 natjecatelja koliko ih je bilo u polufinalu i 2400 koliko

ih je bilo u prvoj etapi, nakon čega joj je ponuđena stipendija Verdi Festivala u Parmi.

Značajne nastupe i kreacije u operi ostvaruje u nizu uloga među kojima posebno izdvajamo Paminu iz opere "Die Zauberflöte" W. A. Mozarta koju osim u HNK Zagreb pjeva i u SNG Ljubljana, te surađuje s dirigentima Klaus Arp, V. Kranjčević, J. Šego.

Kritika ju je ocijenila kao nezaboravnu Micaelu u operi "Carmen" G. Bizeta, koju osim u zagrebačkoj Operi pjeva i na "International summer festival" Ljubljana, Slovenija, te u Državnoj operi u Ankari, Turska, s partnerima Luis Lima, Ernesto Grisales, Giorgio Surian, Hakan Aysev, Boris Trajanov, Janez Lotrič i dr. U operi "Orfeo ed Euridice". CH. W. Gkucka pjeva Euridiku u glasovitom Altes Residenztheater CUVILLÚS - THEATER 1998. god. u Münchenu, Njemačka.

Sa dirigentima Sergiom La Stellom, Lü Ja, te režiserom Giuseppe Giulianom surađuje na Verdijevoj operi "Il Trovatore" u Italiji 2000./2001. god. Također, 1999. god. pjeva Leonoru i u HNK Rijeka u koprodukciji sa Landes Theater Salzburg - Salzburg Festival, sa poljskim režiserom Ches Theiman Urichom (prema redateljskoj zamisli Lutza Hochstraatea). Kao partneri bili su joj Paolo Rumetz, Maurizio Comencini, Janez Lotrič i drugi. Te iste godine pjeva Leonoru po prvi put i u zagrebačkoj Operi. 2002.god u predstavi "Simon Boccanegra" G. Verdija pjeva Ameliju. Po mišljenju kritike bila je to kreacija svjetskog kalibra, a partner joj je bio čuveni svjetski bas Paata Burschuladze. Također ističe tada, a i danas kao još uvijek nenadmašnu Tatjanu u "Evgenij Onjegin" 1997.god. i Mimì u "La Boheme" 2004. god u HNK u Zagrebu. Sa ulogom Madame Lidoine iz opere "Dialogues of the Carmelites" F. Poulenca s velikim uspjehom sudjeluje na dva internacionalna operna festivala - "Internazional summer festival Ljubljana" i na Oprenom festivalu u Miškolcu u Mađarskoj, 2007. god. Svom repertoaru 2011. god. pridružuje još jednu hrvatsku operu - ulogu Đule u operi "Ero s onoga svijeta" J. Gotovca.

Koncertni nastupi u domovini i inozemstvu donijeli su suradnju sa svjetski poznatim orkestrima i imenima. Suraduje u produkcijama s orkestrima: Slovenskom filharmonijom, Simfonijskim orkestrom RTV Slovenija, Orchestra Sinfonica della RAI, Orchestra Sinfonica Internazionale Carmelós. dirigentima Lü Ja, Sergio La Stella, Gianpaolo Maria Bisanti, Tschairowsky simfonijskim orkestrom Radio Moskve i šefom dirigentom amsterdamskog Simfonijskog orkestra Peterom Sántom, Zagrebačkom filharmonijom i dirigentima kao što su Milan Horvat, Mladen Bašić, Mili-voj Šurbek, Kazushi Ōno, Hartmut Haechen, H. U. Cnosen, Pavle Dešpalj, Robert Stankovky, G. A. Albrecht, Nikša Bareza, Ivo Lipanović, Zoran Juranić, Michael Helmraht, Nada Matošević, Antonello Allemandi, Miroslav Homen, Robert Homen, Josip Šego i dr. U svojoj karijeri održala je također brojne recitale, koncerte i često puta predstavljala Hrvatsku u svijetu kao dio hrvatske kulturne delegacije.

Osim reproduktivne umjetnosti, vrlo uspješno, već niz godina bavi se i pedagoškim radom. Zajedno s mezzosopranisticom Nedom Martić predaje na "Ljetnoj Akademiji solo pjevanja" u Primoštenu.

Neda Martić, mezzosopran, rođena je u Zagrebu, gdje je završila nižu i srednju glazbenu školu „Vatroslav Lisinski" (klavir, teoretski odjel i pjevanje). Privatno uči pjevanje kod istaknutog opernog umjetnika Noni Žuneca. Nastavlja studij solo pjevanja na Akademiji za glasbo u Ljubljani, Slovenija u klasi prof. Eve Novšak Houške kod koje je i diplomirala s odličnim uspjehom. Već za vrijeme studija nastupala je kao solistica na brojnim koncertima i prouzvela mnoga djela. Debitirala je 1991. god. u Slovenskom narodnom gledališću u Ljubljani kao Arminda u Mozartovoj operi „La finta giardiniera". Nakon Akademije odlazi na postdiplomski studij u Graz, Austrija na Hochschule für Musik und darstellende Kunst (smjer Lied und Oratorium) u klasi svjetski poznate Kammersängerin prof. Lilian Sukis. Vrativši se u Zagreb sudjelovala je u projektu Teatra „Vero-Vision" proslavljene vagnerijanke Dunje Vejzović. 1996.god. slijedi debi u Hrvatskom narodnom kazalištu u Zagrebu, u operi „Carmen" G. Bizeta u ulozi Mercedes, te nastupi i u drugim ulogama i glavnim teatrima Hrvatske što je odmah svrstava u sam vrh hrvatske reproduktivne umjetnosti. U nizu kreacija posebno dolazi do izražaja njen talent za komične i karakterne uloge. Među brojnim ulogama ističu se La Marquise de Berkenfield („La fille de Regiment"), Zaida („Turco in Italia"), Azucena ("Il Trovatore"), Ulrica („Un ballo in Maschera"), Amneris („Aida"), La Cieca („La Gioconda"), Zita („Gianni Schicchi"), Brangäne („Tristan und Isolde"), Mrs.Quickly („Falstaff"), Messa di Requiem (G. Verdi) itd.

Također, sudjelovala je na mnogim seminarima i majstorskim tečajevima svjetski poznatih pjevača i pedagoga - Raina Kabaiwanska, Marjana Lipovšek, Alfred Burgstaller, Kurt Widmer i dr. Usavršavala se u Italiji, u Rimu i Parmi, radeći sa vrhunskim dirigentima i režiserima - Sergio La Stella, Rafael Frühbeck de Burgos, Donato Renzetti Giuseppe Giuliano i dr.

Na jednom od najvećih i najjačih svjetskih pjevačkih natjecanja „Maria Callas" - Nuove voci per Verdi

u Napulju, Bussetu i Parmu u Italiji 2000. god. postiže izvanredan uspjeh. Bila je favorit za prvu nagradu i ušla u finale među 4 najbolja verdijanska mezzosoprana od 800 natjecatelja koliko ih je bilo u polufinalu. Nakon toga bila joj je ponuđena stipendija Verdi Festivala u Parmu.

Kao koncertna i operna umjetnica nastupala je u svim hrvatskim opernim kućama (Zagreb, Split, Rijeka i Osijek), te u brojnim evropskim opernim kućama i na festivalima u Austriji, Liechtensteinu, Njemačkoj, Sloveniji, Italiji, Češkoj. Tako bilježi nastupe na svečanom otvorenju 19. Muzičkog bienala u Zagrebu, 45th i 46th International summer festivalu u Ljubljani, u Teatro Reggionu u Parmu, na dodjeli 53. PRIXITALIA 2001. god. u Reggionu Emilia, u Teatru Municipale Romolo Valli. U Teatro dell'Opera di Roma, Italija, na Festival der kroatishchen Musik in Wien Beč, Austrija, "Varaždinskim baroknim večerima", 57th Dubrovnik Summer Festival, "Omiškom ljetu", "Osorskim glazbenim večerima", Međunarodnom kulturnom centru glazbene mladeži Grožnjan, "Osječkom ljetu", Međunarodnom opernom festivalu „Leoš Janaček“ u Brnu itd.

Suraduje sa orkestrima - Zagrebačka filharmonija, Simfonijski orkestar HRT-a, Slovenska filharmonija, Simfonijski orkestar RTV Slovenije, Orchestra Sinfonica Nazionale della RAI, Cantus ansambl, Varaždinski komorni orkestar, Orkestar Slovenske vojske,...te sa dirigentima - Kazushi Ōno, Hartmut Haechen, Rafael Frühbeck de Burgos, Donato Renzetti, Lü Jia, Sergio La Stella, Uilkes Cnossen, Robert Sankovsky, Miro Belamarić, Ivo Lipanović, Uroš Lajović, Milivoj Šurbek, Berislav Šipuš, Nikša Bareza, Nada Matošević, Srbo-ljub Dinić, Michael Helmraht, Ville Matvejeff, Robert Homen i dr.

Bavi se i pedagoškim radom odgojivši između ostalih i nekoliko studenata koji su uspješno nastavili studije na prestižnim evropskim Akademijama. Osnivačica je umjetničke organizacije „STUDIO MARTIĆ“ i već niz godina voditeljica i profesorica na „Ljetnoj Akademiji solo pjevanja“ u Primoštenu. Također je i jedno kratko vrijeme bila profesorica i pročelnica odjela za solo pjevanje na srednjoj glazbenoj školi „Blagoje Bersa“ u Zadru.

Miljenko Đuran, tenor (Zagreb). Slučajno je otkriven kao izuzetno talentirani operni glas, pa je to bio poticaj Zagrebačkoj banci d.d., čiji je bio službenik, da preuzme brigu o njegovom školovanju, koje i započinje 1987. godine, kod proslavljene operne primadone *Biserke Cvejić* i kod prof. *Doroteje Cesnik-Spasić*. Usavršavanje je nastavio kod prof. *Marije Borčić*.

Miljenko Đuran

Prve nastupe ima već 1989. godine kao koncertni pjevač, Bach: *Magnificat*, a godine 1990. polaže prvu audiciju za opernu scenu, te u sezoni 1990/91. i debitira u HNK Osijek, kao Pedrillo u *Otmici iz Saraja* W. A. Mozarta.

Od tada na opernim scenama ostvaruje likove:

Lovro Juranić *Nikola Šubić Zrinski*, Janko *Zlatka*, Miloje *Mislav*, Aleksij *Lizinka*, I. pl. Zajca;

Miča (Ero) *Ero s onoga svijeta* Jakova Gotovca; Rodolfo *La Boheme*, Pinkerton *Madame Butterfly* od Puccinija; Idomeneo *Idomeneo*, Pedrillo u *Otmica iz Saraja* W. A. Mozarta;

Vojvoda od Mantove *Rigoletto*, Alfredo Germont *La Traviata*, Manrico *Trubadur* G. Verdija;

Hermann *Pikova dama* P. I. Čajkovskog; Pollione *Norma* V. Bellinija; Nemorino *Ljubavni napitak*, Edgardo *Lucia di Lammermoor* G. Donizettija; Andrej Hovanski *Hovanščina* M. Moussorgskog; Vašek *Prodana nevjesta*, Janko *Prodana nevjesta* B. Smetane;

Lyonel *Martha* F. Von Flotow ... itd. Sou-Chong *Zemlja smiješka*, Camilli De Rosillon *Vesela Udovica* F. Lehara; Grof Tassilo *Grofica Marica*, Edwin *Kneginja čardaša* I. Kalmana;

Max *Madam Trubadur*, Barun Franjo Trenk *Barun Trenk* S. Albinia; princ Orłowski i Ensenstein *Šišmiš*, Duca di Urbino *Jedna noć u Veneciji* J. Straussa;

Princ od Parme *Boccaccio* F. Von Supea, itd.

Dobitnik je nagrade Hrvatskoga glumišta za 2005. godinu za ulogu Miće – Ere (Ero s onoga svijeta) J. Gotovca, te Lovre Juranića (Nikola Šubić Zrinski) I. pl. Zajca.

Dobitnik je nagrade grada Vrlike 2018. za promicanje kulturnih vrijednosti grada Vrlike, kao i 10-godišnje nastupe na Vrličkome ljetu u izvedbi opere *Ero s onoga svijeta*.

Sudjelovao je u Hrvatskim praizdvedbama opera: M. Belamarića *Priče iz Bečke šume* (Mister), Z. Juranića *Govori mi o Augusti* (Helinand), Posljednji ljetnji cvijet, kao i u prvoj izvedbi opere *Nikola Šubić Zrinski* u inozemnoj produkciji, opere u Mississauga – Toronto, Kanada, u jesen

2002, kao i u svjetskoj praiizvedbi opere "Mileva" Aleksandre Vrebalov, u produkciji opere SNP Novi Sad. Bilježi nastupe u Austriji, Francuskoj, Švedskoj, Mađarskoj, USA, Kanadi, Srbiji, Bosni i Hercegovini, Italiji, Slovenii, Španjolskoj, Norveškoj itd.

Suraduje sa dirigentima: Z. Juranić, V. Benić; N. Bareza; V. Šutej; M. Belamarić; V. Kranjčević; M. Homen; R. Homen, I. Lipanović; L. Voltolini; I. Repusić; T. Fačini; K. Arp; M. Helmrath; G. Keeselyak; I. Josip Skender; J. Šego; M. Dittrich; itd.

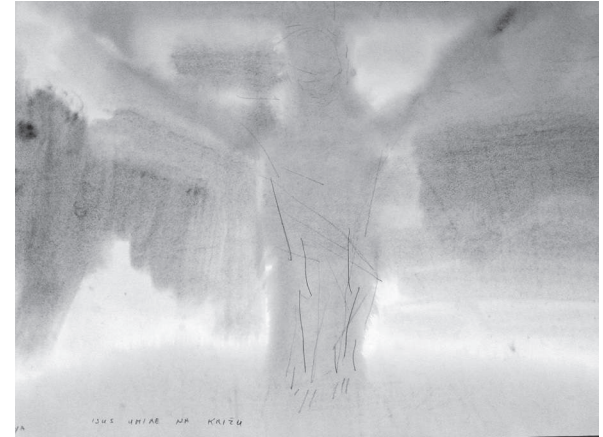
Mirta Kudrna, rođena u Zagrebu, diplomirala je orgulje na Akademiji za glasbu u Ljubljani u klasi prof. Huberta Berganta. Tijekom i nakon studija nastupala je solistički i u komornim sastavima, sudjelovala na orguljaškim natjecanjima u zemlji i inozemstvu. U sezoni 1994/95. osvojila je nagradu HDS-a za najbolju izvedbu djela hrvatskog autora (Toccata u g-molu Franje Dugana). Usavršavala se na nekoliko stručnih seminara Hannfried Lucke (Austrija), José Luis González Uriol (Španjolska), Bine Katrine Bryndorf (Danska), Roman Perucki (Poljska).

Na Muzičkoj akademiji u Zagrebu se u akademskoj godini 2004./05. usavršavala u klasi prof. Maria Penzara u interpretaciji barokne glazbe sa osobitim naglaskom na 18 leipziških korala J. S. Bacha. Članica je Hrvatskog društva glazbenih umjetnika. Izvanredna je profesorica orgulja na Institutu za crkvenu glazbu Katoličkoga bogoslovnog fakulteta Sveučilišta u Zagrebu i glazbena je urednica na Hrvatskom radiju i televiziji.

Dominikanski samostan bl. Augustina Kažotića |
Ivanićgradska 71 | u 17:00 sati

Dražen Trogrlić: VIA CRUCIS, izložba

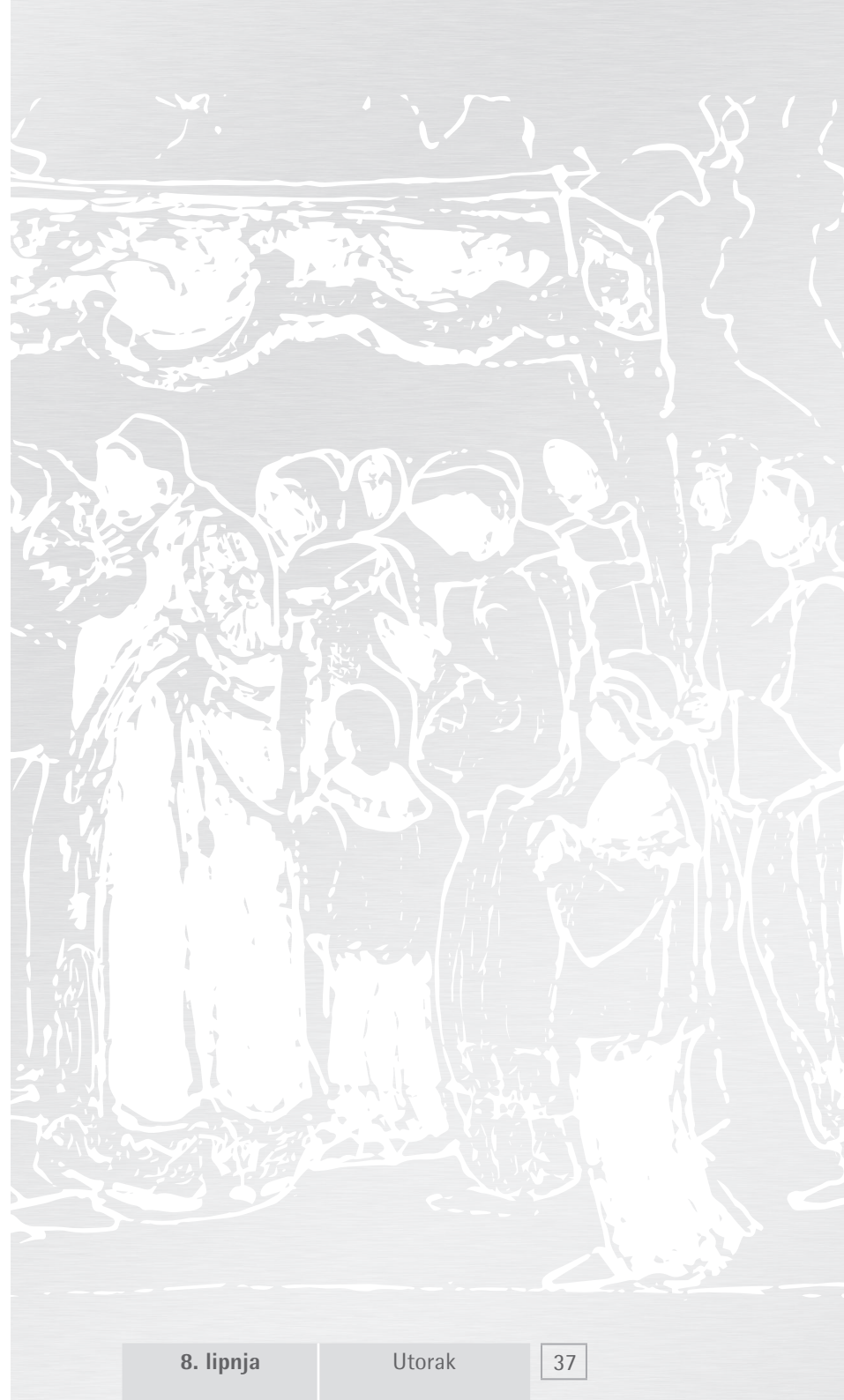
konceptija i postav: Dino Milinović, Dražen Trogrlić

U okviru programa Pasijske baštine 2021. godine u Dominikanskom samostanu bl. Augustina Kažotića Dražen Trogrlić izlaže svoju viziju Križnoga puta, ciklusa koji je postao nezaobilazni dio javne i pučke pobožnosti još u vrijeme srednjega vijeka. To je novi u nizu susreta afirmiranih hrvatskih umjetnika s temom Muke, duboko ukorijenjenom u europskoj likovnosti. Već smo imali prigodu vidjeti interpretaciju, te teme u djelima Đure Sedera, Šime Vulasa, Josipa Bottera-Dinija, Stjepana Gračana, Petra Barišića i brojnih drugih, a sada im se pridružuje i jedan od vodećih slikara srednje generacije, Dražen Trogrlić. Trogrlić je već dugo prepoznat po svome specifičnom likovnom izričaju koji rijetko kada koketira s figuralnim motivima. Utoliko smo sa zanimanjem očekivali njegov ciklus koji u četrnaest epizoda opisuje ključne trenutke (postaje) Kristova uspona na Golgotu, od Pilatova suda, do konačnog izvršenja smrtno kazne razapinjanjem na križ.

dr. sc. Dino Milinović

Dražen Trogrlić rođen je 1958. u Varaždinu, kao najmlađe od četvero djece u obitelji Ladislava i Elizabete Trogrlić. Diplomirao je 1983. slikarstvo na Akademiji likovnih umjetnosti u Zagrebu, u klasi prof. Raoula Goldonija. Od 1983. do 1985. polazio je na ALU-u Zagreb Majstorsku radionicu prof. Ljube Ivančića i prof. Nikole Reiserera. Osim slikarstvom, grafikom i kiparstvom, u kojim medijima stvara slike, crteže, akvarele, grafičke listove, kolaže i skulpture, bavi se i vitrajom, kao i grafičkim dizajnom te projektiranjem i uređenjem interijera i muzejskih postava. Samostalno izlaže od 1984. Do sada je održao brojne samostalne izložbe, te sudjelovao na mnogim relevantnim skupnim žiriranim izložbama u nas i u inozemstvu. Godine 2016. Moderna galerija u Zagrebu priredila mu je monografsku izložbu "Dražen Trogrlić: slike, skulpture, crteži, 2000-2005." Hrvatska je televizija 2000. godine o njemu snimila dokumentarni film "Početak i umjetničko djelo", kao i TV-izložbu, a Nacionalna i sveučilišna knjižnica i BMG izdali su mu 2003. godine likovnu monografiju "Dražen Trogrlić – život i djelo" (autorica: Mladenka Šolman). Dobitnik je mnogih nagrada i priznanja. Djelovao je kao član Zajednice samostalnih umjetnika od 1985. do 2006. godine, a od 2006. redovni je profesor na Akademiji primijenjenih umjetnosti Sveučilišta u Rijeci. Živi u Zaprešiću.

TRIDUUM SACRUM,

koncert

(T. L. de Victoria, A. Bruckner, O. di Lasso, J. Gallus, W. Byrd, G. P. da Palestrina, S. Rahmaninov)

izvodi: Akademski zbor Bazilike Srca Isusova
u Zagrebu "Palma"

dirigent: Franjo Klinar

Program :

Cvjetnica:

GK: *Hosana Davidovu sinu* (3:00)

Veliki Četvrtak:

T. L. da Victoria: *Domine, Non Sum Dignus* (3:15)

tradicionalni napjev: *Čaša blagoslovna* (2:00)

GK: *Usta moja* (4:00)

A. Bruckner: *Pange lingua* (4:30)

Veliki Petak:

GK: *Oče, u ruke tvoje* (2:00)

A. Bruckner: *Christus factus est* (5:00)

O. di Lasso: *Super Flumina Babylonis* (3:00)

T. L. de Victoria: *Popule meus* (6:10)

J. Gallus: *Ecce Quomodo Moritur Iustus* (4:00)

W. Byrd: *Ave verum corpus* (4:20)

Velika Subota:

G. P. da Palestrina: *Sicut cervus* (4:00)

S. Rahmaninov: *Bogorodice Djevo* (3:30)

	1	2	3	4	5	6
7	8	9	10	11	12	13
14	15	16	17	18	19	20
21	22	23	24	25	26	27
28	29	30				
P	U	S	Č	P	S	N
LIPANJ 2021.						

Koncert "Triduum sacrum" kratak je prikaz samo nekih od najljepših korala i skladbi koje Akademski zbor Bazilike Srca Isusova "Palma" godinama tradicionalno njeguje i pjeva na obredima Velikog tjedna od samih početaka.

"Hosana Davidovu sinu"- Koncert započinje svečanim Isusovim ulaskom u Jeruzalem na blagdan Cvjetnice, gregorijanskim koralom.

"Domine non sum dignus" - Veliki Četvrtak, koji označava kraj korizmenog vremena i početak Vazmenog trodnevlja, spominjemo se Kristovog čina ljubavi i poniznosti izvršenog na Posljednjoj večeri.

"Puče moj"- Veliki Petak prožet je tugom, boli i poniznosti te glazbenom mistikom u spomen na Isusovu muku i smrt na križu.

"Sicut cervus desiderat ad fontes aquarum" - Suotnijim vazmenim bdijenjem dočekujemo otvaranje rajskih dveri, pobjedu nad smrću i uskrsnuće te očekivano ispunjenje žudnje za Vječnim izvorom.

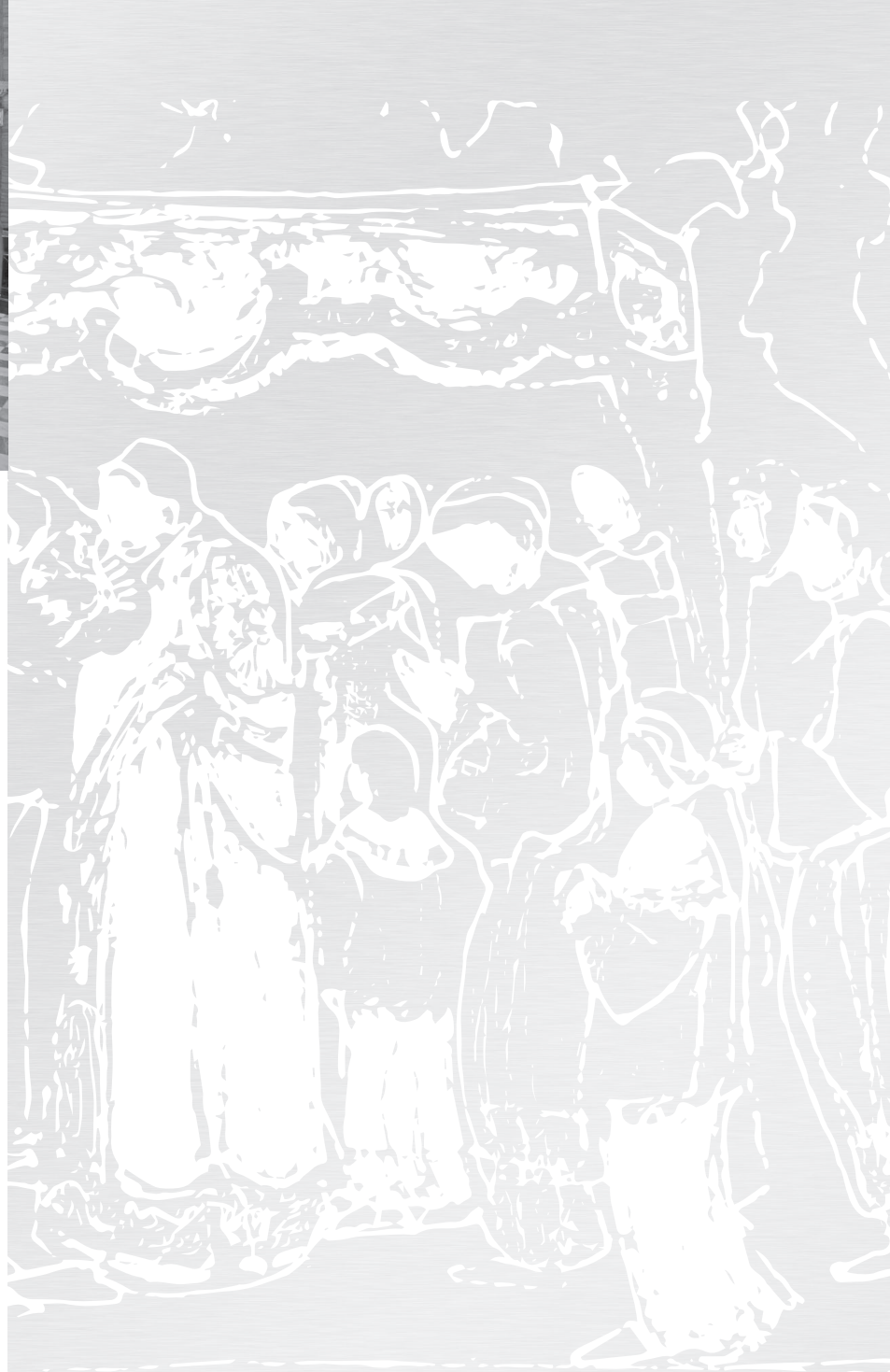
Akademski zbor Bazilike Srca Isusova u Zagrebu "Palma" osnovan je krajem Drugog svjetskog rata s ciljem glazbenog oblikovanja liturgije u matičnoj crkvi, što mu je i danas osnovna djelatnost. Bogati repertoar zbora posvećen je duhovnoj glazbi u rasponu od gregorijanskog korala do djela suvremenih skladatelja, dok osobitu pažnju poklanja hrvatskoj glazbenoj baštini.

Uz redovitu aktivnost vezanu uz liturgiju zbor ostvaruje i niz važnih nastupa u crkvenim i koncertnim prostorima u Hrvatskoj i inozemstvu, a dobitnik je i brojnih nagrada na domaćim i inozemnim natjecanjima. Neka od najznačajnijih nagrada zbora: višestruko osvajanje zlatne i srebrne plakete s Natjecanja pjevačkih zborova u Zagrebu, nagrada "Zlatni lav" s Međunarodne smotre zborova u Lavovu u Ukrajini (1998.g.), zlato s Međunarodnog natjecanja zborova u Rimu, "G. P. da Palestrina", 2006. godine nastup u finalu "Festivala katedrala" u gradu Saint-Quentinu u Francuskoj, a 2009. zbor osvaja zlatnu plaketu na Međunarodnom natjecanju zborova u Ohridu.

Zbor je dosad ostvario suradnju s Hrvatskim komornim orkestrom (Ivan pl. Zajc: Missa solemnis), Varaždinskim komornim orkestrom i Mostarskim simfonijskim orkestrom s kojima su izveli Requiem W.A. Mozarta, Zagrebačkim solistima i Simfonijskim puhačkim orkestrom Hrvatske vojske (Antonio Vildardi: Judas), Simfonijskim orkestrom HRT-a i Akademskim zborom "Ivan Goran Kovačić" (G. Verdi: Quattro pezzi sacri), Hrvatskim baroknim ansamblom (M. A. Charpentier: Te deum i D. Zipoli: Misa San Ignacio) te s Puhačkim ansamblom orkestra HNK u Zagrebu (Anton Bruckner: Misa u e-molu).

Zbor je snimio četiri nosača zvuka: "Hrvatska liturgijska glazba XX. st.", "U slavu Svetog Srca", "Judas" Antonija Vildardija te "Koncert u prigodi 400. obljetnice dolaska isusovaca u grad Zagreb".

Od 2015. godine zbor vodi maestro Franjo Klinar.

ZDRAVO, ZVIZDO MORSKA

, koncert

Skladbe Zrinke Posavec na tekstove iz kantuala Ivana
Vlahovića Kapušvarca (1737.)

izvode: Zrinka Posavec, *glas*
Katarina Javora, *orgulje*

Program :

Korizma

1. Rascviljena Majka staše
2. O, Gospojo i Kraljice
3. Te udarce ti slušaše
4. Tužna Majka ter žalosna
5. 5Dobrovoljno podnoseći
6. Sunce, misec potamniše

Vrijeme kroz godinu

7. O, Divico plemenita
8. O, Marija, Mati Božja
9. Zdrava, Zvizdo morska, naše veselje
10. Svitla zora, Diva Marija
11. Pojte nebeski anđeli

O programu:

Jedno od najvrjednijih književnih, likovnih i glazbenih baroknih blaga iz Slavonije je kantual Ivana Vlahovića Kapušvarca iz Našica. Najvjerojatnije je on autor i ostalih sačuvanih kantuala iz 18. stoljeća u Slavonskom Brodu, Cerniku, Požegi, Vukovaru, Šarengradu, Iloku i Osijeku. Uprave te kantuale fratra Ivana Vlahovića Kapušvarca smatraju najbrojnijem baroknim blagom Slavonije.

	1	2	3	4	5	6
7	8	9	10	11	12	13
14	15	16	17	18	19	20
21	22	23	24	25	26	27
28	29	30				
P	U	S	Č	P	S	N
LIPANJ 2021.						

Najznačajniji kantual je onaj sačuvan u Našicama pod naslovom *Liber cantus* iz 1737. Kantual je vrsno likovno uređen, sadrži latinske mise i popijevke, notne zapise za osam pjesama te tekstove pjesama na latinskom i hrvatskom jeziku. Na hrvatskom jeziku je 49 popjevaka, vrlo opsežnih, u kojima se opisuju motivi iz biblijskog života ili se u njima veličaju sveci, posebice Djevica Marija. Muzikolozi tvrde da je sam Kapušvarac skladatelj svih notnih zapisa, ali ne možemo sa sigurnošću reći jeli on autor tekstova na hrvatskom jeziku. Pretpostavlja se da ih je Kapušvarac prepisivao iz drugih izvora, a velika je vjerojatnost da je tekstove na hrvatskom jeziku bilježio iz narodne književnosti ili ih je napisao netko od ostale braće fratara. Mnogi naši muzikolozi (Ladislav Šaban, Trpimir Matasović, Koraljka Kos, Vjera Katalinić, Gorana Doliner, Ennio Stipčević, Hrvojkina Mihanović-Salopek, Brankica Ban i Petar Antun Kinderić) bavili su se ovim blagom i svi se slažu da je vrijednost kantuala značajna, posebice tekstovi popijevaka na hrvatskom jeziku. Zahvaljujući etnomuzikologinji Miroslavi Hadžihusejnović Valašek, kantual je 2019. u potpunosti transkribiran i tiskan za širu javnost s ostalim kantualima u knjizi *Hodi k meni, puče dragi* (Hrvatska franjevačka provincija sv. Ćirila i Metoda, Zagreb, 2019.). Otuda i ideja Zrinke Posavec da se na hrvatske tekstove popijevaka iz kantuala Ivana Vlahovića Kapušvarca sklada nova glazba kako bi tekstovi ponovno zaživjeli.

S obzirom da je je najveći broj tekstova posvećen Blaženoj Djevici Mariji koncert čine dva dijela, oba posvećena Blaženoj djevici Mariji, *Korizmeni ciklus* i ciklus – *Kroz Godinu*.

Na koncertu uz autoricu skladbi i pjevačicu Zrinku Posavec nastupa na orguljama čembalistica i orguljašica Katarina Javora. Ove dvije glazbenice predstavljaju nove skladbe duhovnih tekstova koji pripadaju najznačajnijim djelima barokne sakralne kulture Slavonije i Hrvatske.

Zrinka Posavec, akademska glazbenica, pjevačica, vokalna pedagoginja, kantautorica, dirigentica, producentica i pjesnikinja, rođena je 16. lipnja 1981. u Đakovu. Na Umjetničkoj akademiji u Osijeku diplomirala je glazbenu kulturu, a zatim se usmjerila isključivo

na usavršavanje glasa, te diplomirala na Muzičkoj akademiji u Zagrebu studij pjevanja u klasi profesorice Lidije Horvat – Dunjko Nakon završetka Muzičke akademije glas je usavršavala kod eminentnih vokalnih pedagoga i opernih umjetnika Hrvatske i regije (Vitimir Marof, Martina Gojčeta i Olivera Miljaković).

U spoju tradicijske glazbe, kojom se počela baviti već od ranog djetinjstva, i klasične glazbene naobrazbe započela je solističku karijeru 2014. Njezini su koncerti etno glazbe Hrvatske i regije prepoznati kao iznimno značajni glazbeni događaji. Njezine vokalne izvedbe stilski su snažne, osobito u izražavanju emocija koje svojim glasom vrsnom lakoćom pretače u različita glazbena stanja. Na taj način čini spoj autorskog glazbenog izričaja i tradicijske glazbe. U njezinim se glazbenim recitalima isprepliće klasičan stil pjevanja, jazz i zvuk Orijenta.

Zrinka Posavec bavi se, između ostalog, i etnomuzikologijom, zapisujući i obnavljajući tradicijsku građu cijele Hrvatske. Suraduje je s nizom kulturno – umjetničkih društava u Hrvatskoj i inozemstvu kao i sa školama folklora i institucijama koje se bave tradicijskom kulturom. Također je 2007. osnovala ženski vokalni ansambl Zwizde čiji su nastupi zapaženi i cijenjeni. Urednica je i producentica glazbenog albuma "Op, lonci lončići" (Croatia Records, Zagreb, 2015.). Taj je album nominiran za diskografsku nagradu Porin 2016. u kategoriji folklorne i etno glazbe.

Svoj prvi samostalni album "Pantomima – Sevdah & Panonika" (MAST produkcija), objavila je 2016. Drugi samostalni album "Gradovi i sela" (MAST produkcija), na kojemu su snimljene uz njezine autorske i tradicijske pjesme objavila je 2018. Nominirana je za diskografsku nagradu Porin 2017.

Uza sve ostalo djeluje kao vokalna pedagoginja, radeći kao nastavnica pjevanja u Umjetničkoj školi Franje Lučića u Velikoj Gorici. Unatoč zahtjevnom glazbenom angažmanu piše i poeziju. Dosad je objavila dvije knjige poezije: "Soba za buđenje" (Matica Hrvatska, ogranak Đakovo, Đakovo, 2015.) i "Pjevaj, Molly" (Hrvatsko društvo pisaca, Zagreb, 2020.).

Katarina Javora (Zagreb) je maturirala klavir u Glazbenoj školi Blagoje Bersa u Zagrebu u klasi profesorice Renate Strojín Richter. Na Muzičkoj akademiji u Zagrebu je diplomirala orgulje u klasi profesorice Ljerke Očić, dok je čembalo učila kod profesora Pavla Mašića, a diplomirala u klasi profesorice Višnje Mažuran. Na Akademiji u Zagrebu je također završila i studij teorije glazbe.

Osvojila je nekoliko nagrada na natjecanju HDGPP, te nagradu fonda *Janka Šanjek*. Kao solist i u komornim sastavima nastupala je na raznim festivalima u Hrvatskoj, BiH, Austriji, Češkoj, Italiji i Francuskoj, kao i na natjecanjima *Ferdo Livadić*, *Petr Eben*, *mo. Vinko Lesić* i tribini *Darko Lukić*.

Diplomski studij orgulja (koncertni smjer) je završila pri "Universität für Musik und darstellende Kunst" u Beču u razredu profesora Pier Damiana Perettija, dok je čembalo učila kod profesora Emanuela Schmelzera Ziringera.

Pohađala je seminare za interpretaciju orguljske i čembalističke literature u Hrvatskoj i inozemstvu (Theo Jellema, Martin Sander, Bernhard Klapprott, Nathan Laube, Hans Fagius, Lorenzo Ghielmi, Luigi F. Tagliavini, Christoph Bossert, Aline Zylberajch, Jean Baptiste Robin i mnogi drugi). Završila je program usavršavanja u francuskom gradu Toulouseu gdje je studirala orgulje u klasi prof. Michela Bouvarda i prof. Jana Willema Jansena, dok je čembalo učila u klasi prof. Yasuko Bouvard.

ČASTIMO TE KRIŽU SVETI

, koncert

(Josip Andrić, Lorand Kilbertus, Albe Vidaković, Stanislav
Prepek Milan Asić)

Multimedijsko predstavljanje vojvođanskih skladatelja

predstavljajući: mr. Miroslav Stantić, Subotica, Vojvodina

izvode: Margareta Klobučar, *sopran*
Iva Mihelić, *sopran*
Tihana Herceg Ivšić, *mezzosopran*
Marin Čargo, *bariton*
Eva Kirchmayer Bilić, *orgulje*

Program:

Lorand Kilbertus: *Zdravo, o moj Anđele*
Stanislav Prepek: *Križu sveti, stablo svako*
Josip Andrić: *Pod zaštitu tvoju*
Stanislav Prepek: *O sunce spasa, Isuse*
Albe Vidaković: *Gospi Žalosnoj*
Stanislav Prepek: *Improvizata za orgulje*
Albe Vidaković: *Tužba u hramu, oratorij* (dio iz 3. dijela)
Milan Asić: *Dušo Kristova*
Stanislav Prepek: *Predanost* (sv. Terezija od Djeteta Isusa)
Josip Andrić: *Ovo je dan, psalam 117*, op.13., br.2
Milan Asić: *Psalam 136*
Lorand Kilbertus: *Bog je ljubav*
Albe Vidaković: *Častimo te križu sveti*

O programu:

Skladbe hrvatskih vojvođanskih skladatelja koji su zastupljeni na ovome koncertu predstavljaju samo pokoju iskricu iz njihovih bogatih skladateljskih opusa. Crkvena glazba obilježila je u potpunosti opuse vlč. Albe Vidakovića (Subotica, Bačka 2. listopada 1914.-18. travnja 1964.), o. Loranda Kilbertusa (Sečenovo /Dužine/, Banat 25. rujna 1928.- Be-

	1	2	3	4	5	6
7	8	9	10	11	12	13
14	15	16	17	18	19	20
21	22	23	24	25	26	27
28	29	30				
P	U	S	Č	P	S	N
LIPANJ 2021.						

ograd, 27. rujna 2005.) i Stanislava Prepeka (Šid, Srijem, 16. travnja 1900.- Petrovaradin, 13. veljače 1982), dok su dr. Josip Andrić (Bukin, Bačka, 14. ožujka 1894.- Zagreb, 7. prosinca 1967.) i Milan Asić (Zagreb, 23. kolovoza 1917.- Subotica, 19. rujna 1986.) u najvećoj mjeri pisali svjetovnu glazbu, a tek prigodno i periodično crkvenu (duhovnu) glazbu. Vremenski gledajući sva su petorica suvremenici ali djeluju u različitim mjestima i u različitim životnim okolnostima. Neki zahvaćeni bolešću, neki pritisnuti teretom ondašnjeg režima, pisali su počesto za ladicu te su radi tih okolnosti ovi skladatelji i njihovi skladateljski opusi ostali nedovoljno istraženi i izvođeni (osim Vidakovića). Djelovali su potpuno udaljeni jedan od drugoga: od Zagreba do Petrovaradina, Beograda i Subotice ali povezani glazbom koja je ispunila prostor hrvatske crkvene glazbe koja je nastajala uz glazbu ostalih poznatih glazbenika poput fra Kamila Kolba, Matije Ivšića i drugih, u gotovo osamdeset godina koje se protežu u 20. stoljeću i početkom 21. stoljeća. Pasijska baština nam pruža mogućnost upoznati ove skladatelje kroz njihove skladbe: od crkvenih popijevki i himana (*O sunce spasa Isuse* i *Križu sveti* Stanislava Prepeka, *Častimo te Križu sveti* Albe Vidakovića, *Zdravo o moj anđele* Loranda Kilbertusa), dobro poznatih molitava (*Dušo Kristova* Milana Asića), do uglazbljenih psalama i hvalospjeva (ps. 117 - *Ovo je dan*, Josipa Andrića, ps. 136 - *Hvalite Jahvu* Milana Asića, *Bog je ljubav* Loranda Kilbertusa), dijelova oratorija (ulomak oratorija *Tužba u hramu* Albe Vidakovića), pjesnički izrečenih molitava (*Predanost* Stanislava Prepeka, *Pod zaštitu tvoju* Josipa Andrića), te orguljske minijature (*Improvizata* Stanislava Prepeka). Neka ovaj poduhvat Pasijske baštine bude korak da se skladbe ovih hrvatskih skladatelja više upoznaju i pruže mladim naraštajima da ih čuvaju, produciraju i pozornije prouče.

Miroslav Stantić

Margareta Klobučar glazbeno je obrazovane započela u klasi prof. Marice Pernar u Sisku u Glazbenoj školi Frana Lhotke. Studirala je na Sveučilištu za glazbu i izvedbene umjetnosti u Beču u klasi prof. Franza Donnera i Roberta Holla. Na natjecanju Ferruccio Tagliavini u Deutschlandsbergu (Austrija, 1998.) osvojila je prvu nagradu, a 1999. bila je finalistica međunarodnog natjecanja Belvedere u Beču. Debitirala je u Beču kao Kraljica noći u Mozartovoj Čarobnoj fruli. Od sezone 2001. angažirana je kao solistica u Operi u Grazu gdje nastupala u ulogama Norine i Lucije u Donizettijevim operama Don Pasquale i Lucia di Lamermoor). Na repertoaru ima uloge iz opera Mozarta (Susanna, Dona Elvira, Despina, Pamina, Servilla), Donizettija (Adina, Lucia, Maria Stuarda, Norina), Puccinija (Musetta, Liu, Mimi), Verdija (Violetta, Gilda, Oscar, Alice Ford), R. Straussa (Zdenka, Sophie, Zerbinetta) i dr. Gostovala je u brojnim i renomiranim opernim kućama (Bečka državna opera, Državna opera u Hamburgu, zatim u Innsbrucku, Klagenfurtu, Zagrebu, Rijeci, Skoplju, Linzu, Pragu, Marseilleu, Nancyu, Bregenzu, Stuttgartu, Beču, Zürichu i Trstu. Od 2016. djeluje kao slobodna umjetnica i uz operni, njeguje oratorijski repertoar te održava recitale umjetničkih popijevki. Suradivala je s brojnim dirigentima (Harnoncourt, Feltz, Jordan, Fačini, Repušić, Klobučar).

Iva Mihelić

Iva Mihelić u rodnom Sisku završava Opću gimnaziju i Srednju glazbenu školu (solo pjevanje) u klasi prof. Marice Pernar. Diplomirala je pjevanje na Muzičkoj akademiji u Zagrebu u klasi prof. Miljenke Grđan. Tijekom studija sudjelovala je u opernim projektima Muzičke akademije pod ravnanjem Zorana Juranića i Mladena Tarbuka i režijama Dore Ruždjak Podolski i Krešimira Dolenčića. U sklopu projekta *Le vie dell'amicizia* pod ravnanjem Riccarda Mutija nastupila je u Requiemu L. Cherubinija. Kao članica zbora ZOM nastupila je na Samoborskoj glazbenoj jeseni i u HGŽu pod ravnanjem Igora Tatarevića. Usavršavala se kod domaćih i inozemnih vokalnih pedagoga, pjevača i dirigentata (Valerija Rykin, Lawrence Cunningsa, Alistaira Rossa, Maracu Pernar).

Nastupila je u okviru ciklusa *Mladi za mlade* u Lisinskom, Dani Miroslava Miletića, Sinjsko ljetno, *Ars Organi Sisciae*, te nastupi uz pijanista Vladimira Mlinarića. U kazalištu godinama surađuje kao pjevačica, plesačica, glumica i vokalna pedagoginja (Dječje kazalište Dubrava, Mala scena, ZKM, Gradsko kazalište Trešnja, HNK Zagreb, Dubrovačke ljetne igre). Zborovođa je vokalne sekcije FA Ivan Goran Kovačić Sisak. Radi kao profesorica pjevanja i zbora u Glazbenoj školi Frana Lhotke u Sisku. Članica je udruge *Siscia Vox Mundi* koja se bavi promicanjem vokalne glazbe

Operna i koncertna djelatnost **Tihane Herceg Ivšić**, obuhvaća nastupe u Sjedinjenim Američkim Državama, južnoj Americi, Europi i rodnoj Hrvatskoj. Glazbeno školovanje započinja u Glazbenoj školi Frana Lhotke u Sisku u razredu prof. Marice Pernar, a diplomirala je na Muzičkoj akademiji u Zagrebu u klasi prof. Marije Borčić. Usavršavala se u Sjedinjenim američkim državama u klasi prof. Elizabeth Mannion.

Za vrijeme studija debitirala je u operi Hrvatskog narodnog kazališta u ulozi Cherubina u Mozartovom *Figarovom Piru*. Nastupala je u HNK Zagreb, Los Angeles Operi, Operi Santa Barbara, Austin Lyric Opera, Opera San Jose, Cedar Rapids Opernom Teatru, Willamette Koncert Operi, Operi Illinois i Pacific Repertory Operi nastupajući sa brojnim hrvatskim i stranim glazbenicima: Placidom Domingom, Frdericom von Stade, Jane Eagland, Renate Behle, Thomasom Allénom, dirigentima: Valeryem Gergievom, Sir Edwardom Downsom, Rochardom Bonningom, Pavlom Dešpaljem, Igorom Gjadrovom, Ivom Lipanivićem, Igorom Kuljerićem u brojnim ulogama (Charlotte u Masseneovom *Werther-u*, naslovna uloga u Bizetovoj *Carmen*, Cherubino i Dorabella u Mozartovom *Le Nozze di Figaro* i *Così fan Tutte*, Didona u Purcelllovoj *Dido and Aeneas*, Princ Orlofsky u Straussovom *Die Fledermaus*, Ivica u Humperdinckovoj operi *Ivica i Marica*, Suzuki u Pucciniovom *Madama Butterfly*, Romeo u Belliniovom *I Capuleti e i Montecchi*, Rosina u Rossiniovom *Il Barbiere*

Tihana Herceg Ivšić

di *Siviglia*, Fortuna i Merlanto u Monteverdiovj operi *Il Ritorno d'Ulisse in Patria*, Loma Williams u Floydovj operi *Cold Sassy Tree*, Siegrune i Mary u Wagnerovim operama *Die Walkure* i *Der Fliegende Hollander*, Harpstinah u Blakesleevom *Red Cloud*, Siebell u Gounodovj operi *Faust*, Maddalena i Fenena u Verjevim operama *Rigoletto* i *Nabucco* i dr. Nastupa i kao koncertna pjevačica i uz orkestre HGZ-a (Hrvatska i Njemačka), Los Angeleskom filharmonijom, Santa Barbara Master Chorale, Cuestamaster Chorale, Angeles Chorale i New England Simfonijskim Ansamblom u poznatoj koncertnoj dvorani Carnegie Hall u New Yorku pjevajući velika koncertna i oratorijska djela, zatim u Rimu, Vatikanu te u Rio de Janeiru. Dobitnica je brojnih priznanja i nagrada (Metropolitan Opere, New York/ New Jersey Alliance of Performing Artists, Santa Barbara performing arts Foundation, natjecanje mladih pjevača Hrvatske, te dvije Rektorove nagrade Sveučilišta u Zagrebu. Snimala je nosače zvuka za izdavačke kuće Croatia records i Cantus. Danas djeluje u Hrvatskoj kao koncertna umjetnica, vokalni pedagog, članica je žirija za pjevačka natjecanja te utemeljiteljica Udruge Siscia Vox Mundi.

Marin Čargo diplomirao je pjevanje na Muzičkoj akademiji u Zagrebu, u klasi prof. Martine Zadro. Dobitnik je Dekanove nagrade u akademskoj godini 2017/2018 te tri Rektorove nagrade. Debitirao je u ulozi Pallantea, u operi *Agrippina*, G. F. Händela, u produkciji Muzičke akademije, te u ulozi Harašte u operi *Lukava mala lisica*, L. Janačeka. Nastupio je i kao jedan od Deputata u operi *Don Carlo*, produkcija HNK Zagreb. Usavršavao se na brojnim seminarima, među kojima i kod Thomasa Hampsona. Nastupio je kao solist uz Zagrebačku filharmoniju, Dubrovački simfonijski orkestar, Hrvatski barokni ansambl te Simfonijski orkestar HRT-a na Festivalu sv. Marka, Dubrovnik u pozno ljeto, Varaždinske barokne večeri, Papandopulijana, ciklus *Sfumato*, Kanconjer, Lisinski subotom i dr. Suradivao je s brojnim dirigentima (T. Fačini, M. Tarbuk, L. Voltolini, F. Krasovac C. Campestrini, E. Boncompagni, E. Onofri, M. Galeati, M. Tardue). Gostovao je u Rimu, na *Conservatorio Santa Cecilia*, u ulozi Giorgia Germonta u operi *La Traviata*

(G. Verdi). Osvojio je prve nagrade na natjecanjima državno natjecanje HDGPP u Dubrovniku, te na međunarodnim natjecanjima *Lazar Jovanović* u Beogradu, *Daleki akordi*, Split, *Lav Mirski*, Osijek.

Eva Kirchmayer Bilić, diplomirala je i magistrirala je klavir na Muzičkoj akademiji u Zagrebu u razredu Stjepana Radića. Studirala je orgulje na Institutu za crkvenu glazbu u razredu s. Imakulate Malinka, te se usavršavala u Frankfurtu na Maini kao DAAD – stipendist u razredu Andreasa Mayer- Hermanna, te na brojnim međunarodnim majstorskim seminarima za klavir i duo glas i klavir kod renomiranih pedagoga (Melita Lorković, Rudolf Kehrer, Charles Spencer, Udo Reinemann i dr.). Dobitnica je nagrada na natjecanjima, te Rektorove nagrade. Nastupala je solistički, uz pratnju orkestra (dirigenti Igor Gjadrov, Tomislav Fačini, Tomislav Uhlik) i kao komorni glazbenik, surađujući s najistaknutijim instrumentalnim i vodećim hrvatskim vokalnim solistima, komornim sastavima, ansamblima, zborovima, te u orkestrima. Na Muzičkoj akademiji djeluje kao umjetnički savjetnik na Odsjeku za pjevanje. Snimila je nekoliko nosača zvuka, te ostvarila brojne nastupe diljem Hrvatske, Europe, te u SAD-u, Egiptu i Armeniji i dr. Organizira i održava brojne priredbe, koncerte, projekte, glazbene radionice, seminare i predavanja. Aktivno je djelovala i djeluje kao umjetnički voditelj u udrugama i sveučilišnim tijelima. Bavi se i glazbenom publicistikom, te je urednica glazbene rubrike u tjedniku za kulturu *Hrvatsko slovo*. Suautorica je udžbenika za glazbenu kulturu za osnovnu školu i recezentica stručnih izdanja. Bila je članica Vijeća za glazbu i članica povjerenstva za dodjelu Nagrade *Vladimir Nazor* Ministarstva kulture RH, te je bila članica Druge Sinode Zagrebačke nadbiskupije. Udana je i majka četvero djece.

Eva Kirchmayer Bilić

Marin Čargo

Miroslav Stantić (1980.), muzikolog, dirigent i orguljaš. Prve glazbene poduke (glasovir i orgulje) dobiva od redovnica Družbe sestara Naše Gospe u Subotici (s. Bernardica Đukić, s. Mirjam Pandžić). Daljnje glazbeno obrazovanje nastavlja na srednjoj Muzičkoj školi u Subotici na teorijskom odsjeku, te na Pedagoškoj školi na odsjeku za glazbenu pedagogiju. Studije muzikologije završava na odsjeku za muzikologiju Fakulteta muzičke umjetnosti u Beogradu u klasi redovite prof. dr. Sonje Marinković kao stipendista ustanove Njemačke biskupske konferencije Renovabis iz Freisinga.

Autor je preko dvadeset stručnih muzikoloških radova i članaka u glazbenim periodikama i zbornicima, a urednik je zbornika „*Vidakoviću u čast!*“.

Težište Stantićevih muzikoloških istraživanja predstavlja stvaralaštvo skladatelja iz kruga vojvođanskih Hrvata: Albe Vidaković, Josip Andrić, Stanislav Preprek, Milan Asić, Đuro Arnold, Lorand Kilbertus i dr.

Tematika muzikoloških radova često je veza na i za liturgijske napjeve i pjesmarice iz Bačke, kao i o vojvođanskim skladateljima crkvene glazbe drugih naroda o kojima izlaže na međunarodnim i domaćim muzikološkim konferencijama i simpozijima.

Svoje radove i članke objavljuje i u časopisu za duhovnu glazbu *Sveta Cecilija* iz Zagreba, glasilu za crkvenu glazbu *Magnificat* iz Sarajeva, te glazbenih revija *Mokranjac* i *Musica clasica* iz Beogra-

da, kao i glazbene kritike i osvрте u *Hrvatskoj riječi* i *Subotičkim novinama*.

Tijekom školovanja usavršavao se i na seminarima za za interpretaciju zvorske glazbe i orgulja u Rimu, Milanu, Veneciji, Beču, Bergamu, Budimpešti, Segedinu, Zadru, Beogradu i Novom Sadu.

Član je Hrvatskog društva crkvenih glazbenika u Zagrebu, Katoličkog društva *Ivan Antunović* u Subotici (glazbeni odsjek), Liturgijskog glazbenog vijeća Subotičke biskupije u okviru kojeg je postavljen za koordinatara susreta dječjih zborova *Zlatna harfa* Subotičke biskupije.

Od rujna 2012. godine djeluje kao zborovođa i orguljaš u subotičkoj katedrali svete Terezije Avilske, gdje vodi katedralne zborove *Albe Vidaković*, *Svete Terezije* i dječji katedralni zbor *Zlatni klasovi*.

Uz to vodi komorni ansambl *Collegium Musicum Catholicum* sa kojima izvodi zvorsku glazbu svih epoha i stilova te hrvatskih autora.

Trenutačno je profesor Povijesti glazbe, Harmonije te Poznavanja glazbene literature u Muzičkoj školi u Subotici, a unutar same crkveno-glazbene djelatnosti posvećuje pozornost i daje usmjerenje mladim crkvenim glazbenicima koji djeluju na području Subotičke biskupije.

Zoran Novačić:
**SEDAM POSLJEDNJIH
 KRISTOVIH RIJEČI NA
 KRIŽU** Septem ultima verba
 Christi in cruce, praizvedba

Giovanni Battista Pergolesi:
STABAT MATER

izvode: Gudački komorni orkestar Muzičke akademije

Sveučilišta u Zagrebu

solistice: Josipa Lončar, *sopran*

Emilia Rukavina, *mezzosopran*

mentorice solistica: Snježana Bujanović Stanislav, prof. art.

umjetnički voditelj: Jože Haluza, prof. art.

P r o g r a m :

Zoran Novačić: **Sedam posljednjih Kristovih riječi na križu**
Septem ultima verba Christi in cruce, praizvedba

1. Oče, oprosti im jer ne znaju što čine;
Pater, dimitte illis, quid nesciunt, quid faciunt *Adagio*
2. Danas ćeš biti sa mnom u raj;
Hodi mecum eris in Paradiso *Larghetto*
3. Ženo, evo ti sina;
Mulier, ecce filius tuus *Andantino*
4. Bože moj, Bože moj! Zašto si me ostavio?
Eli, Eli, lama sabahtani *Sostenuto*
5. Žedan sam;
Sitio *Larghetto*

	1	2	3	4	5	6
7	8	9	10	11	12	13
14	15	16	17	18	19	20
21	22	23	24	25	26	27
28	29	30				
P	U	S	Č	P	S	N
LIPANJ 2021.						

6. Svršeno je;
Consummatum est

Maestoso

7. Oče, u ruke tvoje predajem duh svoj;
Pater, in manus tuas commendo spiritum meum

Molto allegro

Giovanni Battista Pergolesi: Stabat Mater

1. Duetto "Stabat Mater dolorosa"
2. Aria "Cujus animam gementem"
3. Duetto "O quam tristis et afflicta"
4. Aria "Quae moerebat et dolebat"
5. Duet "Quis est homo"
6. Aria "Vidit suum dulcem natum"
7. Aria "Eja mater fons amoris"
8. Duetto "Fac ut ardeat cor meum"
9. Duetto "Sancta Mater, istud agas"
10. Aria "Fac ut portem Christi mortem"
11. Duetto "Inflammatum et accensus"
12. Duetto "Quando corpus morietur"

O djelima i skladateljima:

Djelo kompozitora Zorana Novaćića **Sedam posljednjih Kristovih riječi na križu**, biti će po prvi puta izvedeno, a napisano je baš za Gudački komorni orkestar MA na poticaj prof. Joze Haluze, umjetničkog voditelja orkestra. Skladba je programskog karaktera i vodi se naslovima kao i istoimeno djelo J. Haydna. To je prva naša hrvatska inačica *Sedam posljednjih Kristovih riječi na križu* napisana za gudače.

Zoran Novaćić (Krapina, 1964.), dirigent i skladatelj, diplomirao je dirigiranje na Muzičkoj akademiji Sveučilišta u Zagrebu u klasi Pavla Dešpalja kod kojeg pohađa i jednogodišnju specijalizaciju. Kao stipendist Fonda Lovro i Lilly Matačić usavršava se u Münchenu i Beču kod Berislava Klobučara. Djelovao je kao korepetitor i pomoćni dirigent u Operi HNK u Zagrebu te kao asistent i zborovođa Zbora HRT. Kao dirigent surađivao je s domaćim i inozemnim orkestrima, a redovito nastupa kao pratitelj vokalnih solista na glasoviru i orguljama. Dobitnik je Diplome Milka Trnina. Docent je na Muzičkoj akademiji u Zagrebu. Član je Hrvatskog društva samostalnih umjetnika, Hrvatskog društva skladatelja i Hrvatskog društva glazbenih umjetnika.

Započinje sa skladanjem sredinom devedesetih, a opus mu bilježi niz skladbi.

Od komornih skladbi napisao je, između ostalog, *Divertimento* za gudački kvartet (1999.), *Zrinjski – varijacije* za flautu, obou i glasovir (2004.), *Rosni cvetec* za puhački kvintet (2004.) te *Svetomartinjski trio* za glasovir, violinu i violončelo (2004.). Komična opera *Tajna krapinskega ključa* (2000.) je nakon praižvedbe doživjela niz uspješnih izvedbi u Zagrebačkom kazalištu "Komedija".

Od vokalno instrumentalnih skladbi ističu se *Kajkavska misa* za sole, zbor i orkestar (2001.) i glazbeno-scensko prikazanje *Kajkavski rekvijem* za sole, zbor i orkestar (2002.). Potpisuje veći broj ciklusa sakralnih pjesama te solo pjesama na stihove I. Oreba: *Jutro u Vela Luci* (2003.), na stihove Dobriše Cesarića: *Voćka poslije kiše* (2004.), *Tišina*, (2005.) i *Vjetru* (2005.) te na stihove A.B. Šimića *"Svjetlost zvijezda"* (2011.). Oratorij *Stabat mater* (2006.) za dva sola i gudače praižveden je na Pasijskoj baštini 2009. i nagrađen od Skupštine Grada Zagreba. Prvi stavak Veliki prasak, *Uskrša stvorenja – "Simfonije svemira"* (2009.) za veliki orkestar preradio je za dva glasovira, a *Koncert za violinu i orkestar "Voda"* (2010.) praižvedena je u 2018. g. Za Pasijsku baštinu 2011. napisao je višestruko izvedeni *Via crucis* za gudači orkestar i tri solista. 2012. godine nastaju *Tri crkvene skladbe* za mješoviti zbor i gudače, a godinu poslije *Simfonija sv. Franjo Asiški* i *Cantico di frate sole* za veliki orkestar, zbor i soliste.

2014. godine dovršava *Leptire* za obou, klarinet i fagot. *"Galaktički koncerti"* obuhvaćaju: "Orion"- koncert za fagot, gudače i harfu, "Plejade" Koncert za obou, gudače i kristalne zdjele i "Liru" – koncert za harfu i gudače. Sva tri solistička koncerta tiskao je HUOKU.

2016. piše "Životinje" – album malih klavirskih skladbi i *"Magnificat"* za dva glasa, zbor i orkestar.

Najnovija djela su "Zrak" – koncert za violu, gudače i harfu i "Vatra"- koncert za violončelo i komorni orkestar.

Giovanni Battista Pergolesi (Jesi, 1710. – Pazzuoli pokraj Napulja, 1736. godine) je bio talijanski kompozitor, violinista i orguljaš. Jedan je od najvažnijih ranih kompozitora komične opere (Opera buffa). Njegova opera *"Il Prigioner superbo"* imala je dva čina tzv. *buffa intermezza* pod nazivom *"Služavka gospodarica"* (ital. La Serva Padrona). Kasnije je postala veoma popularna kao samostalno djelo, a izvedena je prvi put 28. kolovoza 1733. godine postajući remek-djelo talijanskog buffo stila. Njena izvedba u Parizu 1752. godine izazvala je sukob između pristalica ozbiljne francuske opere među kojima su bili kompozitori Jean-Baptiste Lully i Jean-Philippe Rameau i pristalica nove talijanske komične opere, tzv. buffonista. Pergolesi je smatran modelom talijanskog operskog stila koji je tokom ove svađe dvije godine držao podijeljenom muzičku zajednicu Pariza.

Među ostalim Pergolesijevim operskim djelima je njegova prva opera *"La conversione e morte di San Guglielmo"* iz 1731., *"Lo frate 'nnamorato"* (Zaljubljeni brat, iz 1732. na tekst na napuljskom jeziku), *"L'Olimpiade i "Il Flaminio"* iz 1735. godine. Sve njegove opere su premijerno izvedene u Napulju, osim Olimpijade koja je prvi put izvedena u Rimu. Pergolesi je komponirao i duhovnu muziku, uključujući i *"Misu u F-duru"* i njegov *"Magnifikat u C-duru"*. Međutim, muzičko djelo *"Stabat Mater"* iz 1736. za sopran, alt, gudački orkestar i basso continuo je njegovo najpoznatije sakralno djelo. Skladao ga je 1736. godine, u zadnjoj godini života. Jedno je od remek-djela tog majstora, a i sakralne literature uopće. Njegovi dueti predstavljaju najsavršenije i najdirljivije duete iz pera nekog skladatelja. Pisao je opernim stilom. Njegova melodijska linija je osjećajna i ornamentirana pa je tako bio često uzor i inspiracija drugim skladateljima. Djelo je naručeno od strane *"Confraternità dei Cavalieri di San Luigi di Palazzo"* povodom godišnje meditacije za Veliki petak u čast Djevice Marije. Pergolesijevo djelo je zamijenilo djelo komponirano od strane Alessandra Scarlattija samo devet godina ranije, ali koje je smatrano "staromodnim" pokazujući kako se brzo mijenja ukus publike. Djelo u cjelini pripada klasičnom stilu, ali sam početak u djelu pokazuje Pergolesijevo majstorstvo talijanskog baroknog stila tzv. *durezza* e *ligature*, kojeg su odlikovale brojne suspenzije preko brže, prateće

bass linije. Pegolesijevo djelo "*Stabat Mater*" je bilo osnova za kantatu Johanna Sebastiana Bacha "*Tilge, Höchster, meine Sünden*" (bos. Ukloni moje grijehе svevišnji), BWV 1083

Pored opera Pergolesi je napisao brojna sekularna instrumentalna djela uključujući i violinsku sonatu i Koncert za violinu (violin concerto).

Josipa Lončar rođena je 1985. u Zagrebu. Magistrirala je solo pjevanje na Muzičkoj akademiji Sveučilišta u Zagrebu u klasi prof. Miljenke Grđan. Dobitnica je brojnih nagrada od kojih izdvaja: "Grand Prix" međunarodnog natjecanja "Les cles d'or" 2012. u Parizu, dvije prve nagrade na međunarodnim natjecanjima u Parizu: "26 Concours International Bellan" 2014., "UPMCF international concurs SCUOLA CANTORUM", 2014.

U zagrebačkom kazalištu "Komediya" pjevala je nekoliko solističkih uloga. 2020. Debitirala je u Hrvatskom narodnom kazalištu u Zagrebu u naslovnoj ulozi Lucie di Lamermoor u istoimenoj operi. Koncertno je nastupala sa zagrebačkim filharmonijskim orkestrom, baroknim orkestrom "La risonanza" u Francuskoj, simfonijskim puhačkim orkestrom OSRH, revijskim orkestrom HRT-a, tamburaškim orkestrom HRT-a, komornim ansamblom glazbenog zavoda te društvenim orkestrom HGZ-a.

Sudjeluje na raznim festivalima: Hefferer orgulje, ciklus koncerta "Iz dvorane ogledala" - Koncertna direkcija Zagreb, ciklus Virtuoso, Festival komorne glazbe u Puli, Festival otoka Visa, Festival d'Avignon, Festival International de Guitare du Pays ne de la Mer.

Solistički se istaknula na mnogim koncertima i manifestacijama. Članica je tria "Fiat Lux" i ansambla "Capella Lignum". Djeluje kao vokalni pedagog te pročelnica pjevačkog odjela u Glazbene škole "Vatroslav Lisinski" u Zagrebu.

Emilia Rukavina, mezzosopran (Rijeka, 1995) studentica je četvrte godine solo pjevanja na Muzičkoj akademiji u Zagrebu u klasi prof. Martine Gojčete Silić i apsolvantica Pravnog fakulteta u Rijeci. Glazbeno školovanje započinje s 12 godina u Glazbenoj školi Ivana Matetića Ronjgova u Rijeci u klasi profesorice Ingrid Haller gdje je maturirala završnim koncertom u Foyeru kazališta Ivana pl. Zajca.

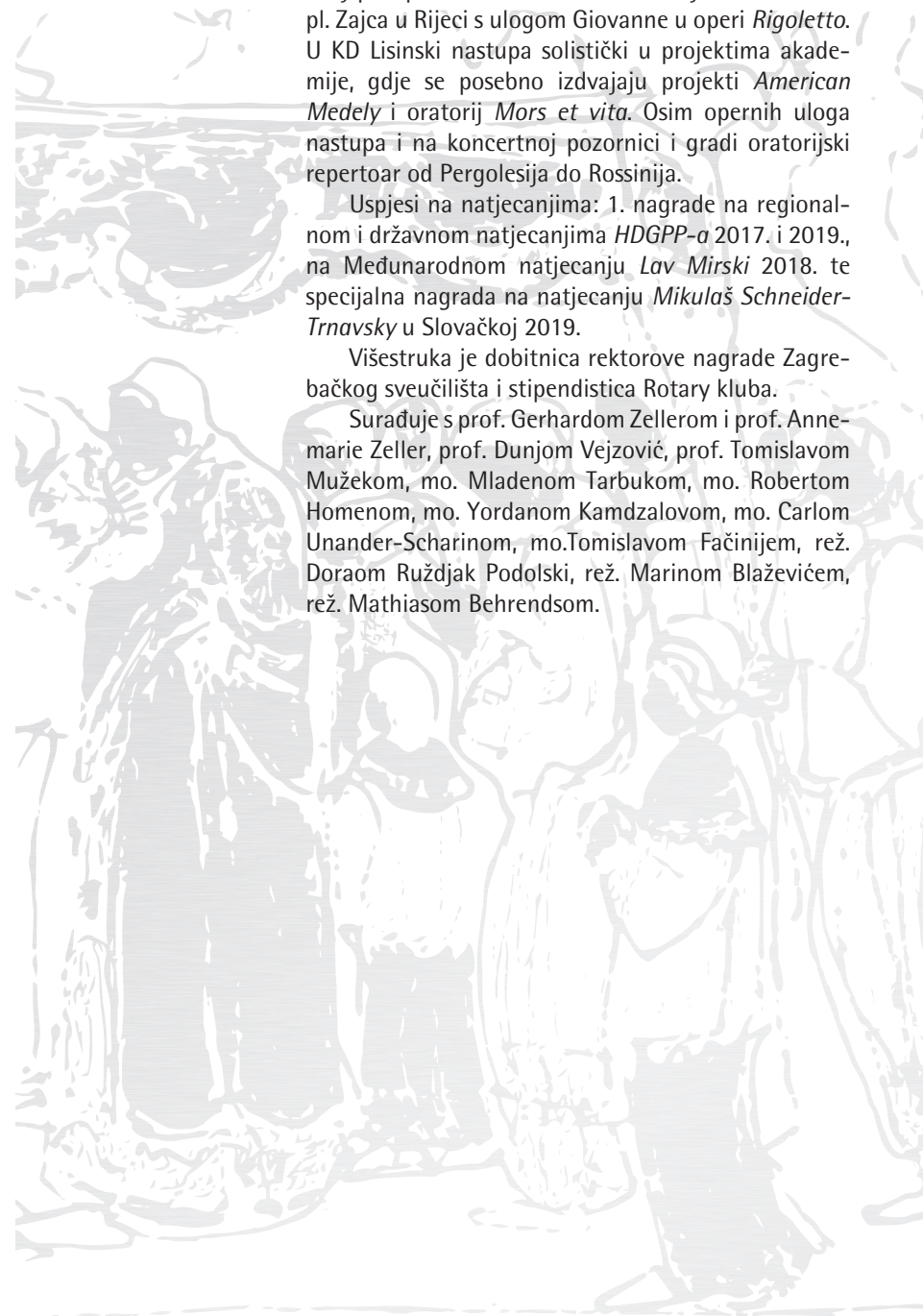
Najzapaženiji nastupi: HNK Zagreb uloga Dora-belle u operi *Così fan tutte*; HNK Ivan pl. Zajca, uloga Clotilde u operi *Norma*, uloga Berte u operi *Seviljski brijač*, te uloga Medeje u modernoj operi *Re Callas Medea*; Riječke ljetne noći uloga Mercedes u operi *Carmen* u Pulskoj Areni s ansamblom Riječke opere.

Svoj prvi profesionalni debut ostvaruje u HNK Ivana pl. Zajca u Rijeci s ulogom Giovanne u operi *Rigoletto*. U KD Lisinski nastupa solistički u projektima akademije, gdje se posebno izdvajaju projekti *American Medely* i oratorij *Mors et vita*. Osim opernih uloga nastupa i na koncertnoj pozornici i gradi oratorijski repertoar od Pergolesija do Rossinija.

Uspjesi na natjecanjima: 1. nagrade na regionalnom i državnom natjecanjima *HDGPP-a* 2017. i 2019., na Međunarodnom natjecanju *Lav Mirski* 2018. te specijalna nagrada na natjecanju *Mikulaš Schneider-Trnavsky* u Slovačkoj 2019.

Višestruka je dobitnica rektorove nagrade Zagrebačkog sveučilišta i stipendistica Rotary kluba.

Suraduje s prof. Gerhardom Zellerom i prof. Annetom Zeller, prof. Dunjom Vejzović, prof. Tomislavom Mužekom, mo. Mladenom Tarbukom, mo. Robertom Homenom, mo. Yordanom Kamdzalovom, mo. Carlom Unander-Scharinom, mo. Tomislavom Fačinijem, rež. Doraom Ruždjak Podolski, rež. Marinom Blaževićem, rež. Mathiasom Behrendsom.

Gudački komorni orkestar Muzičke akademije Sveučilišta u Zagrebu u okviru nastave djeluje od jeseni 2006. godine, a osnovan je na inicijativu prof. Jože Haluza. Svrha takvog ansambla je omogućiti studentima-gudačima stjecanje prvih iskustava i vještina zajedničkog muziciranja u većem ansamblu, uz vježbu maksimalne komunikacije među dionicama, kao i punog kreativnog zalaganja, s obzirom da ansambl djeluje samostalno, bez dirigenta. Kroz ovakve se projekte studenti postupno uvode u profesionalni način rada koji ih očekuje kao buduće glazbenike.

Do sada je održano niz uspješnih koncerata u dvorani Akademije (F-5) sa različitim programima, te nastupi u sklopu Glazbenog ciklusa Mladi glazbenici u Matici hrvatskoj u Zagrebu, na Memorijalu J. Š. Slavenski u Čakovcu, dva koncerta u dvorani HGZ-a, dva koncerta u programima Pasijske baštine i koncert u Peterskirche u Beču 13. studenog 2009. pod vodstvom čuvene barokne violinistice i pedagoga Catherine Mackintosh.

Članovi orkestra:

<i>violine I:</i>	Jože Haluza	Noami Konforta
	Ana Labazan Brajša	Paula Bukvić
	Tin Reba	Ana Petriško
<i>violine II:</i>	Luka Kojundžić	Teo Devčić
	Ema Smiljanić	Ana Biškup
	Petra Sušić	Nina Katarina Sarić
<i>viole:</i>	Filip Kojundžić	Dora Palac
	Katarina Gregorin	
<i>violončela:</i>	Jurica Mrčela	Nina Lucija Perina
	Klara Avšič	Roko Silić
<i>kontrabas:</i>	Filip Grabner	
<i>orgulje:</i>	Goran Gregurin	

Jože Haluza je nakon završene srednje glazbene škole u Varaždinu kod profesora Đure Horvata, studirao violinu u klasi profesora Ivana Pinkave i Ivana Weilanda. Nakon diplome djeluje u *Zagrebačkoj filharmoniji*, (od 1973. do 1982.) isprva kao član dionice I violina, a kasnije postaje zamjenik koncertnog majstora. Zatim je 16 godina bio član ansambla *Zagrebački solisti (1982.-1998.)*, a od 1998. do 2003. djeluje kao koncertni majstor orkestra *Gradskog kazališta Komedija*. Kontinuirano se bavi komornom glazbom kao član mnogih ansambala poput Trija Ars Longa, Gudačkog kvarteta Pro Arte, Zagrebačkog gudačkog trija, Gudačkog kvarteta Rucner i Ansambla 3+. Jedan je od osnivača Varaždinskog komornog orkestra u kojemu je gotovo 20 godina bio koncertni majstor. Često je nastupao i kao solist sa Zagrebačkim solistima, Varaždinskim komornim orkestrom, Društvenim orkestrom HGZ-a i Simfonijskim orkestrom HRT-a izvođeci koncertna djela Antonija Vivaldija, Giovannija Battiste Pergolesija, Johanna Sebastiana Bacha, Georga Philippa Telemanna, Arcangela Corellija, Wolfganga Amadeusa Mozarta, Franza Schuberta, Ralpa Vaughan Williamsa, Dalibora Bukvića, Tomislava Uhljaka, Frane Paraća, Mladena Tarbuka i Anđelka Klobučara. Uz aktivnu glazbenu djelatnost bavi se i pedagoškim radom, najprije kao nastavnik violine u Krškou u Sloveniji, početkom devedesetih kao profesor komorne glazbe u školi Funkcionalne muzičke pedagogije *Elly Bašić*, a od 1996. do danas predaje na Muzičkoj akademiji u Zagrebu kao red. prof. art. predmete Komorna muzika i Gudački komorni orkestar.

PASSIO CHRISTI, CONFORTA ME

koncert
(V. Jelić, J. S. Bach, G. B. Pergolesi, C. Franck, G. F. Händel,
W. A. Mozart, J. B. Faure, C. Saint-Saëns)

izvode: Ana Tiel, *sopran*
Marija Kuhar Šoša, *sopran*
Josipa Leko, *orgulje*

Program :

V. Jelić: *Probasti Domine*

J. S. Bach: *Liebster Jesu wir sind hier*, BWV 731

G. B. Pergolesi: *Stabat Mater*
Stabat Mater
Vidit suum dulcem natum
Inflammatum et accensus

J. S. Bach: *Fantazija i fuga g – molu*, BWV 542

C. Franck: *Ave Maria*

G. F. Händel: *From This Dread Scene*, duet iz oratorija
Juda Makabejac

G. F. Händel: *De torrente*, duet iz psalma 110., *Dixit Dominus*

J. S. Bach: *An Wasserflüssen Babylon*, BWV 653
Quia respexit

J. B. Faure: *Crucifix*

C. Saint – Saëns: *Ave Maria*

O programu:

Pasija – patnja, mučenje, trpljenje...

Ovo vrijeme zahvaćeno korona virusom, kada svaki dan prolazimo kroz strah, nemir i sumnju, može se promatrati poput neke vrste pasije. Valja se čvrsto držati na tlu, osjetiti težinu vremena i hrabro pogledati u oči svim iskušenjima koja su pred nama. Program koncerta "Passio Christi, conforta me" skup je velikih majstora glazbe koji su se borili, svatko sa svojim vremenom i izazovima, baš kao i mi danas.

Probasti Domine Vinka Jelića uvodi u zamršeni odnos svakodnevnog trpljenja i kušnji od strane nas samih i Boga: "Iskušavao si moje srce, Gospodine i noću si me posjetio. U ognju si me iskušavao i u meni nisi našao bezakonja". Hoće li snaga u našim srcima na kraju prevagnuti kušnji?

Johann Sebastian Bach predstavljen je s tri reprezentativne skladbe na solo orguljama i jednom broju (Quia respexit) iz Magnificata. Njegova impresivna **Fantazija u g-molu** započinje kao slobodna improvizacija, ali se zatim razvija u retorički argument. Dramatični odlomci izmjenjuju se s odmjenim i jasnim dijelovima kompozicije, usporedno s promjenama registracije. Bogatstvo kromatskih nizova i neočekivanih harmonijskih spojeva vodi ka napetom kraju fantazije nakon kojeg slijedi virtuozna plesna fuga. Osim upečatljive teme, karakteristični kontrapunkti sudjeluju u karakteru oblika te vode do svečanog vrhunca jedne od tehnički najzahtjevnijih fuga. Koral **An Wasserflüssen Babylon (Na Babilonskim rijekama)** opisuje očaj Izraelaca u progonu. Ukrašena solo melodija u srednjem glasu umetnuta je između dva gornja glasa i pedala. Ova potonja verzija korala (od dvije postojeće) očito je bila Bachova omiljena, jer je materijal revidirao u kasnijim godinama u Leipzigu, dodajući još više ukrasa melodiji i dodatno naglašavajući razvučeni ritam kao polaganu *sarabandu*. Na taj je način naglasio poantu korala, koja je izražena u kasnijim stihovima teksta, gdje su Izraelci prisiljeni pjevati pjesmu hvale. Ali kako da pjevaju u tako bezizlaznim okolnostima? Upravo je to ono što Bach prenosi u ovom koralnom preludiju! Iako su tlačitelji prognanike smjestili tamo gdje ih žele, plahi srednji glas hrabro nastavlja put te bogatstvom ukrasa pokazuje vjeru u dobar ishod. Koralni preludij **Liebster Jesu wir sind hier** karakterizira melizmatična di-tonica soprana ispod koje je utkana jednostavna, ali efektivna pratnja alta i tenora koji u neprestanom pokretu ravnopravno nadopunjuju glavnu melodijsku liniju. U tekstu korala Bog objavljuje svoju riječ spasenja, dok se vjernici pitaju mogu li svoja srca spasiti na zemlji kako bi mu se u potpunosti pridružili na nebu.

Stabat Mater Giovannijs Battista Pergolesija jedna od najizvode-nijih cikličkih skladbi u kojoj pratimo križni put Isusa te muku i patnju njegove majke. Njihov put završava velikim slavljem i pobjedom neba nad paklom. Hoće li i naš put završiti tako?

Program donosi i dva ekspresivna dueta baroknog majstora **Geor-gea Friedricha Händela**. **De torrente** je skladba puna disonanci koje se međusobno isprepliću, rješavaju i ponovno javljaju te održavaju izrazitu napetost od prvog do posljednjeg tona. Händel nam majstorski pred-stavlja svoju glazbu i drži nas u neizvjesnosti do samog kraja. Dramati-čan duet **From This Dread Scene** predstavlja dvije Izraelke koje oplakuju ljude umrle od ruke Seleučkoga carstva, tadašnjih osvajača Judeje. Nji-hova teška sudbina zatekla ih je poput ruševina na rubu propasti, ali na samom kraju oratorija ruku pomoći pruža im Rim čime se pronalazi mir u dušama Izraelaca.

Crucifix je jedno od skladateljskih uradaka glasovitog francuskog baritona **Jean-Baptiste-a Faurea**. U skladbi opisuje ljudske patnje, ali i predlaže obraćenje Bogu, jer on ozdravlja i uvijek s nama ostaje:

*Vi koji plačete, pridite ovom Bogu, jer on plače.
Vi koji patite, dođite k njemu, jer on ozdravlja.
Vi koji drhtite, dođite k njemu, jer se on smiješi.
Vi koji prolazite, dođite k njemu, jer on ostaje.*

Ave Maria Cesara Francka i Camille Saint-Saënsa dvije su oprečne skladbe. **Franckova** je molska i teža u promišljanju s tužnim melodi-oznim početkom i durskim srednjim dijelom. Završava unisono i odaje dojam kao da se još malo moramo potruditi u molitvi i promišljanju u našem životu. **Saint-Saënsova Ave Maria**, smještena na sam kraj kon-certa zbog tečnosti melodije u orguljskoj pratnji, ipak daje nadu u sretan završetak i put prema sigurnoj luci u ruke Gospodnje.

Ana Tiel (1989.) osnovnu i srednju glaz-benu naobrazbu stječe u Požegi. Pjevanje po-činje učiti kod Darije Hreljanović, a diplomira-la je 2013. na Muzičkoj Akademiji u Zagrebu u klasi prof. Snježane Bujanović – Stanislav, a dalje se privatno usavršava kod prof. Martine Gojčete Silić i Stojana Stojanova.

Nastupa kao članica zborova i kao soli-stica (Katedralni zbor Požega, Oratorijski zbor Cantores Sancti Marci, vokalni ansambl An-tiphonus, Zbor Hrvatske radiotelevizije).

Tijekom studija započinje suranju s mla-dom orguljašicom Josipom Leko i zajedno održavaju koncerte diljem Republike Hrvatske, od Slavonije do Dalmacije, a 2017. zajedno su svirale u Leipzigu u Njemačkoj. 2016. godine osniva Trio Espresso Energico zajedno s flautisticom Lucijom Zovko Čevapović i klaviristom Ivanom Polićem. Također surađuje s klaviristom Miroslavom Majićem s kojim redovito održava koncerte.

Sudjeluje na festivalima Orgulje Heferer, Festival sv. Marka, Požeške orguljaške večeri, Kaštelansko kulturno ljeto, Po7art, Međunarodni festival umjetničke tamburaške glazbe, Orguljski festival Petar Nakić, Senjske glazbene večeri i dr.

2018. pjeva kao solistica u ulozi anđela u oratoriju don Šime Maro-vića – Slobodan u istini – Blaženi Alojzije Stepinac.

Pohađa tečajeve majstorske interpretacije u Varaždinu – Aestas Mu-sica kod Cathrine Danley.

Godine 2008. osvojila je prvu nagradu na Regionalnom natjecanju u Sisku, a 2012. u Herceg Novom (Crna Gora) osvojila je prvu nagradu na međunarodnom natjecanju Bruna Špiler u svojoj kategoriji. Iste godine osvojila je prvu nagradu u sklopu tria (TRIO ART) na prvom međuna-rodnom natjecanju za glas i orgulje Heferer s kojima nastupa u Velikoj dvorani Lisinski. Surađivala je s mnogim dirigentima u Hrvatskoj i ino-zemstvu (V. Kranjčević, J. O. Radiković, M. Fortuna, J. Cvitanović, J. P. Pe-trač, I. Repušić, G. Jerković, M. Batič, L. Cummings, A. Ross, V. Poljanski, T. Bilić, R. Homen, T. Fačini i dr.).

Redovno surađuje s mnogim poznatim imenima na kulturnoj sceni Hrvatske – P. Mašić, A. K. Legetin, E. Karamazov i dr.

Od 2013. do 2015. radi kao prof. pjevanja na Glazbenoj školi u Sla-vonskom Brodu, a od 2014. radi u Glazbenoj školi Požega i ostvaruje zapažene rezultate na natjecanjima i smotrama sa svojim učenicima.

Marija Kuhar Šoša (Žminj – Hrvatska) diplomirala je 2006. god. glazbenu kulturu i pjevanje na Muzičkoj akademiji u Zagrebu u klasi red. prof. Lidije Horvat Dunjko. Za vrijeme i nakon studija osvojila je brojne nagrade i priznanja u Hrvatskoj i inozemstvu od kojih se izdvajaju: nagrada Hrvatskog glumišta 2007. za najboljeg mladog opernog pjevača do 30 god., za ulogu Constanze (*F. Poulanc: Razgovori karmelićanki*) u HNK Zagreb, nagrada Marijana Radev za najbolje umjetničko ostvarenje u HNK Zagreb u sezoni 2008. / 2009. za ulogu Nanette (*G. Verdi: Falstaff*), nagrada Zagrebačke filharmonije za Najboljeg mladog glazbenika u 2009. godini.

U HNK Zagreb nastupala je u brojnim ulogama od kojih izdvaja: Susannu, Zerlinu, Paminu, Laurettu, Adinu, Adele, Norinu, Musettu, Jelenu, Gretel, Oscara, Constance, Nanetta... Gostovala je u Italiji, Njemačkoj, Španjolskoj, Izraelu, Austriji, Sloveniji, Srbiji i Albaniji. Ostvarila je zapažene nastupe u raznim projektima: C. Monteverdi: *Božićne Vespere*, W. A. Mozart: *Requiem, Exultate, jubilate, Misa u c-molu*, G. F. Handel: *Messiah*, J. S. Bach: *Magnificat*, Charpentier: *Te Deum*, G. Faure: *Requiem*, Vivaldi: *Gloria*, C. Saint Saens: *Oratorio de Noel*, Mahler: *4. Simfonija*, Papandopulo: *Osorski rekvijem*, J. Brahms: *Requiem*, Haydn: *Nelson misa*, H. Abrahamsen: *Let me tell you...*

Suradivala je i nastupala sa hrvatskim i inozemnim orkestrima: Zagrebačka filharmonija, Simfonijski orkestar HRTa, Cantus ansambl, Zagrebački solisti, Orkestar opere HNK Zagreb, Dubrovački simfonijski orkestar, Hrvatski barokni ansambl, Slovenska filharmonija, Beogradska filharmonija i dirigentima; Pavle Dešpalj, Ivo Lipanović, Nikša Bareza, Vjekoslav Šutej, Ivan Repušić, Vladimir Kranjčević, Aleksandar Kalajdić, Uroš Lajovic, Antonello Alemandi, Johannes Wildner, Lothar Zagrosek, Marko Letonja, Zubin Mehta.

Nastupala je na Dubrovačkim ljetnim igrama, Splitskom ljetu, Večerima u Sv. Donatu u Zadru, Osorskim glazbenim večerima, Varaždinskim baroknim večerima, Festivalu Orgulje Heferer i Sceni Amadeo.

Od značajnijih nastupa izdvaja se također i nastup na otvorenju Julian Rachlin festivala 2011. u Dubrovniku, sa Beogradskom filharmonijom pod ravnanjem Zubina Mehte.

Članica je društva Hrvatskih glazbenih umjetnika. Od 2006. do 2009. godine bila je stipendistica CEE Musiktheater i Deutsche Bank.

Od 2015. djeluje kao docentica na Muzičkoj akademiji sveučilišta Jurja Dobrila u Puli.

Josipa Leko (Kaštela) studirala je orgulje na Muzičkoj akademiji u Zagrebu u klasi prof. Ljerke Očić te diplomirala 2016. godine na Muzičkoj Akademiji u Leipzigu u klasi prof. Martina Schmedinga. Kao dobitnica *Erasmus* stipendije, akademsku godinu 2012./13. provela je na Muzičkoj akademiji u Leipzigu u klasi prof. Stefana Engelsa. Potom u Leipzigu upisuje diplomski studij orgulja te ostaje u klasi S. Engelsa sve do 2015. Tijekom studija aktivno sudjeluje na brojnim majstorskim seminarima uglednih pedagoga u Hrvatskoj, Francuskoj, Sloveniji i Njemačkoj (P. Mašić, A. Zylberajch, T. Sevšek Sramel, D. Miklavčić, B. Haas, J. Laukvik, P. van Dijk, J. Tuma, W. Golonka, L. Ghielmi), a mjesec dana provela je i na Rice Universityju u Houstonu u klasi Kena Cowena. Još od srednje škole Josipa Leko sudionica je orguljskih natjecanja na kojima osvaja nagrade, između ostalih 2. nagradu na državnom natjecanju HDGPP-a u Zagrebu (2011.) i 3. nagradu na državnom natjecanju iz komorne glazbe (2012.). Veliki uspjeh ostvarila je 2017. kada je osvojila 2. nagradu na međunarodnom orguljaškom natjecanju Gottfried Silbermann u Njemačkom Freibergu. Kao solistica te u komornim sastavima u Hrvatskoj, Sloveniji, Rusiji, Francuskoj i Njemačkoj sudjeluje na brojnim koncertima i festivalima, među kojima se ističe ciklusu koncerata *Orgulje Heferer*, 1. Međunarodni ciklus orguljskih koncerata *Orgulje sv. Marko*, Orguljaški festival u Merseburgu, Heinrich Schütz festival, Bach festival u Leipzigu i Arnstadt te Karg-Elert orguljaški festival u Leipzigu. Tijekom studija u Zagrebu započela je suradnju sa sopranisticom Anom Tiel, a od tada su kao duo održale niz koncerata diljem Hrvatske, kao i u Njemačkoj. Osim orgulja, svira glasovir i čembalo, koji je učila obligatno na Muzičkoj akademiji u Zagrebu u razredu Pavla Mašića te kod Claudie Schweizer i Tobiasa Schadea na akademiji u Leipzigu, gdje je usavršavala i orguljsku improvizaciju kod Thomasa Lennartza i Matthiasa Maierhoferera. Trenutno se nalazi na postdiplomskom studiju na Muzičkoj akademiji u Leipzigu u klasi prof. Martina Schmedinga, a od siječnja 2017. radi kao profesorica orgulja u glazbenoj školi Vatroslava Lisinskog u Zagrebu, članica je Hrvatskog sakralnog tria te je aktivna kao orguljašica u župi sv. Josipa na Trešnjevci.

Gudački kvartet Sebastian: PASSION CHRISTI, koncert

	1	2	3	4	5	6
7	8	9	10	11	12	13
14	15	16	17	18	19	20
21	22	23	24	25	26	27
28	29	30				
P	U	S	Č	P	S	N
LIPANJ 2021.						

Program :

Hans Kugelmann /

Johan Sebastian Bach: Koral *Nun lob', mein Seel', den Herren*
(Slavi dušo moja Gospodina)

Cithara octochorda

(1701.) / Vinko Žganec: *Nek mine Majko s lica tvog*

Peter Schulthorpe: Osmi gudački kvartet (1969.)

*Con dolore – Risoluto – Con dolore –
– Con precisione – Con dolore*

Petar Iljič Čajkovski: Treći gudački kvartet u es-molu, op. 30

*Andante sostenuto / Allegro moderato
Allegretto vivo e scherzando
Andante funebre e doloroso, ma con moto
Allegro risoluto*

izvode: Anđelko Krpan, *violina*

Teodora Sugal Matei, *violina*

Nebojša Floreani, *viola*

Zlatko Rucner, *violončelo*

Gudački kvartet Sebastian

Gudački kvartet Sebastian osnovan je 1982. pod imenom *Kvartet muzičke omladine Zagreb*.

Od 1990. djeluje pod današnjim nazivom. Njihov repertoar obuhvaća širok raspon glazbenog stvaralaštva od renesanse do suvremene glazbe s naglaskom na izvedbama djela hrvatskih autora. Praizveli su niz kvartetskih skladbi A. Klobučara, A. Igreca, N. Firšta, D. Bukvića, S. Drakulić, M. Prohaske, I. Savina, B. Šipuša, B. Papandopula, M. Kichla, A. Knešaureka, V. Nježića, G. Tudora, T. Uhlika..., od kojih su mnoge nastale na njihov poticaj i njima posvećene.

Godine 2002. pokrenuli su ciklus koncerata u *Maloj dvorani Vatroslava Lisinskog* u Zagrebu u kojem su ugostili ugledne svjetske glazbenike, primjerice Milana Turkovića, Michaela Martina Koflera, Paula Meyera, Erica Tanguya, Aleksandra Serdara, Claru Dent, Pierluigia Camiciu, Gustava Tavaresa, Đorđa Stanettija, Rubena Dalibaltayana, Martinu Filjak, Nadu Majnarić, Boštjana Lipovšeka, Roberta Belinića, Krešimira Bedeka, Olivera Triendla i mnoge druge. Za diskografsku kuću *Croatia Records* snimili su 6 CD-a od kojih su tri osvojili nominacije za diskografsku nagradu Porin. Godine 2005. kvartet Sebastian je dobio diplomu *Milka Trnina* Hrvatskog društva glazbenih umjetnika.

KORIZMENI LAMENTO

, koncert

(J. S. Bach, J. H. Schmelzer, H. Koessler, C. Franck, A. Pärt,
J. D. Zelenka, M. Duruflé)

izvode: Dora Draclin, *oboa*
Silvio Richter, *violina*
Anthony Havelka, *violončelo*
Katarina Javora, *orgulje*

PUČKI KORIZMENI NAPJEVI

izvodi: Vokalni ansambl ANGELUŠ

Program :

1. J. S. Bach: *Preludij u h-molu, BWV 544*
2. *Zdravo Tilo*, pučki napjev iz Dalmacije, glazbena obrada M. Demović
3. H. Koessler: *Allerseelen*, elegija za obou i orgulje
4. *Gdi si o Ljubezni* – Topolje, glazbena obrada Pavo Begovac
5. A. Pärt: *Spiegel im Spiegel* za violončelo i orgulje
6. *Nesem videl takvo stablo* – Podravina, glazbena obrada Dražen Kurilovčan
7. J. H. Schmelzer: *Sonata Quarta u D-duru* za violinu i b.c.
8. *Potamnjele oči moje* – grad Korčula, glazbena obrada J. Primorac
9. J. D. Zelenka: *Sonata br. 3 u B-duru* za violinu, obou, cello i b. c.

Adagio
Allegro
Largo
Tempo giusto (Allegro)

	1	2	3	4	5	6
7	8	9	10	11	12	13
14	15	16	17	18	19	20
21	22	23	24	25	26	27
28	29	30				
P	U	S	Č	P	S	N
LIPANJ 2021.						

10. *Narode moj ljubljani* – Lađevac, Slunj, glazbena obrada Joško Čaleta

11. J. S. Bach: *Fuga u h-molu, BWV 544*

O programu:

Ovaj koncert zamišljen je kao svojevrsna meditacija koja pomoću medija glazbene umjetnosti vodi slušatelje na dublje promišljanje o muci i njenom značaju za svakog pojedinca ponaosob.

U vrijeme Korizme prisjećamo se težine Kristove muke s kojom, svjesni vlastite krhkosti i prolaznosti na ovome svijetu, možemo istinski suosjećati. Pozivamo vas da se prepustite zvukovima instrumenata u prekrasnoj crkvenoj akustici, te da zajedno s nama sudjelujete u nekoliko glazbenih lamentacija na temu muke, smrtnosti i prolaznosti.

Kao i korizmeno putovanje, neka vam ovaj koncert bude prilika za refleksiju koja iznova završava nadom i vjerom u vječni život.

Preludij i fuga u h-molu, BWV 544 je diptih koji se povezuje s kantatom Laß, Fürstin, laß noch einen Strahl, BWV 198, žalobnom ododom za komemoraciju princeze Christiane Eberhardine. Vjeruje se da je sam Bach na komemorativnom bogoslužju odsvirao Preludij kao uvodni stavak u kantatu, te da je fugu izveo na kraju kantate, kao njezin zaključak. Na takav način je rasporedio žalopojni preludij s elementima melankoličnog lamenta, i racionalniju fugu koja svojom motivičkom građom i uzlaznim kretnjima linija optimistično grabi prema nadi. Bach je u svojoj genijalnosti na način koji je tada bio okarakteriziran kao neobičan i čudan, svojim ingenioznim idejama izrazio duboku emociju koja nadilazi patetiku i ipak nalazi smisao, nadu i pozitivni smjer.

Hans von Küssler rođen je u Waldecku u planinama Fichtel Nove godine 1853. Od 1882. djeluje kao nastavnik orgulja i teorije na Glazbenoj akademiji u Budimpešti, gdje su među njegovim učenicima bili Ernst von Dohnányi, Zoltán Kodály, Emmerich Kálmán i Béla Bartók. Stvorio je izvrsna djela zbarske, orkestralne i komorne glazbe, koja mogu časnostajati uz Brahmsova. Preminuo je 23. svibnja 1935. u Ansbachu. Elegija "**Allerseelen**" (Sve duše) za obou i orgulje napisana je 1913. godine. Naslov potiče na promišljanje o smrti i prolaznosti.

Skladba "**Spiegel im Spiegel**", odnosno "Ogledalo u ogledalu", možda je i najpoznatija skladba živućeg estonskog skladatelja **Arvo Pärt**a. Skladba je skladana u tintinabularnom stilu, koji je osmislio sam Arvo Pärt. Naziv stila dolazi od latinske riječi za zvono te oslikava duge tonove koji zvuče poput odjeka zvona, a njihova namjena je meditativna. U širem smislu, ova skladba pripada minimalizmu, pravcu koji koristi minimalnu količinu glazbenog materijala kako bi dočarao ideju i misao kroz jednostavnost i preglednost. Skladba "Ogledalo u ogledalu" se sastoji od dijatonskih tonova koje svira violončelo i rastavljenih akorda u dionici orgulja. Violončelo počinje svirati osnovni ton koji se zatim dijatonski širi uzlazno i silazno u simetričnim pomacima, simulirajući osjećaj kad se dva ogledala stave jedno nasuprot drugog te se međusobno unedogled odražavaju. Sam prizor ogledala u ogledalu je iskorišten kao simbol za beskonačnost, a skladba je idealna za meditativno promišljanje o toj temi.

Sa sljedećom skladbom vraćamo se u razdoblje baroka i otvaramo drugo poglavlje koncerta. Jedan od najljepših primjera ranobarokne njemačke sonate za violinu i continuo, **Sonata Quarta Johanna Schmelzera**, djelo je u kojem možemo opaziti zanimljivu kombinaciju ornamentiranih pasaža, kontrapunkta te harmonijske domišljatosti. Schmelzer, smatran tada jednim od najboljih violinista na svijetu, 1664. objavio je zbirku svojih solo sonata koje su među najvažnijim djelima za violinu u 17. stoljeću. Sonate su talijanskog stila i postavljaju pozornicu za buduća djela Bibera i Bacha.

Trio sonata br. 3 u B-duru koju ćete čuti u završnom dijelu ovog programa djelo je **Jana Dismasa Zelenke**, baroknog skladatelja školovanog kod isusovaca u Pragu koji nakon preseljenja u Dresden djeluje je kao svirač u tamošnjoj Dvorskoj kapeli, istodobno surađujući s ka-

toličkom dvorskom crkvom. Riječ je o plodnom autoru koji je skladao uglavnom crkvenu glazbu (mise i mise stavke, rekvijeme, lamentacije, psalme, Magnificate, himne, marijanske antifone, litanije i dr.). Pisana u stilu sonate da chiesa, treća sonata iz njegove zbirke od 6 sonata objavljene 1716., sastoji se od četiri kontrastna stavka koji svi redom svjedoče skladateljevo majstorstvo u izradi kontrapunkta, te donose za to vrijeme vrlo napredne i razvijene harmonijske progresije. Poznate po visokoj razini tehničke zahtjevnosti bas dionice, kao i dionice oboe, ove sonate su poslastica za uho i najzahtjevnijeg slušatelja, a vedri karakter B-dur sonate koju ćete večeras čuti, zaokružiti će ovaj koncert.

Dora Dračlin svoje glazbeno obrazovanje započela je u glazbenoj školi Pavla Markovca u Zagrebu gdje uči obou u klasi prof. Nevenke Prešečan Arvay. Nakon mature upisuje studij oboe na Muzičkoj Akademiji u Zagrebu u klasi profesora Branka Mihanovića, a polazi satove oboe i kod docenta Daria Golčića. Za vrijeme školovanja osvaja nagrade na regionalnim, državnim i međunarodnim natjecanjima. Također, sudjeluje na brojnim solističkim, komornim i orkestralnim koncertima, između ostaloga u rektorovom nagradom nagrađenim projektima triju umjetničkih akademija "Ivan Grozni" i "Carmen", u sklopu ciklusa Mladi glazbenici u Matici hrvatskoj, u salonu Očić, na tribini Darko Lukić, a s komornim sastavima nastupa i na raznim kulturnim festivalima diljem Hrvatske. Tokom školovanja, a i kasnije, usavršava se na oboističkim seminarima u Hrvatskoj i inozemstvu kod mnogih eminentnih profesora (Guy Porat, Christian Schmitt, Seung Eun Lee, Tilmann Zahn, Matthias Arter...) te stječe iskustvo kao orkestralni glazbenik u brojim hrvatskim orkestrima. Za vrijeme studija dvije godine zaredom bila je dobitnica stipendije za izvrsnost Sveučilišta u Zagrebu. Godine 2013. magistrirala je s odličnim uspjehom, a trenutno je zaposlena kao profesorica oboe u glazbenoj školi Pavla Markovca i usavršava se u sklopu "International Oboe Academy" u Udinama pod vodstvom profesora Domenica Orlanda gdje ima priliku raditi s nekim od najvećih oboista današnjice (Domenico Orlando, Maurice Bourgue, Alexei Ogrintchouk, Ramon Ortega Quero, Simone Sommerhalder). Također, nakon studija Dora se intenzivno bavi komornom glazbom u različitim sastavima, a posebno se posvećuje baroknoj komornoj glazbi.

Silvio Richter

Silvio Richter diplomirao je violinu na Muzičkoj akademiji u Zagrebu 2008. godine u klasi Anđelka Krpana. Iste godine položio je prijemni ispit na *Royal Academy of Music* u Londonu za studij barokne violine prigodom čega je nagrađen sa *Entrance Scholarship*. Magistrirao je u lipnju 2010. godine u klasi Pavla Beznosiuka. Za obje godine studija primio je *Levrhulme Award*. Daljni studij nastavio je na *Royal Conservatory* u Den Haagu u klasi Rya Terakada gdje je diplomirao 2013. godine.

Recentni angažmani uključuju koncerte sa ansamblima *New London Consort*, *Bach Collegium Japan*, *Saraband Consort*, *Corelli Ensemble*, *Little Baroque Company*, *New Dutch Academy*, *Antiphonus*, *Camerata Garestin*, *Responsorium*, *Himalayan Handel Orchestra*, *Ars Eloquentiae*; koncertnu suradnju sa Christopherom Stembridgeom, Krešimirom Hasom te izvedbu Bachovog koncerta za dvije violine uz Rachel Podger u dvorani *Wigmore Hall* u Londonu.

Anthony Havelka

Anthony Havelka osnovno i srednje glazbeno obrazovanje stekao je u Glazbenoj školi "Ivan Matetić-Ronjgov Rijeka", gdje je i maturirao 2010. godine s odličnim uspjehom, kao violončelist u klasi prof. Maura Šestana te kao teoretičar. Iste godine upisuje violončelo na Umjetničkoj akademiji u Splitu u klasi prof. Mihovila Karuze, gdje je diplomirao 2015. godine s odličnim uspjehom. Pohađao je brojne seminare i majstorske tečajeve kod raznih pedagoga (Maja Virant, Illia Laporev, Mihovil Karuza, Yevgeny Xaviereff, Manhattan String Quartet, ...). Dobitnik je nagrada na regionalnim i međunarodnim violončelističkim natjecanjima i natjecanjima komorne glazbe. 2012. godine nastupa kao solist uz *Riječki komorni orkestar*. Od 2015. godine radi kao učitelj violončela u Umjetničkoj školi u Poreču, a od 2019. predaje u Glazbenoj školi Karlovac.

Katarina Javora

Katarina Javora (Zagreb) je maturirala klavir u Glazbenoj školi Blagoje Bersa u Zagrebu u klasi profesorice Renate Strojlin Richter. Na Muzičkoj akademiji u Zagrebu je diplomirala orgulje u klasi profesorice Ljerke Očić, dok je čembalo učila kod profesora Pavla Mašiča, a diplomirala u klasi profesorice Višnje Mažuran. Na Akademiji u Zagrebu je također, završila i studij teorije glazbe.

Osvojila je nekoliko nagrada na natjecanju HDGPP, te nagradu fonda *Janka Šanjek*. Kao solist i u komornim sastavima nastupala je na raznim festivalima u Hrvatskoj, BiH, Austriji, Češkoj, Italiji i Francuskoj, kao i na natjecanjima *Ferdo Livadić*, *Petr Eben*, *mo. Vinko Lesić* i tribini *Darko Lukić*.

Diplomski studij orgulja (koncertni smjer) je završila pri "Universität für Musik und darstellende Kunst" u Beču u razredu profesora Pier Damiana Perettija, dok je čembalo učila kod profesora Emanuela Schmelzera Ziringera.

Pohađala je seminare za interpretaciju orguljske i čembalističke literature u Hrvatskoj i inozemstvu (Theo Jellema, Martin Sander, Bernhard Klapprott, Nathan Laube, Hans Fagius, Lorenzo Ghielmi, Luigi F. Tagliavini, Christoph Bossert, Aline Zylberajch, Jean Baptiste Robin i mnogi drugi).

Katarina je završila program usavršavanja u francuskom gradu Toulouseu gdje je studirala orgulje u klasi prof. Michela Bouvarda i prof. Jana Willema Jansena, dok je čembalo učila u klasi prof. Yasuko Bouvard.

Predaje glazbeno teorijske predmete u Glazbenoj školi "Franjo Lučić", te je dugi niz godina orguljašica u župnoj crkvi Sv. Male Terezije od Djeteta Isusa te crkvi Marije Pomoćnice u Zagrebu.

"Vokalni ansambl "ANGELUŠ" osnovan je 2009. godine s ciljem da njegovi članovi, uz nezaobilaznu njegu pučkih napjeva cijele Hrvatske, daruju Zagrebu, gradu u kojem žive i rade, dio svog slobodnog vremena oživljavajući pritom neke od najljepših pjesama o Zagrebu. Obrade pjesama o Zagrebu koje izvode Angeluši napravili su, većinom upravo za Angeluše, vrsni poznavatelji a capella pjevanja, Pero Gotovac, Tomislav Uhlak, Joško Čaleta, Marko Rogošić, Davor Jendrašić i drugi. Svi su oni, zajedno s ljudima koji su bili u ulozi umjetničkih voditelja ansambla (Jurica Bošković, Vjekoslav Hudeček, Davor Capković) pridonijeli da Angeluši danas imaju prepoznatljiv zvuk. Iako okosnicu repertoara ansambla čine obrade kako starijih tako i novijih šlagera posvećenih Zagrebu, VA "Angeluš" pažnju posvećuje i kajkavskom repertoaru u svježim aranžmanima te popularnoj glazbi drugih krajeva Hrvatske, većinom naslonjenom na folklor. Dobri poznavatelji klapske pisme napraviti će veliku razliku između klapa i vokalnog ansambla Angeluš, dok će ostalu publici Angeluši svojim sastavom (trenutačno 7 aktivnih pjevača) i a capella pjevanjem podsjetiti upravo na dalmatinsku klapu. Sudjelovanje Angeluša na raznim klapskim susretima u tome će im dodatno pomoći. Tematskim koncertima duhovnih skladbi (pučkih korizmenih i božićnih te marijanskih napjeva), VA Angeluš se predstavio publici u sklopu različitih manifestacija (Pasionska baština, Dani kršćanske kulture), a u više je navrata promovirao hrvatsku glazbenu baštinu i u inozemstvu."

NEGVE RANE SVETE, VELIKE I MALE, koncert

Korizma u Šenkovcu i Donjoj Lomnici

izvode: KUD *Nova zora*, Donja Lomnica

KUD *Mihovil Krušlin*, Šenkovec

tekstove govore: Jasna Horvat, Leticija Pavlović,
Ivan Klafurić

Jozo Kraljević, *orgulje*

suradnici: Zlatica Krznarić, Karmen Luketić, Jozo Kraljević

odabir i animacija: Krunoslav Šokac

P r o g r a m :

1. *Počinje se slavna muka* (Šenkovec)
2. *O Isuse daj da pjevam* (Donja Lomnica)
3. *Jezuš Kristuš*
4. *Plač Marijin* (Donja Lomnica)
5. Jasna Horvat, *Drinak drvo*
6. *O grešna duša* (Donja Lomnica)
7. *Išle jesu tri device*
8. *Svaka duša* (Šenkovec)
9. *O Marija Sinka svega* (Donja Lomnica)
10. *O Marija Mati Boža*
11. *O Marijo Majko mila, sedem svete žalosti* (Donja Lomnica)
12. *Pokora, pokora*
13. *Ja se kajem Bože mili* (Šenkovec)
14. Marica Planinšek, *Materino čislo*
15. *O, Isuse ja spoznajem* (Šenkovec)
16. *Denes petek peti den*
17. *Stala plačuć tužna Mati* (Donja Lomnica / Šenkovec)
18. *Idemu spat očka Bogečka zvati*
19. *Lepu laku noć*

* Napomena: Organizator zadržava pravo izmjene programa

O programu:

*Denes petek peti den,
A Jezušev mučen den.
Jezuš mučen i rajnen,
Na križ drevca postavljen.
Negve rane svete,
Velike i male,
S krvju su oblete...*

Punih trideset godina, od svog utemeljenja 1991. godine, raznovrsnim programima, brojnim održanim koncertima, izložbama, književnim večerima, stručnim skupovima Udruga Pasijska baština ukazuje na vrijednost, ljepotu i važnost glazbenog, književnog, likovnog stvaralaštva na temu pasije – "muke kao nepresušnog nadahnuća kulture". Programi Pasijske baštine jednaku pažnju posvećuju bogatom hrvatskom kulturnom naslijeđu kao i suvremenom stvaralaštvu. Važan dio hrvatske tradicijske kulture je crkveno pučko korizmeno pjevanje kojemu je, zbog poznatih društveno-političkih prilika u drugoj polovici 20. stoljeća, ali i suvremenih kretanja u crkvenoj glazbi prijetila opasnost od "zaborava". Pasijska baština potaknula je brojna kulturno-umjetnička društva na istraživanje i koncertno izvođenje korizmenih pučkih napjeva, ovog specifičnog dijela hrvatske kulturne, glazbene baštine.

Na ovogodišnjim svečanostima Pasijske baštine pjevači KUD-a *Nova zora* iz Donje Lomnice i ženska pjevačka skupina KUD-a *Mihovil Krušlin* iz Šenkovca izvest će neke od najljepših hrvatskih korizmenih popijevki, od kojih su neke, poput napjeva *Svaka duša* i *O, Isuse ja spoznajem* zabilježene u *Cithari ochtocordi*, najopsežnijem zborniku crkvenih napjeva tiskanom u XVIII. stoljeću na latinskome i hrvatskome jeziku. Zbornik simbolična naziva, *Cithara ochtocorda*, podijeljen je na osam dijelova, prema crkvenoj godini i starome zagrebačkom obredu, a svaki dio sadrži latinsku i hrvatsku misu te pobožne pjesme (adventske, božićne, korizmene, uskršne, nedjeljne, marijanske, svetačke te na kraju mrtvačke). Prva dva izdanja tiskana su u Beču 1702. i 1723. godine, a treće u Zagrebu 1757. godine. Svako novo izdanje bilo je opširnije od prethodnog, a sastavljač zbornika nije spomenut u niti jednom od izdanja. Pretpostavlja se da je prva dva izdanja priredio zagrebački kanonik Toma Kovačević, a treće Mihalj Šilobod Bolšić. Tekstovi i napjevi, iznimne ljepote i izražajnosti, kompilirani su iz starijih izvora, *Pavlinkog zbornika* iz 1644. godine primjerice ili su izvorno narodni. *Cithara ochtocorda* sadrži tekstove i napjeve na latinskome jeziku i kajkavskome dijalektu hrvatskoga jezika.

Vrijedno kulturno naslijeđe, lokalni govori Donje Lomnice i Šenkov-

ca, točnije turopoljski govor i kajkavska ikavica donjosutlanske doline, zaštićeno su nematerijalno kulturno dobro RH. U programu *Negve rane svete, velike i male – korizma u Šenkovcu i Donjoj Lomnici* moći ćemo, uz korizmene napjeve i popijevke, uživati i u živoj riječi, tekstovima i molitvama pasionske tematike u interpretaciji izvornih govornika iz Šenkovca i Donje Lomnice.

Donjosutlanski govor kojim se govori u Šenkovcu, odnosno na uskom području uz donji tok Sutle, nedaleko od Zagreba i dalje na jug do rijeke Kupe, jedan je od šest dijalekata koji se ubrajaju u kajkavsko narječje. Najčešće se naziva kajkavskom ikavicom, a u stručnoj i znanstvenoj dijalektološkoj literaturi donjosutlanskim dijalektom kajkavskoga narječja hrvatskoga jezika. Time se jasno izriče njegova pripadnost kajkavskome narječju te glavna posebnost koja ga izdvaja od drugih kajkavskih govora – ikavsko ostvarenje jata (npr. misto, rič, stina). Taj je kajkavski govor živ podsjetnik na davne migracije koje su dovele do mijesanja govornika različitih hrvatskih narječja. Pretpostavka je da su njegovi govornici u prošlosti, bježeći pred Turcima, došli iz područja Pounja, Banovine i zapadne BiH kao govornici južnočakavskih govora. Zbog svojih osobitosti kajkavska donjosutlanska ikavica uvrštena je 2008. godine na Listu zaštićenih nematerijalnih kulturnih dobara Republike Hrvatske.

Kada je o tradicijskoj kulturi i baštini Turopolja riječ ne može se ne spomenuti vrijedno izdanje Matice hrvatske, Ogranaka Velika Gorica – *Vojko Miklaušić, Plemeniti puti* (Donja Lomnica, 1994.). U monografiji je uređena etnološka zbirka sakupljena u ostavštini Vojka Miklaušića (1916. – 1963.), a sadrži notne zapise, pripovjetke, igre, poslovice, opise narodnih običaja, rječnik, fotografije, nacрте, skice, crteže... U ova-ko opsežnom i sveobuhvatnom djelu svoje je mjesto našla i pasionska baština Turopolja i Donje Lomnice. Vojko Miklaušić zapisao je, između ostaloga i šest korizmenih napjeva, ali i brojne pučke molitve (molitve Majci Božjoj, molitve za pokojne, večernje molitve, molitve Isusu i Sv. Križu...). Vesna Župetić u svom radu "Uloga Vojka Miklaušića u oblikovanju tradicijske kulture Turopolja" (KAJ, XLVI, Zagreb, 2013.) kaže: "U predgovoru koji je još 1952. godine napisao sam Vojko Miklaušić iščitava se vremenski period i pokretački motiv sveobuhvatnog i opsežnog bilježenja turopoljske tradicijske kulturne baštine: "Kad sam 1935. počeo bilježiti riječi mojih sugovornika Lomničana Turopoljaca, činio sam to zbog neke osebuje privlačnosti tih izraza, koji su govorili o bogatoj izražajnosti jednog jezika, koji nam je donekle srodan a donekle sve više stran" (Miklaušić, 1994:7). Vojko Miklaušić je zaljubljenik u tradicijsku baštinu općenito, a posebno Turopolja i Donje Lomnice, u kojoj je proveo zajedno s obitelji gotovo cijeli svoj kratki život. Predanim radom u bilježenju etnografije Donje Lomnice dao je izniman prilog kulturnoj baštini mjesta i cijele regije".

Izniman doprinos kulturnom životu svoga mjesta i šire već više od stotinu godina daju članovi *Nove zore* iz Donje Lomnice, Društva osnovanog davne 1919. godine. Na ovogodišnjim Svečanostima Pasijske baštine izvest će neke od napjeva i molitvi koje je zabilježio Vojko Miklaušić opisujući svakodnevicu turopoljskog seljaka na prijelazu iz 19. u 20. stoljeće.

Ova godina slavljenička je i obljetnička za Udrugu Pasijska baština. Punih trideset godina Svečanosti pasijske baštine svojim bogatim i raznovrsnim programima, koncertima, izložbama, znanstvenim skupovima i tiskovinama obogaćuju kulturni i društveni život Zagreba i Hrvatske. Nije ih u tome spriječila niti pandemija kojoj, nažalost, svjedočimo posljednjih godinu dana. "Uzevši svoj križ" u ovim izazovnim i teškim vremenima, vrijedno vodstvo Udruge zajedno sa brojnim vanjskim suradnicima, umjetnicima i izvođačima pokazuje i dokazuje da je unatoč svemu "muka nepresušno nadahnuće".

Zagreb, veljača 2021.

Krunoslav Šokac

Kulturno-umjetničko društvo "Nova zora", Donja Lomnica, intenzivno radi na očuvanju lomničkih napjeva i običaja te turopoljske baštine, ali i pjesme i plesove drugih krajeva lijepe naše. Nastupali su na međunarodnim, državnim, županijskim i gradskim smotrama, dani- ma grada Velike Gorice, Jurjevskim običajima, te ostalim svečanostima svojega grada ili svojeg mjesta, Vinkovačkim jesenima, gostovali u R. Slovačkoj, Njemačkoj, Austriji, Mađarskoj, Sloveniji, Turskoj, Makedo- niji, Grčkoj, Španjolskoj, Crnoj Gori, Albaniji od kuda se društvo vratilo s brojnim medaljama i priznanjima. Kulturno-umjetničko društvo za- počelo je okupljanje daleke 1919 godine, te je ova godina slavljenička, 100 godina KUD-a obilježiti će se raznim manifestacijama i nastupima kroz cijelu godinu. Nastoje očuvati kulturnu baštinu tradicijski folklor za buduće naraštaje po kojem su prepoznatljiviji. Na nosaču zvuka imaju snimljene najljepše Lomničke pjesme. Već 23. godine održavaju manife- staciju "Vojkovi dani". KUD-o okuplja oko 100 aktivnih članova, posebna pažnja daje se podmlatku. U KUD-u djeluju dvije dječje skupine, tambu- raška skupina, mješoviti zbor, te prva postava A skupina.

19.10.2019. u organizaciji Hrvatskog sabora kulture sudionici na Držanoj smotri u Čakovcu koreografirani folklor, a 26.10.2019. na Dr- žavnoj smotri u Sisku, izvorni folklor.

Kulturno-umjetničko društvo "Mihovil Krušlin", Šenkovec, osnovano je 1995. g. i nosi ime poznatog slikara i pjesnika Mihovila Krušlina, jednog od najznačajnijih hrvatskih pejzažista (Ključ 1852.-1962.). Sjedište društva je u Šenkovcu, mjestu koje pripada općini Brdovec, jednoj od najvećih općina u Zagrebačkoj županiji.

Osnovni cilj društva je očuvanje tradicije i narodnih običaja zavičajnoga kraja kao i cijele Hrvatske te njegovanje kajkavske ikavice, jedinstvenog govora područja savsko-sutlanske doline u kojem društvo djeluje, zaštićenog nematerijalnog dobra RH. Društvo okuplja 80 članova, većinu djece i mladeži, kroz rad dječje i odrasle folklorne grupe, te tamburaške i pjevačke grupe. Njeguje običaje Fašnika i Jurjeva, obilježava Svibanjske pobožnosti i Dane kruha i zahvalnosti, organizira Folklorne susrete te dugogodišnje Božićne koncerte na kojima ugošćava renomirane izvođače te brojna prijateljska društva s kojima surađuje.

Tijekom aktivnog i uspješnog rada kroz 25 godina, bilježe se brojni nastupi na području matične općine, Zagrebačke županije i cijele Hrvatske te u inozemstvu (Vinkovačke jeseni, Đakovački vezovi, Festival tamburaške glazbe u Osijeku, Festival dječjeg folkloru u Kutini, Festival djeteta u Šibeniku, te inozemna gostovanja u Austriji, Belgiji, Sloveniji, Makedoniji, Češkoj, Slovačkoj, Poljskoj, Crnoj gori i Srbiji).

Posebna se pažnja pridaje dugogodišnjoj suradnji i njegovanju prijateljskih odnosa sa članovima Hrvatskog kulturnog društva Bizonja iz mađarskog Gradišća.

Društvo je snimilo više nosača zvuka, prvi "Popevke i srce" s poznatim narodnim i starogradskim pjesmama, drugi pod nazivom "Suklapopiva" s tradicionalnim zavičajnim napjevima i uglazbljenim djelima učenika šenkovljanske Osnovne škole Ivana Perkovca na kajkavskoj ikavici, dok se posljednjim "Folklornim spomenarom" zabilježio djelić pjevačkoga folklornoga blaga Hrvatske.

Za svoj rad društvo je dobilo mnogobrojna javna priznanja od kojih izdvađa Povelju Općine Brdovec i Plaketu Zagrebačke županije.

Krunoslav Šokac iz Baranjskog Petrovog Sela rođen 1978. godine u Osijeku. Diplomirao etnologiju i povijest na Filozofskom fakultetu Sveučilišta u Zagrebu. Od 1997. zaposlen u Ansamblu LADO kao plesač-pjevač solist. Od 2016. do 2017. umjetnički direktor FA Lindo - Javne ustanove u kulturi Grada Dubrovnika. Od 2017. zaposlen u Školi za klasični balet - Odjel za narodne plesove. Od 2020. umjetnički voditelj Ansambla LADO. Član je Hrvatskoga etnološkog društva, Hrvatskog društva profesionalnih baletnih umjetnika i Matice hrvatske te stručni suradnik Hrvatskog sabora kulture. Voditelj i suradnik brojnih amaterskih folklornih skupina. Bavi se sakupljačkim radom i terenskim istraživanjem tradicijske materijalne i duhovne baštine, posebno na području rodne Baranje, Slavonije, Bačke i Srijema. Za udrugu Pasijska baština osmislio četiri koncerta kojima je zagrebačkoj publici predstavljeno crkveno pučko pjevanje Hrvata u Podunavlju (*Evo Isusa tilo - korizmeni napjevi iz Baranjskog Petrovog Sela i Lipovca*, 2011.; *Za gri' svita - korizma u Baranji*, 2014. *Jadna staza Adamova - korizmeni napjevi iz Bača, Aljmaša i Bogdanovaca*, 2019., *Na križu prikovan - korizmeni napjevi iz Slavonije i Baranje*, 2020.). Koautor je koncerta *A tambura tako lipo svira... - folklorne tradicije vojvođanskih Hrvata* (Zagreb, 2011.). Nosač zvuka Ansambla LADO *O, Isuse daj mi suze - korizmeni napjevi Slavonije, Baranje, Srijema i Bačke*, čiji je (ko)autor, osvojio je 2013. diskografsku nagradu Porin za najbolji album duhovne glazbe. Urednik je izdanja tri nosača zvuka: *Marijo, o mili glas - marijanski napjevi iz Baranje* u izvedbi pučkih pjevačica crkve sv. Lovre iz Baranjskog Petrovog Sela (2013.), promotivnog CD izdanja KUD-a *Velika Mlaka - Naše selo Mlaka je...* (2006.) te albuma *Homo u kolo* (FA Lindo, Dubrovnik, 2017.). Nekoliko korizmenih napjeva iz Slavonije, Baranje i Srijema uvršteni su u koncert *Gospin plač kroz stoljeća (XIV. - XVIII. stoljeće)* za koji je Ansamblu LADO 2014. godine, dodijeljena nagrada *Ivan Lukačić na 44. Varaždinskim baroknim večerima*. Autor više stručnih radova, kao i brojnih koreografija, od kojih se posebno ističu dvije, u izvedbi Ansambla LADO: *Ej, sviraj Pavo - pjesme i plesovi Baranje*, te *Bizovačkim sokacima - pjesme i plesovi iz Bizovca*.

LIRIKA VELIKOG PETKA – PASIONSKA BAŠTINA U DJELIMA SUVREMENIH HRVATSKIH KNJIŽEVNIKA – Danica Bartulović, Luka Tripalo, Kristina Semenjuk, Željko Reiner

odabir: Đuro Vidmarović

Ovogodišnja kulturna manifestacija „Pasionka baština“ održava se 30. puta. To je veliki događaj i treba čestitati gospodinu Čikešu i njegovim suradnicima koji su izdržali cijelo to vrijeme u poslovima organizacije koji nisu nimalo jednostavni. Tim više što se pasija odvije na četiri razine: glazbenoj, likovnoj, književnoj i pučkom stvaralaštvu. Uz to tu je i izdavačka djelatnost, susreti i simpoziji, dakle jedna djelatnost u korist afirmacije kršćanske dimenzije naše nacionalne kulture i kulturne baštine, koja zaslužuje, bez patetike svako divljenje. Naša „Pasionka baština“ ostvarila je i suradnju s nekoliko sličnih udruga u europskim zemljama. I pored loših epidemioloških slika odnosno prošlogodišnjeg zaustavljanja javnog života zbog epidemije, literarni dio pasionske baštine održan je u velikoj dvorani Matice hrvatske. Nitko se nije razbolio.

Mojoj malenkosti je i ove godine pripala čast predložiti vodstvu Pasionke baštine četiri hrvatska pjesnika za koje smatram kako mogu dostojno predstavljati hrvatsku poeziju kršćanskoga nadahnuća. To su: Luka Tripalo, Danica Bartulović, Kristina Semenjuk i Željko Reiner. Kod izbora vodilo se računa i o regionalnoj i o dobnoj zastupljenosti. Svaki od predloženih pjesnika odnosno pjesnikinja pripada vlastitoj generaciji i dolazi iz određenog dijela Hrvatske kako bi svi zajedno na nacionalnoj razini pokazali jedinstvo

u pjesničkom nadahnuću pasijom odnosno Kristovom mukom. Zahvalan sam što je moj izbor prihvaćen.

Suvremena hrvatska književnost kršćanskog nadahnuća djeluje slobodno glede mogućih ideoloških stega kakve su postojale u doba komunizma. Međutim, komunistički mentalitet i ateistički animozitet prema svemu vjerskome a poglavito kršćanskome nije iščezao i naši književnici to dobro osjećaju na svojoj koži. Bez bilo kakvog politiziranja predlažem analizirati odnosno jednostavno pobrojati koliko je hrvatskih književnika kršćanskog nadahnuća bilo predstavljeno s poštovanjem i uvažavanjem na bilo kojem kanalu državne televizije, a da o ostalima i ne govorimo. Da nije Laudato TV cijela bi ta slika bila poražavajuća i neupućeni gledatelj stekao bi dojam kako još uvijek živimo u socijalizmu. No, hvala Bogu tijekom proteklih 30 godina probijanju ovakve blokade pridonijela je i Pasionka baština. Društvo hrvatskih književnika dodijelilo je najvišu pjesnički nagradu za knjigu stihova nastalu tijekom protekle godine i dvama autorima kršćanskog nadahnuća: Tomislavu Marijanu Bilosniću za zbirku „Molitve“ i Dragi Čondriću za zbirku „Golgota“.

Dopustite mi da predstavim naše ovogodišnje zaslužne pjesnike dostojne Pasionke baštine. Jedan od najmlađih članova Društva hrvatskih književnika, Luka Tripalo, odličan pjesnik, glazbenik, intelektualac širokog spektra i kršćanski dosljedno u etičkom smislu postojan mladi čovjek.

Luka Tripalo rođen je 29. 6. 1994. u Zagrebu. Nakon odrastanja u Virovitici studira na Farmaceutsko-biokemijskom fakultetu u Zagrebu. Piše poeziju, za koju je nagrađen na Goranovu proljeću u kategoriji srednjih škola, na Šimićevim susretima u Drinovcima te Hrvatskom književnom nagradom grada Karlovca Zdravko Pucak za mlade pjesnike. Unutar Svjetskog saveza mladih Hrvatska vodi projekt Prirok namijenjen razvijanju književne kulture mladih.

Zahvaljujemo Luki Tripalu i želimo mu još mnogo dobrih stihova. Pred njim je dugotrajna i uspješna karijera.

Kristina Semenjuk iz Novske, također pjesnikinja mladeg naraštaja sa snažnim kršćanskim poetskim diskursom. Kristina je slijepa osoba što dodatno njezinu poeziju čini izuzetnom po mnogo čemu i jedinstvenom u našoj književnosti.

Kristina Semenjuk rođena je 25. kolovoza 1964. godine u Novskoj gdje je proživjela sretno djetinjstvo i slobodu s izuzetkom od nekoliko godina boravka u Zagrebu. Naime, osnovnu školu završila je u Novskoj, a srednju farmaceutsku školu u Zagrebu gdje se istaknula pišući pjesme i literaturne uratke. Fakultet je morala prekinuti zbog gubitka vida uslijed čega je svugdje u svijetu nastojala zaustaviti progresiju bolesti. Međutim vid je rapidno odlazio pa se po umirovljenju posve posvećuje pisanju.

Ogranak Matice Hrvatske u Novskoj prepoznaje njen rad i objavljuje joj šest knjiga poezije:

- 2002. godine – „Biserje tame“
- 2005. godine – „Pišem svjetlošću“
- 2007. godine – „I mogu srcem vidjet“
- 2009. godine – „Unutarnja zvona“
- 2012. godine – „Tko mi je ukrao sunce“
- 2016. godine – „Grlim svoga anđela“.

Kao članica Hrvatske knjižnice za slijepe sve su joj knjige snimljene na CD i tiskane na brajici. Dobila je nagradu za literarno stvaralaštvo slijepih u poeziji i posebno priznanje na festivalu ljubavne poezije „Zvonimir Golub“ u Koprivnici. Pjesme su objavljivane u renomiranim časopisima kao i u časopisima za slijepe. Uvrštene su u zavičajnoj čitanki „Istine srca“ i u brojnim antologijama. Veliko priznanje dobila je 2006. godine primitkom u DHK. U pisanju spoznaje radost, a knjige su snovi koje živi.

Danica Bartulović, pjesnikinja koja dolazi iz Dalmacije, iz lijepog mjesta Podstrana, čija poezija je bogata kršćanskim i domoljubnim nadahnućem. Svojim je stihovima proslavila govor i tradiciju rodne joj Dalmatinske zagore.

Danica Bartulović (1. 4. 1953.) rođena je u Kreševu Brdu u Dalmatinskoj zagori, na krševitom tlu gdje se teško živjelo, gdje su ljudi morali biti iznimno jaki, uporni i radišni da bi iz kamena izvukli klas žita i grozd grožđa. Unatoč toj oskudici u njenom zavičaju sve je mirisalo, od obilja aromatičnog ljekovitog bilja, ljubičica i majčine dušice, do ljudske duše koja je mirisala vjerom, jer je tim ljudima samo vjera davala nadu i snagu da se opiru oskudici i svakojakim nevoljama; gladi, ratovima, stradanjima, strahovima, raseljavanju. Posvuda su bila ptičja gnijezda, i upravo ti mirisi zavičaja, i ta pjesma ptica, bistro zvjezdano nebo, žarko sunce moje je zorilo smokve i grožđe, divlje kupine i kruške, uljepšavali njezino djetinjstvo. Molitve, narodna predaja, običaji, obiteljske svetinje, sve je to doprinijelo da u duši ove pjesnikinje zaszaju stihovi, uskipe riječi, kako bi sve doživljeno zaogrnila ljepotom i zahvalnošću. Rano je počela pisati, i unatoč svim vjetrovima koji su je zaustavljali postala poznata hrvatska pjesnikinja. Radovi joj se objavljuju u nizu kulturnih i vjerskih časopisa u domovini i svijetu.

Četvrti naš reprezentant je po mnogočemu zanimljiva i izuzetna osoba. On je sjedinio u sebi znanstvenika, političara i pjesnika. Javnost je iznenadio sjajnim pjesmama kršćanskog nadahnuća, pri čemu njegova posljednja zbirka „Uronjen u Tvoju svjetlost“ vrhunsko je poetsko ostvarenje. Riječ je o Željku Reineru, akademiku HAZU i još nekoliko drugih inozemnih akademija.

Akademik **Željko Reiner** rođen je u Zagrebu 1953. g. gdje je završio osnovnu školu, Klasičnu gimnaziju i 1976.g. diplomirao na Medicinskom fakultetu. 1978. g. je magistrirao, a 1982.g. i doktorirao na Sveučilištu u Zagrebu. Specijalizirao je od 1979. do 1983.g. internu medicinu u KBC "Sestre milosrdnice" u Zagrebu i u Sveučilišnoj bolnici Eppendorf u Hamburgu, Njemačka. Na postdoktorskom usavršavanju bio je u Oklahoma City, USA 1984.-1985.g. Za docenta je izabran 1986.g., a za redovitog profesora Medicinskog fakulteta u Zagrebu izabran je prvi puta 1988.g. Od 1997.g. je redoviti profesor interne medicine u trajnom zvanju. Od 2009. g. je i redoviti profesor u trajnom zvanju na Sveučilištu u Rijeci.

Od prvih dana sudjelovao je kao dragovoljac u Domovinskom ratu kao član Glavnog sanitetskog stožera u kojem je najprije bio pomoćnik zapovjednika zadužen za edukaciju, a zatim za medicinske kadrove. Odlikovan je brojnim civilnim i vojnim odličjima.

Književni rad

Od 1968. do 1971. godine objavljivao je eseje, novele te književne i likovne kritike u tjednicima „Studentski list“ i „Omladinski tjednik“. U tom je razdoblju počeo pisati i tekstove za zabavnu glazbu, poglavito za šansone. Za njih je dobio više nagrada, primjerice prvu nagradu za tekst na Festivalu kajkavske popevke „Krapina 1970.“ (šansona „Pereci“ – glazba Vili Čaklec, pjevao Ibrica Jusić), drugu nagradu na Festivalu kajkavske popevke „Krapina 1971.“ (šansona „Mati“ – glazba Arsen Dedić, pjevao Đani Šegina) i mnoge druge. Pjesme su mu izvođene na nizu festivala od zagrebačkog i krapinskog do onog požeškog. Suradivao je s mnogo uglednih kompozitora od Ozrena Depola i Dalibora Paulika do Tonija Glowatzkog, a njegove su pjesme pjevali mnogi poznati pjevači od Ivica Percla i Borisa Blačea do Radojke Šverko. Poeziju objavljuje od 1970. godine u časopisima „Forum“, „Kaj“ te mnogim drugima. Objavio je dvije samostalne knjige pjesama: „Žejni sred zvirajnka“, Zagreb, 1984. godine i „Vrijeme sna i vrijeme jave“, Zagreb, 2003. godine. Pjesme su mu uvrštene u niz antologija: „Antologija novije kajkavske lirike“ (prir. M. Kuzmanović), Zagreb, 1975., „Zapis o zemlji Hrvatskoj. Izabrane pjesme liječnika“ (prir. Z. Duraković) Zagreb, 1993., „Vukovarsko zvono. Antologija pjesama liječnika“ (prir. Z. Duraković), Zagreb, 1995. itd.

Zaključak

Poštovani prijatelji lijepe pjesničke riječi, vjerujem kako stihovi naših eminentnih pjesnika nikoga neće ostaviti ravnodušnim. Štoviše, ti stihovi pokazuju visoke domete hrvatske poezije kršćanskoga nadahnuća i demantiraju svako suprotno mišljenje po kome je ovakva poezija preživjela, zastarjela ili nepotrebna.

Ivo Nižić: KRIŽINA,

pasionski oratorij

napisao i skladao: Ivo Nižić
režija: Živko Nižić
scenograf: Robert Košta
majstor svjetla: Robert Košta

izvode: Zbor *Condura Croatica*, Zadar
Zbor sv. Cecilije župe, Preko
Udruga žena *Luzor*, Preko
KUD Preko

solisti: Davor Stipanov
Mateo Marnika
Mladen Košta

dueti: Jelena Rušev Mogilevskij
Jasna Košta
Mirna Lisica
Nevija Pavić
Milena Petani

dirigent: Ivo Nižić

O djelu:

Križina je ime jednoga brda iznad mjesta Preka, na otoku Ugljanu. Brdo Križina u pasionskom oratoriju poprima simboličko, mistično značenje. Križina je Gora Gospodnja, Brdo grma gorućega, Maslinska gora, Golgota, Gora Božje objave (Tabor) i Brdo Uskrsnuća.

Oratorij Križina je glazbeno – scenska meditacija o patnji, smrti i životu.

I otočani poput Joba svoj put patnje započinju pobunom: "O ne bilo dana kad sam se rodio i noći što javi začeo se dječak. Što nisam mrtav, što nisam mrtav od krila materina." Pjesma zbora slikovito izriče pobu-

	1	2	3	4	5	6
7	8	9	10	11	12	13
14	15	16	17	18	19	20
21	22	23	24	25	26	27
28	29	30				
P	U	S	Č	P	S	N
LIPANJ 2021.						

nu. Međutim, na kraju puta njegove patnje, dok mu se tijelo u truleži raspada, Job izriče potresnu rečenicu: "Znam da Otkupitelj moj živi... i u tijelu svome vidjet ću Boga, Spasitelja svoga."

Toliko patnje ima na mom otoku... U oratoriju navodim samo neke patnje Časne Sestre, Uznika Brata, moga oca i matere te najmlađe kćeri koja se spominje u pjesmi *Materino naricanje*. Sve će otočke patnje u ovom oratoriju na kraju biti ukopane u Tijelo Krista Raspetoga.

Na Križini, na vrhu brda, otočani osobito osjećaju zajedništvo s onima koji su s obje strane praga smrti. To izriču pjesmom *Blagoslivljajte Gospoda, sve smrti otočke i folite njega u vike vika*. Jeka ove pjesme kao da nam govori: *Ne, ne umire sve u čovjeku* – ljudsko ja, nositelj biti ljudske osobe, ono duhovno, duša, traje i poslije, ne tone u Ništavilu. Dubina ljudskog bitka, koja ne umire, dar je Stvoritelja, Životvorca, koji svakog čovjeka poziva u postojanje. Oni koji umiru, ulaze u njegovo vrijeme, vrijeme vječnoga Bitka, oni su s njim, oni su u Bogu. *Od danas biti ćeš sa mnom, veli Krist razbojniku.*

*Onaj koji jest, početak i svršetak
Alfa i Omega, Kyrios – Logos
Njegova su vremena i vjekovi*

On, (kako veli sv. Augustin, *Bio je u meni, ali ja nisam bio s njim*), čini da sve živi i oživljuje, u Njemu je tajna života, Otajstvo našeg bića.

Na kraju puta ove religiozne drame otočani, unatoč patnjama i smrti, stižu do izvora, do Izvora Života.

Iz daljine, u potpunoj tišini, otočani oslušuju tihi i radosni hvalospjev *Aleluja, aleluja*.

Svi glazbeni motivi, sve melodije ovoga oratorija rađaju se iz bogoslužja, iz srca Crkve. Te su melodije drevne, stoljetne, milozvučne i blagotvorne. S njima otočani, u noći Prijelaza, iščekuju Sveta ganuća i Novo svitanje.

Ivo Nižić

Ivo Nižić rođen je u Preku na otoku Ugljanu 15. rujna 1942. Nakon završene gimnazije i Teološkog fakulteta u Zagrebu, započinje studij glazbene umjetnosti poslije kojeg stječe dvije glazbene diplome: na Odjelu za glazbu Pedagoške akademije u Zagrebu i Institutu za crkvenu glazbu Sveučilišta u Zagrebu. Nakon višegodišnjeg rada u osnovnom i dijelom u srednjem obrazovanju, piše habilitacijski rad iz Muzikologije (mentor: akademik Jerko Bezić). Obranivši rad na Sveučilištu u Zadru postaje profesor Zadarskog sveučilišta i nositelj kolegija Glazbena kultura i Metodika nastave glazbene kulture na Odjelu za RN i PO.

Ivo Nižić priznati je glazbeni pedagog, skladatelj i dirigent. Za svoj rad dobio je mnoge nagrade, priznanja i pohvale, među kojima valja spomenuti tri nagrade koje je dobio 2016. godine, a to su; Nagrada *Ljubo Stipišić Delmata* koja mu je dodijeljena na 25. Pasijskoj baštini u Zagrebu za oratorij *Zadnja postaja*, Nagrada Hrvatske udruge zborovođa - Zagreb za Životno djelo i Nagrada Grada Zadra za uzorne uspjehe i rezultate postignute u području glazbene kulture i umjetnosti.

Osnovao je Akademski zbor Sveučilišta u Zadru i Mješoviti pjevački zbor *Condura Croatica - Zadar*. Već 30 godina orguljaš je i zborovođa u crkvi sv. Mihovila u Zadru.

O zboru **Condura Croatica Zadar**

(Condura Croatica je ime starohrvatske ninske lađe)

U siječnju 2009. godine bivši članovi Akademskog zbora Sveučilišta u Zadru osnovali su novi zbor s imenom "CONDURA CROATICA ZADAR". Zbor je slijednik prvog Akademskog zbora iz 1992. god. koji je u teškim vremenima domovinskog rata pronosio glas o Zadru nastupajući po Hrvatskoj i Europi. "Condura Croatica Zadar" nastavlja tradiciju AK zbora izvodeći glazbu vokalne literature hrvatske i svjetske baštine od ranog srednjeg vijeka do suvremene glazbe. Pored navedenog Zbor izvodi specifične glazbene forme koje su nastale u Zadru i razvijale se od 12. do 14.st. pod nazivom "CRKVENA SKAZANJA" odnosno "PASIJSKI ORATORIJI". Najpoznatiji oratoriji koje Zbor izvodi su KRIŽINA, ZADNJA PO-

STAJA, PLAČ GOSPOJE i SVIT ZA SPASOM VAPIJE... Ta su djela nadahnuta glazbenom glagoljaškom baštinom otočkog i kopnenog dijela Zadarske nadbiskupije. Autor tih djela je umjetnički voditelj Zbora i dirigent Ivo Nižić.

Zbor *Condura Croatica Zadar* je godine 2013. na Danima duhovne glazbe CRO PATRIA u Splitu, u kategoriji novih zbornih skladbi s pjesmom *Samo srcem* autora Ive Nižića, osvojio Zlatnu katedralu, prvo mjesto po glasovanju publike. Sa istom skladbom na međunarodnom natjecanju zborova u Zadru (2014.) osvojio je nagradu za najbolju izvedbu zbornih skladbi hrvatskih skladatelja. 2015. godine zbor je osvojio zlato na međunarodnom natjecanju zborova *Aurora Cantat* u Karlovcu i broncu na međunarodnom natjecanju *Cro Patria* u Splitu., a 2016. godine osvojio je srebro na Međunarodnom natjecanju zborova *Adria Cantat* u Šibeniku.

Pjevački zbor sv. Cecilije župe Preko

Tradicija zbornog pjevanja u Preku seže u prvo desetljeće 20. st. Promicatelji tog pjevanja bili su Franjevci trećoredci glagoljaši s obližnjeg samostana na Školjiću, profesori na gimnaziji, kapelani u župi i voditelji zbornog pjevanja u Preku. Iz tog razdoblja osobito se ističu; prof. fra Dobroslav Sorić, vrsni organizator, pedagog, skladatelj i zborovođa, te dr. fra Karlo Prendivoj dirigent školskog tamburaškog orkestra i zborovođa u Preku.

Zbor sv. Cecilije osim višeglasnog zbornog repertoara njeguje i tradicijsko pučko glagoljaško pjevanje. Tradicijsko "starinsko pivanje" dio je glazbenog identiteta Preka koje je od "pamtivika bilo 'rvosko". U novije vrijeme osobito se ističe dugogodišnje djelovanje dirigentice Zbora prof. Milene Brižić.

Udruga žena Luzor je osnovana 2005.godine u Preku. Udruga ima 40 članica, te aktivno sudjeluju u svim kulturnim, vjerskim i humanitarnim događajima na otoku. Vrijedne su čuvarice tradicije i kulturne baštine svoga mjesta. Njeguju tradicijske pjesme, organiziraju radionice izrade "spara" i "kanica" i time ih čuvaju od zaborava, te su za svoj trud i rad dobile vrijedno priznanje Hrvatski otočki proizvod-HOP. Organiziraju glazbeno-scensku večer "Otočka besida" u suradnji sa dramskom umjetnicom Milenom Dundov, te su snimile i igrano-dokumentarni film "Žrvanj života" u kojem sudjeluju gotovo svi mještani. Svojim djelovanjem okupljaju mlađe generacije i potiču ih na njegovanje i očuvanje tradicijskih vrijednosti svoga kraja.

Aktivno surađuju sa KUD-om Preko, Mješovitim pjevačkim zborom *Condura Croatica*, Župom Preko i svim udrugama na otocima Ugljan i Pašmana, a u programima Svečanosti Pasijske baštine sudjeluju od prve predstave prof. dr. Ivo Nižića i Milene Dundov, do danas.

KUD Preko djeluje od 1994. g. i broji oko trideset članova. U okrilju KUD-a događaju se kulturne i društvene aktivnosti –dramske i folklorne, a sve sa ciljem očuvanja kulturne baštine mjesta i općine .

Najznačajniji doprinos KUD-a je organizacija i realizacija programa tradicionalne zavičajne *Večeri na Brižićeivin dvuoru*, te sudjelovanje u glazbeno scenskim djelima – *Requiem za 16 lavandiera*, *Gospin plač*, *Križina*, *Svit za spasom vapije* i *Zadnja postaja* s kojima je u više navrata nastupao na manifestaciji Pasionka baština u Zagrebu, te drugim mjestima i gradovima diljem Hrvatske.

Navedena djela ostvarena su u suradnji sa mještanima Preka, Župnim zborom sv. Cecilije. Zborom Condura Croatica iz Zadra i Udugom žena Luzor.

U KUD-u se svojim djelovanjem veoma istaknula izvorno-folklorna skupina *Kanica* osnovana 1967. godine koja je osvojila i Godišnju nagradu Zadarske županije za 1997. g.

30
jubilarne
svečanosti

GALERIJSKI PROGRAM:
20.-31. ožujka 2021.

**PASIONSKA
BAŠTINA**

SIMBOLIKA TVARNOG U ZBILJI PUTA KRIŽA

1	2	3	4	5	6	7
8	9	10	11	12	13	14
15	16	17	18	19	20	21
22	23	24	25	26	27	28
29	30	31				
P	U	S	Č	P	S	N
OŽUJAK 2021.						

konceptija i autorski odabir: Stanko Špoljarić, Sanda Bajzek

Ana Marija Botteri, Veronikin rubac, akril na platnu

O izložbi:

U slijedu izložbi na kojima su likovni umjetnici interpretirali pojedine postaje križnog puta, odnosno neke sadržajne cjeline na njemu, i ova izložba nastavlja tu koncepciju, na donekle neobičan način, preko vezanosti uz tvarnost materijala (poglavito tkanine i drveta).

U objektivni i simbolični izraz utkali su u značenje određenog prizora. Ozračje duhovnog prevladava i u djelima mjere realistične opisnosti i onima apstraktnog karaktera u kojima se težište stavlja na strukturu površini. Na izložbi sudjeluje četrdesetak afirmiranih umjetnika raznih generacija i poetika od kojih su mnogi znatni dio svoga opusa posvetili sakralnoj tematici.

prof. Stanko Špoljarić

Matko Antolčić:

ARMA CHRISTI, izložba

Matko Antolčić, magistar grafike, rođen je 08. 06. 1988. godine u Bjelovaru. Osnovnoškolsko obrazovanje stekao je u Čazmi, a 2007. godine maturirao na Školi primijenjene umjetnosti i dizajna u Zagrebu, grafički odjel. Iste godine upisuje Akademiju likovnih umjetnosti u Zagrebu, gdje je 2013. godine diplomirao u klasi prof. Mirjane Vodopije. Od 2016. godine član je HDLU-a u Zagrebu. Živi i radi u Čazmi. Izlagao je na mnogim samostalnim i skupnim izložbama.

O izložbi:

Kompleksnost i značenjska nepresušnost simbola, uz autorsku radoznalost i inventivnost, omogućuju neprestanu obnovu sakralne umjetnosti. Sukladno duhu vremena, karakteru i inspiraciji umjetnika, ikonografski repertoar i riznica simbola bivaju stalno iznova reinterpetirani i aktualizirani. Akademski grafičar Matko Antolčić jedan je autora mlađe generacije koji se je vrlo rano odlučio za priklanjanje sakralnim, odnosno religioznim temama. Vrlo studioznim pristupom on bira teme, prikaze i reference iz bogate kršćanske tradicije, kojima pridružuje osobno iskustvo i vlastite nazore i stajališta. To čini decentno, suzdržavajući se od nametljive doslovnosti, te služeći se istančanim figurativnim leksikom koji počesto odaje *hommage* ranijim razdobljima i starim majstorima.

Takav je slučaj i s najnovijim ciklusom radovima, crtežima olovkom i asamblažima, naslovljenim *Arma Christi*. Pojam označuje *oruđa Kristova*, sprave i predmete kojima je Krist bio mučen, to jest koji simboliziraju njegovu muku.¹ Zapravo, izraz "arma", koji znači oružje, predstavlja paradoks zbog činjenice da je oružje korišteno protiv Krista bilo i oružje koje je On koristio za pobjedu nad grijehom, smrću i Đavlom.² Najčešći

1 Leksikon ikonografije liturgike i simbolike zapadnog kršćanstva, Zagreb: Sveučilišna naklada Liber, Kršćanska sadašnjost, 1985., str. 131.

2 <https://www.oxfordartonline.com/groveart/view/10.1093/gao/9781884446054.001.0001/oa0-9781884446054-e-7002216666> (pregledano 19. veljače 2020.).

1	2	3	4	5	6	7
8	9	10	11	12	13	14
15	16	17	18	19	20	21
22	23	24	25	26	27	28
29	30	31				
P	U	S	Č	P	S	N
OŽUJAK 2021.						

M. Antolčić, *Instrumenti boli*, olovka na papiru, 2020.

ikonografski prikaz je križ, na koji se bez striktnoga redoslijeda postavljaju pijetao, bičevi, trnova kruna, vrč, spužva, Veronikin rubac, čekić, čavli, kliješta, koplje, ljestve.

Matko Antolčić odabire nekoliko motiva koje potom donosi specifičnim, minucioznim rukopisom koji podjednako valorizira ljepotu detalja i začudnost cjeline. Izolirani prikazi doista posjeduju dimenziju tajanstvenosti i mističnosti, ali i intimne bliskosti. Sam autor, naime, priznaje kako mu ova tematika pruža pogodnost obrade naizgled vrlo običnih, svakodnevnih predmeta koje stavlja u određene kompozicije i tako im daje novo simboličko značenje. Tim postupkom vječnu temu Kristove muke približava sadašnjem vremenu i olakšava razumijevanje otajstva.

Ciklus se zaokružuje pridodavanjem i drugih motiva, poput *Majke boli*, *Raspeća* i *Polaganja u grob*, na kojima autor varira izričaj zadržavajući princip odabira sukusa, ključnoga elementa koji postaje nositelj kompozicije i njezina simboličkoga narativa. Umjetnik je svakom segmentu posvećeno uronjen u temu koju istražuje, iskreno zainteresiran i angažiran, što se očituje u preciznosti ideje i u zrelosti iskaza.

Barbara Vujanović

GLAZBOM I SLIKOM KROZ KRISTOVU MUKU

, izložba glazbene građe hrvatske i europske pasionske baštine, te grafičkih listova i reprodukcija hrvatskih likovnih umjetnika

autori izložbe: Andrea Šušnjar, Igor Pugelnik

V. Jordan, Krist umire na križu

Ovom izložbom javnosti će biti predstavljene i izložene oratoriji, crkvena pjevanja, mise, notariji i druga raznolika glazbene građe s tematikom Kristove muke i njezine prisutnosti u kršćanskoj kulturi, u djelima znamenitih glazbenih umjetnika, koje posjedujemo u fondovima Gradske knjižnice.

Nepresušnost pasionske tematike koje je neprestano nadahnjivala europske i hrvatske umjetnike bit će predstavljena kroz bogatu glazbenu građu na različitim medijima. Uz glazbenu građu biti će izložene i reprodukcije Križnog puta Vasilija Jordana iz crkve i samostana sv. Frane na obali u Splitu.

1	2	3	4	5	6	7
8	9	10	11	12	13	14
15	16	17	18	19	20	21
22	23	24	25	26	27	28
29	30	31				
P	U	S	Č	P	S	N
OŽUJAK 2021.						

V. Jordan, Susret Krista i Veronike

MOJ DOŽIVLJAJ MUKE

, izložba studenata ALU, Zagreb

1	2	3	4	5	6	7
8	9	10	11	12	13	14
15	16	17	18	19	20	21
22	23	24	25	26	27	28
29	30	31				
P	U	S	Č	P	S	N
OŽUJAK 2021.						

Mihael Kolarić: PUT I ISTINA

odabir: profesori ALU, Zagreb

postav: studenti ALU, Zagreb

Predstavljene slike pokušavaju kroz kolorističku napetost i narativ izraziti fenomen patnje. Svaka slika donosi simbolički prikaz žrtvovanja, kušnje i manifestacije ljudskog zla i otpor prema zlu: on nije prikazan kao ljudski poznati otpor već kao žrtvovanje i klanjanje Bogu. U tom smislu spremnost žrtvovanja označava kršćansku odanost prema Bogu. Deformacija pak nekih likova dodatno naglašava manifestaciju ljudskoga zla, a portreti svetaca ekspresiju te patnje. U tom smislu biblijske teme upozoravaju na vječnu aktualnost zla i na ugrožavanje čovjekove slobode i njegove istine.

Mihael Kolarić, rođen je 18. 2. 1995. godine u Koprivnici. Završio je srednju školu u Koprivnici smjer komercijalist. Slikarstvom se bavi od djetinjstva, dobivši prve poticaje u obitelji, od oca samoukog kipara. Imao je jednu samostalnu izložbu u Pitomači 2014. Upisao je Akademiju likovnih umjetnosti 2016. godine odsjek slikarstvo i završio preddiplomski studij 2020. godine. Trenutno je na diplomskom studiju slikarstvo u klasi profesora Zoltana Novaka. Sudionik je mnogih likovnih susreta i kolonija. Neki su mu radovi trajno izloženi u crkvi Presvetog Trojstva u Ždali. Osvojio je prvo mjesto na 8. Festivalu svjetske književnosti 2020. u izradi plakata.

